

Giới thiệu Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi

Bạn đang đọc truyện Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi của tác giả Nhị Nguyên, truyện teen tình cảm mở đầu về một cô bé vào kì nghỉ hè cùng 1 cô bạn thân đi sang Trung Quốc để thăm ông bà ngoại. Trong chuyến đi chơi cô vô tình gặp được thần tượng của mình. Chuyện gì sẽ xảy ra với 2 người họ? Các bạn cùng đọc truyện để biết nha.

Vì đây là lần đầu tiên viết truyện hot nên có gì sai sót mong các bạn hãy nhận xét để mình sửa nhé !!! *cúi*.

Vì truyện ngôn tình sắc này viết về Nguyên ca nên Thiên ca và Khải ca sẽ xuất hiện ít hơn nha.

1. Phạm Gia Hân. 16 tuổi.

Tính cách: Hiền hậu, hòa đồng, dễ gần với mọi người nên rất được mọi người yêu quý. Là fan cuồng của TFBOYS đặc biệt là Nguyên ca.

2. Lê Ngọc Trâm Anh. 16 tuổi.

Là lớp trưởng của lớp 10A và cũng là bạn thân từ nhỏ của Gia Hân.

Tính cách: Hiền hậu, hòa đồng, dễ gần với mọi người nên rất được mọi người yêu quý. Cũng là fan cuồng của TFBOYS.

3. Vương Nguyên. 17 tuổi.

Tính cách: Vui vẻ, hòa đồng và đặc biệt là luôn khiến cho mọi người xung quanh cảm thấy vui vẻ khi ở cạnh mình. Là thành viên của nhóm nhạc TFBOYS nổi tiếng hàng đầu thế giới, là hoàng tử trường nữ sinh

4. Vương Tuấn Khải. 18 tuổi.

5. Dịch Dương Thiên Ti. 17 tuổi.

Chắc không cần giới thiệu về Khải ca và Thiên ca đâu ha vì mọi người đều biết rồi mà.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Kì Nghỉ Hè Bắt Đầu

Tại một lớp học nọ:

- Y-ê thi xong rồi, từ mai là nghỉ hè – một bạn nữ trong lớp hét lớn.

- Nghỉ hè bạn có định đi chơi đâu không vậy Hân? - Trâm Anh hỏi.

- Mình cũng chưa biết nữa chắc là về xin bố mẹ cho đi thăm ông bà ngoại một chuyến vì lâu rồi mình cũng chưa được gặp ông bà - Gia Hân suy nghĩ một lúc và nói.

- Hân sướng thật, có bố mẹ dễ tính nên hè năm nào cũng được đi du lịch chả bù cho mình năn nỉ muốn gây lười luôn mà chả được - Trâm Anh than thở.

- Hi. Hay là Anh về nhà xin mẹ hè năm nay đi sang Trung Quốc thăm ông bà ngoại mình rồi đi tham quan với mình luôn đi. Chứ Anh chưa được đi Trung Quốc bao giờ mà với lại mình đi một mình cũng buồn lắm – Gia Hân vừa nói vừa lay lay tay của Trâm Anh (muốn rủ đi chung cho đỡ buồn đây mà).

“Không biết lần này bố mẹ có cho mình đi chung với Gia Hân không nhỉ?” Suy nghĩ của Trâm Anh

- Để mình về “năn nỉ” mẹ thử coi sao – Trâm Anh phản kích hân lên.

- Mình thấy mẹ bạn dễ tính mà. Nếu xin không được thì gọi mình để mình xin giúp cho.

-Ukm ^^.

Buổi tối hôm đó Trâm Anh xin bố mẹ cho đi cùng Gia Hân, tưởng bố mẹ không đồng ý nên Trâm Anh đã lo lắng và nói rất ập úng, nhưng sau khi nghe xong không ngờ bố mẹ Trâm Anh lại đồng ý ngay.

.....tua nha.....

1 tuần sau

Buổi tối trước ngày Gia Hân và Trâm Anh sang Trung Quốc.

- Gia Hân nhà ngoại bạn ở Trung Quốc thế đến đó mình có thể đi xem liveshow của những người nổi tiếng ở đó không vậy? Mình thích được xem liveshow của mấy người đó đặc biệt là TFBOYS á - Trâm Anh nói.
- Mình đến đó nhiều rồi, cũng được xem 1 số liveshow của mấy ca sĩ nổi tiếng rồi nhưng còn TFBOYS thì mình chưa được xem. Vì mấy anh ấy toàn tổ chức liveshow ở Bắc Kinh không à, mình lại toàn ở Trùng Khánh nên chưa được đi - Gia Hân nói với về tiếc nuối.
- Vậy lần này này đến Trung Quốc chúng ta có thể đến Bắc Kinh xem liveshow của TFBOYS không Gia Hân - Trâm Anh.
- Umk chắc cũng có thể, thôi cũng muộn rồi mình đi ngủ đi Trâm Anh - Gia Hân vui vẻ trả lời.

Sáng hôm sau

Tại sân bay quốc tế

- Ở đây rộng quá ha Hân – Trâm Anh vừa chạy lung tung trong sân bay vừa nhìn về phía Gia Hân và hét lớn.
- Không thấy người ta đang nhìn mình hay sao mà cứ chạy lăng xăng rồi hét to quá vậy, bà làm tui mất mặt quá trời luôn à – Gia Hân vừa dùng 2 tay che mặt vừa nói to vừa đủ để Trâm Anh nghe được (Tg: mà giờ chuẩn bị sang Trung Quốc rồi nên mình đổi cách xưng hô thành “bà, tui” luôn cho nó vui^^).
- Umk cho tui xin lỗi vì đây là lần đầu tiên tui được đến sân bay nên hơi phấn khích hìhí^^.

Chuyến bay từ Hà Nội Việt Nam sang Trùng Khánh Trung Quốc chuẩn bị xuất phát trong 30 phút nữa, những hành khách nào còn ở bên ngoài thì nhanh chóng tiến vào bên trong sân bay để chuẩn bị khởi hành – nhân viên của sân bay thông báo (Tg: mình chưa được đi máy bay bao giờ nên hk biết nói sao :v).

6 tiếng sau

Trùng Khánh - Trung Quốc

- Đến nơi rồi, ngồi máy bay mỗi ghê luôn ak – Trâm Anh vừa nói vừa vờn vai.
- Bà mà mỗi á? Có mà tui mỗi thì có. Ở trên máy bay ngủ quên còn gối lên vai người ta làm đau hết cả vai – Gia Hân vừa nói vừa tay xoa xoa vai.
- Cho mình xin lỗi nha bạn yêu, vì mệt quá nên mình mới như vậy mà – nói xong Trâm Anh chạy lại xoa bóp vai cho Gia Hân.
- Thôi đi 2 cô đứng đây ồn ào quá làm phiền người ta kìa – ông ngoại Gia Hân nói.
- Con nhớ ông quá ak – Gia Hân chạy lại ôm ông.
- Lên xe đi ông đưa 2 đứa về nhà, bà ngoại đang đợi 2 đứa ở nhà đó.

.....nhà ông bà Gia Hân.....

- 2 đứa mang đồ lên phòng cất đi rồi xuống ăn tối nè – bà ngoại Gia Hân nói.
- Tui con xong liền đây – Gia Hân và Trâm Anh đồng thanh.

Nói xong hai người chạy lên phòng. Căn phòng chủ đạo là màu xanh lá và trắng. Tất cả đồ dùng từ bàn ghế, giường ngủ,... cho đến tủ đựng quần áo cũng mang một màu sắc chung.

- Căn phòng này đẹp thật, nhìn nó không khác với căn phòng ở Việt Nam của cậu nhĩ. Đúng là fan cuồng của Vương Nguyên (TFBOYS) có khác, đi đâu cũng toàn là màu xanh lá cây - Trâm Anh.
- Dọn đồ nhanh lên rồi xuống nhà ăn cơm kìa, ông bà đang ở dưới nhà đợi bọn mình đấy - Gia Hân mỉm cười nói.
- Bà đúng thật là... - Trâm Anh.

Một lúc sau cả 2 cùng đi xuống nhà ăn cơm

Buổi tối hôm đó 4 người cùng ngồi ăn cơm rất vui vẻ. Ăn xong Gia Hân và Trâm Anh phụ bà dọn rồi xin ông bà cho ra ngoài đi dạo ở công viên gần nhà.

Nhận xét truyện cho mình nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Tình Cờ Gặp Được Thần Tượng

Trâm Anh chạy trước còn Gia Hân đi sau, Gia Hân đang cầm điện thoại đeo tai nghe vừa đi vừa hát thì bỗng đâm vào một người con trai nào đó đang đi trên đường, Gia Hân và người đó cả 2 đều bị ngã xuống. Người con trai đó đứng dậy đỡ Gia Hân lên rồi hỏi:

_ Bạn có sao không?

Gia Hân ngước lên nhìn người đó và la lên:

_ Anh có phải là Vương Nguyên của nhóm TFBOYS không?

_ À... – người đó đáp ứng.

_ Em không sao, cho em xin lỗi vì đi mà không nhìn đường nên đã va trúng anh - Gia Hân nói *có chút e ngại* (chắc vì lần đầu được gặp thần tượng nên hơi run đây mà ^^).

_ Uhm bạn không sao là may rồi.

_ Em là fan cuồng của anh đấy anh Vương Nguyên ^^ . Nhưng em nhỏ hơn anh 1 tuổi nên anh anh cứ gọi em là em nha Nguyên ca - Gia Hân phấn khích nói (Đoạn này hơi sến :v).

_ Uhm ^^.

Trâm Anh không thấy Gia Hân đâu nên quay lại tìm thì thấy Gia Hân và người nào đó đang đứng nói chuyện rất vui vẻ nên lại xem thử.

_ Làm gì mà đứng đây vậy? Mà đây là ai vậy Hân? Trâm Anh nói rồi lấy tay chỉ chỉ Vương Nguyên (vì Trâm Anh chưa biết đó là Vương Nguyên đâu).

_ Đây là.....

_ Anh có phải là Vương Nguyên của nhóm TFBOYS không? - Gia Hân đang nói thì bị Trâm Anh chen ngang (Tg: Hình như câu này mình nghe ở đâu rồi) *lúc này tâm trạng của Gia Hân và Trâm Anh đều rất phấn khích*

_ Uhm.

_ Vậy anh có thể cho bọn em chụp chung 1 tấm được không? - Gia Hân nói.

(Tg: mấy chị này rắc rối quá à

Gia Hân: tập trung vào chuyên môn đi, đừng có xen vào chuyện của người khác nữa

Tg: *xách dép chạy*) _ ...

_ Vậy mình chụp nha - Trâm Anh nói rồi lấy điện thoại ra.

Nói là chụp 1 tấm nhưng cả hai lấy điện thoại ra chụp không ngừng nghỉ khiến cho ai phải phát mệt.

(Tg: đúng là hết nói nổi, xin chụp chung có 1 tấm mà chụp quá trời luôn

Gia Hân: biến đi cho tôi nhờ, ở đây không phận sự thì đừng có xen vào

Tg: vậy em đi ngủ đây chị tự viết truyện đi nha. Bye

Gia Hân: xin lỗi mà, viết tiếp đi...

Tg: tha cho chị lần này á)

_ Cảm ơn anh nhiều nha!!!! - Gia Hân.

_ À mà sao không thấy Vương Tuấn Khải và Dịch Dương Thiên Ti? - Trâm Anh nói rồi nhìn ở xung quanh.

_ 2 người họ về nhà của họ hết rồi chứ ở đây làm gì bây giờ là hè mà.

(Tg: à mà khi nào có dấu “_” ở trước là họ nói chuyện bằng tiếng Trung Quốc còn khi nào có dấu “-” ở trước là họ nói chuyện bằng tiếng Việt nha)

_ Vâng. Hè năm nay mấy anh có show diễn hay dự án phim gì đó không? Trâm Anh hỏi.

_ Ukm anh chưa biết nữa- Vương Nguyên vừ nói vừa gãi đầu.

_ Hihi ^^ - Trâm Anh cười.

_ Em tên gì vậy? Vương Nguyên quay sang hỏi Gia Hân.

_ Em tên là Gia Hân mà anh cứ gọi em là Hân Hân đi. Còn đây là bạn thân của em tên là Trâm Anh - Gia Hân nói.

_ Tụi em là người Việt Nam hả?

_ Vâng ạ - Gia Hân và Trâm Anh đồng thanh.

_ Công nhận trình độ nói tiếng Trung Quốc của 2 em cũng khá thiệt nha, 2 em học lâu chưa?

_ Bọn em được học từ nhỏ rồi ạ - Gia Hân.

_ Ukm.

_ Bây giờ anh rảnh không? Mình đi ăn kem nhé ! Tụi em bao ^^ - Gia Hân.

_ Có chứ ^^, để anh dẫn 2 em đi đến quán mà nhóm tụi anh hay đến nha. Kem ở đó ngon số một Trùng Khánh luôn á - Vương Nguyên nghe đến ăn là mắt sáng trưng.

_ Ok.

_ Let's go - cả 3 cùng nói rồi đi đến quán kem.

Ăn xong cả 3 cùng đi bộ trên con đường chạy dọc công viên. Ba người dừng chân tại 1 căn nhà khá sang trọng gần nhà ông bà Gia Hân. Bỗng Vương Nguyên lên tiếng:

_ Đến nhà anh rồi. Tạm biệt 2 em nha!

_ Đây là nhà của anh sao? Nó đẹp thật đấy – Trâm Anh nhìn vào ngôi nhà rồi nói.

_ Ukm nó đẹp thật. À nhà của ông bà em cũng ở khu này nè! – Gia Hân này giờ chăm chú nhìn vào ngôi nhà giờ mới lên tiếng.

_ Vậy hả? Vậy chúng ta là hàng xóm rồi ^^ - Vương Nguyên vui vẻ nói.

_ Vâng – Gia Hân và Trâm Anh đồng thanh.

_ Nguyên nhi, con về rồi hả? Sao còn đứng ngoài đó? Mẹ Vương Nguyên thấy có bóng người ở ngoài cổng nên nói vọng ra.

_ Vâng con vô ngay ạ.

_ Thôi 2 em về đi. Hôm nào rảnh chúng ta lại đi ăn kem tiếp nhé!. Lần đó anh sẽ bao ^^.

_ Vâng ạ. Chào anh tụi em về - Gia Hân và Trâm Anh đồng thanh tập 2.

Nói rồi Vương Nguyên đi vào nhà. Gia Hân và Trâm Anh cũng đi về. Khi về đến nhà thì ông bà Gia Hân cũng đã ngủ, Gia Hân và Trâm Anh đi lên phòng không gây ra tiếng động để ông bà không bị thức giấc.

Về đến phòng, Gia Hân mở ngay cuốn nhật kí ra ghi lại những chuyện đã xảy ra ngày hôm nay. Có lẽ hôm nay sẽ là ngày hạnh phúc nhất trong cuộc đời của Gia Hân vì đó là lần đầu tiên cô được gặp thần tượng và đi ăn kem cùng với anh.

Chương 3: Niềm Vui Bất Ngờ

Hôm nay là một ngày đẹp trời, Gia Hân dậy rất sớm. Cô đi ra ngoài tập thể dục ở công viên trong tâm trạng rất vui vẻ. Đang đi thì cô thấy Vương Nguyên cũng đang chạy bộ trong công viên. Nhìn anh lúc này thật ra đáng một soái ca, cô cứ đứng nhìn anh mãi cho đến khi:

_ Hân Hân em làm gì mà đứng đây vậy? - Vương Nguyên đứng cạnh Gia Hân rồi hỏi.

_ À..... em đứng đây nghỉ mệt thôi - Nói rồi mặt cô bỗng đỏ bừng lên.

_ Ukm. Bình thường em hay dậy sớm như vậy lắm hả?

_ Vâng. Em dậy sớm như vậy quen rồi anh ak.

_ Umk, mà sao Trâm Anh không đi cùng với em vậy?

_ Chắc giờ bạn ấy đang chìm trong giấc ngủ với mấy chàng hoàng tử trong truyện cổ tích của bạn ấy rồi anh à ^^ - Gia Hân vừa nói vừa cười.

_ Ukm chắc em ấy thích đọc truyện cổ tích lắm ha. Mà em ăn sáng chưa? Nếu chưa thì mình cùng đi ăn nhé.

_ Vâng, mình đi thôi anh - Gia Hân nghe nói đến ăn là mắt sáng trưng (Hai người này giống nhau ghê).

Tại một quán ăn nào đó:

_ Em thích món này không? Đây là món ăn anh thích nhất đây - Vương Nguyên bưng đồ ăn lên trước mặt Gia Hân rồi hỏi.

_ Có ạ, nhìn món này ngon quá trời luôn ak. À mà anh có thể cho em xin số điện thoại của anh được không? Em hâm mộ anh từ lâu lắm rồi á - Gia Hân đưa điện thoại lên trước mặt Vương Nguyên rồi cô cúi mặt xuống để Vương Nguyên không thấy cô đang đỏ mặt.

_ Vậy em đưa điện thoại đây để anh lưu cho - Vương Nguyên nói rồi cầm lấy điện thoại của Gia Hân lưu số của mình vào.

_ Em cảm ơn anh nhiều nha - Gia Hân phấn khích nói rồi cầm lấy điện thoại của mình.

Sau bữa ăn Gia Hân về nhà, đúng lúc Trâm Anh vừa bước ra ngoài thì thấy Gia Hân vừa đi vừa hát rất vui vẻ nên lại hỏi thử.

- Mới sáng sớm mà sao cậu vui vẻ quá vậy Gia Hân? - Trâm Anh hỏi Gia Hân.

Gia Hân đỏ mặt cúi xuống đất, chưa kịp nói gì thì có một tin nhắn gửi tới cho cô. Gia Hân đọc tin nhắn xong thì chạy lại ôm Trâm Anh rồi nói thầm gì đó vào tai của Trâm Anh, Trâm Anh nghe xong thì:

- Aaaaaaa.....! Thật không vậy Hân? - Trâm Anh hét lớn.

- Mình nói thật đấy. Cậu thích thì tin không thích thì thôi. Mà giờ cậu có đi không thì vô chuẩn bị đồ đi rồi mai còn đi nữa kia - Gia Hân nói (Tg: Hai chị đang chuẩn bị đồ để đi đâu vậy? Cho em biết với).

Gia Hân: Không phải chuyện của mi, lo mà viết truyện tiếp đi.

Tg: *hứ* kệ chị).

- À mà Hân nè, hay là rủ Bảo Trâm đi chung với chúng ta luôn đi, mình nghĩ chắc là Bảo Trâm sẽ thích lắm đấy - Trâm Anh phấn khích nói.

- Ukm cũng được ak. Chiều hai bọn mình cùng qua nhà bạn ấy hỏi bạn ấy thử xem sao ha - Gia Hân nói rồi lấy điện thoại ra nhắn tin cho ai đó. Sau đó cả hai cùng chạy vào nhà thu dọn đồ.

----- Hết chương -----

Gia Hân và Trâm Anh đang thu dọn đồ để chuẩn bị đi đâu? Các bạn cùng đón đọc chương tiếp theo để tìm hiểu nhé !

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ !!!

Trần Bảo Trâm 16 tuổi.

Là người Việt, lúc nhỏ sống ở Việt Nam nhưng vì gia đình chuyển sang Trung Quốc làm ăn nên khi lên cấp 2 Bảo Trâm đã phải chuyển sang sống và học tại Trung Quốc. Là bạn thân từ nhỏ của Trâm Anh và Gia Hân. Nhà ở cạnh nhà ông bà ngoại của Gia Hân.

Tính cách: Vui vẻ, hoạt bát, thích tìm hiểu và khám phá những thứ mới lạ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Chuyến Đi Thú Vị (Phần 1)

Chiều hôm đó Gia Hân và Trâm Anh cùng đi sang nhà Bảo Trâm để rủ Bảo Trâm cùng đi đâu đó.

Mình tiết lộ nội dung tin nhắn ở chương 3 nha:

“Anh và đại ca chuẩn bị tới Bắc Kinh để làm album mới cho mùa hè năm nay tại Bắc Kinh nè, em và Trâm Anh có muốn đi chung không?” Vương Nguyên nhắn tin tới cho Gia Hân.

“Có ạ. À hay là anh cho em rủ thêm 1 bạn của em đi chung nữa được không?” Gia Hân trả lời tin nhắn của Nguyên ca.

“Ừ em cứ rủ đi, càng đông thì càng vui chứ sao”.

“Em cảm ơn anh nhiều ạ. Bye anh nha. Mai mình gặp nhau ở sân bay”.

..... tua nha

Tại sân bay nào đó ở Bắc Kinh Trâm Anh đang đuổi Bảo Trâm chạy lung tung trong sân bay thì bỗng nhiên Bảo Trâm đâm vào người của một ai đó. Người đó đỡ Bảo Trâm lên rồi nói:

_ Lần sau bạn nhớ nhìn đường cẩn thận nhé !

_ Ukm mình cảm ơn bạn, lần sau mình sẽ cẩn thận hơn - Bảo Trâm ngại ngùng nói rồi chạy lại chỗ Gia Hân và mọi người.

Lúc Bảo Trâm vừa chạy lại chỗ mọi người thì vô cùng sững sốt khi thấy người vừa nãy mình đụng vào cũng đang đi lại chỗ mọi người. Bảo Trâm thắc mắc định hỏi Gia Hân đó là ai thì:

_ Anh và mấy bạn đến lâu chưa? Mình xin lỗi vì đến đón trễ nhé - Thiên Tỉ nói.

_ Tụi em cũng mới đến thôi à - Gia Hân.

_ À hay tụi mình sang quán nước bên kia nghỉ một lát cho đỡ mệt ha - Khải ca.

TFBOYS, Trâm Anh, Gia Hân, Bảo Trâm đang đi đến quán nước thì Bảo Trâm kéo Gia Hân lại:

- Hân ơi lúc nãy mình và Trâm Anh đang chơi trong sân bay thì mình vô tình đụng trúng người này nè. Người này là ai vậy? Có quen với bạn và Trâm Anh hả? - Bảo Trâm nói rồi lấy tay chỉ vào Thiên Tỉ.

- Ukm đây là Dịch Dương Thiên Tỉ thành viên của nhóm TFBOYS cùng nhóm với anh Vương Nguyên và anh Vương Tuấn Khải á. Trâm không biết nhóm TFBOYS à? - Gia Hân ngạc nhiên nói.

- Ukm mình không thích quan tâm đến mấy người nổi tiếng nên không biết. Hihi^^.

- Ô vậy mà mình còn tưởng Trâm là fan cuồng của TFBOYS cơ. Vậy sao lúc mình và Trâm Anh rủ bạn đi Bắc Kinh chơi thì bạn lại nói là có biết TFBOYS?

- À thì tại vì được đi chơi thì làm gì mình cũng làm hết ak ^^.

_ Hai em đang nói chuyện gì vậy? Sao không sang bên kia ngồi uống nước chung với mọi người luôn cho vui - Nguyên ca từ đầu chui vào xen giữa cuộc trò chuyện của Gia Hân và Bảo Trâm.

_ À giờ tụi em vô nè anh - Gia Hân và Bảo Trâm đồng thanh.

Tối hôm đó tại phòng khách nhà Thiên ca.

_ Ngày mai mấy anh có bận việc gì không? - Trâm Anh hỏi TFBOYS.

_ Ukm ngày mai tụi anh không bận. Có chuyện gì không? - Khải ca nói rồi chạy lại bật tivi lên xem.

_ Vậy ngày mai chúng ta đi chơi ở đâu đi ha. Mấy anh với 2 bạn thấy thế nào? - Trâm Anh đưa ra ý kiến.

_ Ukm được ak. Hay là ngày mai mình đi leo núi đi. Lâu rồi em chưa được đi leo núi, với lại trên tivi đang quảng cáo là ngày mai ở đó có trò chơi mới gì kìa. Được không đại ca? - Vương Nguyên dùng đôi mắt cún con nhìn Khải ca rồi chạy lại chỉ vào màn hình tivi (Nguyên ca anh làm em mất máu quá ak).

_ Uk. Vậy mai chúng ta đi leo núi ha. Mấy đứa ngủ sớm đi rồi mai còn đi chơi nữa - Khải ca nói rồi tất cả mọi người cùng trở về phòng.

Sáng hôm sau TFBOYS, Gia Hân, Trâm Anh và Bảo Trâm cùng đi đến một ngọn núi khá nổi tiếng ở Bắc Kinh. Mọi người đi leo núi rất đông khiến cho cả đám phải chen rất lâu thì mới có thể tìm được chỗ đứng an toàn. Ở đây, mọi người đang chuẩn bị tổ chức một trò chơi gì đó.

_ Bọn mình đến đó cùng tham gia trò chơi với mọi người đi - Nguyên ca nói rồi chạy đến trước.

_ Chúng ta cũng đi thôi - Khải ca nói rồi cả bọn cùng đi đến nơi bắt đầu trò chơi.

----- Hết chương -----

Ở đây đang chuẩn bị trò chơi gì? Nếu muốn biết các bạn hãy đón đọc những chương tiếp theo nha, có trò vui đó :D.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Chuyến Đi Thú Vị (Phần 2)

Tại nơi diễn ra trò chơi:

_ Xin chào mọi người! Hôm nay chỗ chúng tôi có tổ chức một trò chơi mới, đó là trò đi tìm viên ngọc may mắn. Mọi người cùng tham gia nhé! - Một nhân viên thông báo.

_ Không biết trò mới này có vui không nhì, mình tò mò quá ak - cô gái thứ nhất nói với cô bạn bên cạnh.

_ Ukm. Mình cũng đang thấy háo hức và tò mò quá trời luôn ak - cô gái thứ hai nói.

Cứ như vậy tất cả mọi người đều bàn tán xôn xao về trò chơi sắp được diễn ra. (Luật chơi là gì vậy nhii??).

"Trò chơi của chúng ta như sau: chúng ta có rất nhiều đội chơi, mỗi đội có 2 thành viên, mỗi người sẽ bốc một quả bóng trong thùng. Nếu ai có bóng cùng màu thì sẽ cùng chung 1 đội đi tìm ngọc may mắn, màu sắc của quả bóng sẽ quyết định màu của viên ngọc mà đội của bạn phải đi tìm. Mỗi đội sẽ được phát 1 tấm bản đồ riêng, đội nào nào tìm thấy ngọc trước và quay trở về sớm nhất thì sẽ là đội chiến thắng - Người nhân viên nói.

Lúc này mọi người cùng xếp hàng và bốc bóng. Kết quả như sau: cô gái thứ nhất và cô gái thứ hai một đội,... Nguyên ca và Gia Hân một đội, Khải ca và Trâm Anh một đội, Thiên ca và Bảo Trâm một đội.

_ Bắt đầu - Người nhân viên hét lớn.

Mỗi đội cầm 1 tấm bản đồ mà người nhân viên phát cho rồi cùng đi tìm viên ngọc may mắn. Các đội tách nhau ra tại điểm xuất phát.

Trong lúc đi tìm viên ngọc may mắn thì đột nhiên trời mưa to, đội của Vương Nguyên và Gia Hân tìm thấy 1 căn nhà hoang bên sườn núi. Hai người cùng

chạy vào căn nhà đó trú mưa, trong lúc chạy vào thì Gia Hân vô tình làm mất tấm bản đồ. Bên trong căn nhà hoang:

_ Lúc này em lỡ làm mất bản đồ rồi, bây giờ chúng ta phải làm sao đây Nguyên ca? Với lại ngoài trời đang mưa to nữa chứ - Gia Hân nói với vẻ lo lắng.

_ Dù gì thì bây giờ trời cũng đang mưa to thôi thì chúng ta trú mưa tạm ở đây đến khi tạnh mưa rồi tính sau - Nguyên ca nói.

_ Lỡ đến tối trời mới tạnh mưa thì sao? Rồi nếu chúng ta là đội về cuối cùng nữa thì sao?

_ Vậy thì để anh gọi mấy người kia đến giúp, còn chuyện thắng thua thì không quan trọng đâu. Vui là chính mà.

_ Vâng, vậy anh gọi cho mấy người đó đi.

_ Nhưng điện thoại của anh hết pin rồi, cho anh mượn điện thoại của em đi.

_ Lúc sáng em lỡ bỏ quên điện thoại ở nhà rồi, bây giờ phải làm sao đây.

_ Em bình tĩnh đi, đợi đến lúc tạnh mưa anh sẽ đi tìm người giúp mà, giờ em ngủ 1 giấc đi để lấy lại sức rồi chúng ta tính tiếp - Vương Nguyên cầm tay Gia Hân nói.

_ Vâng.

Trong lúc Gia Hân đang ngủ Vương Nguyên cảm nhận lúc này hình như cậu đã... "hình như mình thích em ấy rồi, sao mà em ấy đến ngủ cũng đẹp vậy nè, *lắc đầu* thôi mình lại nghỉ lung tung rồi".

_ Nguyên ca - Gia Hân gọi.

_ Hà... cái gì em dậy rồi à! *giật mình*

_ Anh nghĩ gì mà em gọi mãi không nghe vậy *tò mò*.

_ Không có gì... "bí mật".

_ Sao muộn rồi mà chưa có ai đến cả chắc họ không tìm thấy chúng ta rồi.

_ Em yên đi họ sẽ tìm ra chúng ta thôi mà - Vương Nguyên cầm tay Gia Hân nói.

_ Vâng, mong là vậy - Gia Hân nhẹ nhàng nói.

_ Mà anh ơi hình như sắp có hoàng hôn rồi mình cùng ngắm hoàng hôn đi *vui vẻ* (Tg: chị này thật là... đang trong lúc dầu sôi lửa bỏng mà vẫn còn tâm trạng để ngắm hoàng hôn).

Gia Hân: nhỏ thì đừng có nhiều chuyện nha!

Tg: vậy thôi)

_ Uhm được.

Gia Hân vừa nói vừa kéo Vương Nguyên ra ngoài. Hai người ngồi xuống 1 tảng đá, cảnh hoàng hôn diễn ra thật đẹp dưới những tán lá thấp thoáng của những hạt nắng cuối ngày, mọi nỗi lo lắng lúc này hình như đã biến mất. Cả hai thả mình vào cảnh thiên nhiên đầy thơ mộng. *Gia Hân từ từ gối đầu lên vai Vương Nguyên*

_ Đây là lần đầu tiên em thấy hoàng hôn đẹp như vậy luôn à.

_ Umk hoàng hôn hôm nay đẹp thật.

im lặng

10 phút sau khi mặt trời đã lặn sau núi.

_ Đã 5h rồi mà chúng ta vẫn chưa tìm thấy viên ngọc nữa. Chắc mọi người đã tìm thấy và trở về hết rồi à - Gia Hân lo lắng.

_ Umk, chắc chúng ta là đội về cuối cùng rồi - Vương Nguyên cũng bắt đầu nản dần.

Cũng trong lúc này các đội chơi đã tìm được ngọc và trở về đích.

Tại đích:

_ Tất cả các đội đã về đích rồi nhưng sao không thấy đội Nguyên ca và Gia Hân nhỉ? - Trâm Anh lo lắng nói.

_ Có khi nào hai người họ bị lạc rồi không? - Bảo Trâm

_ Chắc không sao đâu hai em hãy bình tĩnh đi - Khải ca nói.

_ Làm sao có thể bình tĩnh được bây giờ, trời đã tối rồi mà cả hai người đó vẫn chưa trở về nữa - Trâm Anh buồn bã nói.

_ Vậy chúng ta đi tìm họ đi - Thiên Thiên chen ngang.

Tại chỗ của Vương Nguyên và Gia Hân:

_ Aaaaa..... viên ngọc kìa Nguyên ca - Gia Hân nói rồi chạy lại chỗ giấu viên ngọc.

Bỗng Gia Hân bị vấp vào cái gì đó và bị ngã ngã. Vương Nguyên chạy lại đỡ Gia Hân lên.

_ Em không sao chứ? - Vương Nguyên lo lắng hỏi Gia Hân.

_ Em không sao đâu, chỉ bị ngã nhẹ thôi mà - Nói rồi Gia Hân đứng lên nhưng vừa đứng dậy thì cô đã bị ngã xuống ngay.

_ Em bị trật chân rồi. Đừng cố đứng lên nữa sẽ đau hơn đấy, để anh công em - Vương Nguyên nói rồi đứng dậy công Gia Hân đến một nơi nào đó ngồi nghỉ rồi tự mình đi nhặt viên ngọc.

_ Viên ngọc nè - Vương Nguyên nói rồi đưa viên ngọc cho Gia Hân.

_ Có ngọc rồi nhưng làm sao để chúng ta có thể trở về đích bây giờ? - Gia Hân buồn bã nói.

_ Thôi thì chúng ta đành phải ở đây chờ người đến giúp vậy - Vương Nguyên nói với giọng an ủi.

Tại chỗ của Trâm Anh, Bảo Trâm, Khải ca và Thiên ca:

_ Hân ơi...

_ Nguyên ơi...

_ Hân ơi...

_ ...

Cứ như vậy mọi người thay nhau gọi tên Gia Hân và Vương Nguyên.

----- Hết chương -----

Vậy Vương Nguyên và Gia Hân có được cứu hay không? Làm cách nào để mọi người tìm được Gia Hân và Vương Nguyên? Mời các bạn hãy đón đọc ở chương tiếp theo nha!!!

Lịch đăng truyện của mình là mỗi tuần sẽ đăng 1 chương vào chủ nhật nha !!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Giải Cứu

_ Nguyên ơi...

_ Hân ơi... – Trâm Anh bắt đầu bật khóc.

_ Em đừng khóc nữa, rồi chúng ta cũng sẽ tìm được Hân Hân và Nguyên nhi thôi mà – Khải ca an ủi Trâm Anh.

_ Ô hình như ở dưới gốc cây bên kia có cái gì kìa – Thiên Ti nói.

_ Thử lại đó xem sao – Bảo Trâm

Tất cả mọi người cùng đi đến gốc cây. Bỗng Trâm Anh la lên:

_ Đây là bản đồ của đội Gia Hân mà, nếu không có bản đồ thì làm sao mà hai người ấy có thể ra khỏi khu rừng này được.

_ Vậy thì chúng ta thử đi theo chỉ dẫn của bản đồ xem có thể sẽ tìm được hai người đó á! – Bảo Trâm nói.

_ Umk chúng ta thử tìm đi – Tuấn Khải nói.

Tại chỗ Vương Nguyên và Gia Hân, hai người đang ngồi trong sự im lặng bỗng nghe thấy tiếng gọi lớn vang vọng từ đằng xa. Vương Nguyên dìu Gia Hân ra khỏi căn nhà hoang rồi cả hai cùng hét lên:

_ Tụi mình ở đây nè!

_ Mọi người ơi hình như có tiếng trả lời kia – Bảo Trâm nói.

Tất cả mọi người im lặng lắng nghe tiếng trả lời từ đằng kia. Bỗng Thiên Ti lên tiếng:

_ Mọi người ơi tiếng nói phát ra từ phía đó kia.

_ Chúng ta qua đó nhanh đi – Khải ca nói.

Tất cả mọi người cùng đi tới nơi phát ra tiếng nói.

_ Mọi người ơi ở phía trước có căn nhà hoang kia – Bảo Trâm nói.

Tất cả cùng đi đến căn nhà hoang. Trâm Anh nhìn thấy Gia Hân thì chạy lại ôm trâm với Gia Hân.

_ Cậu có sao không? Có bị thương ở đâu không? – Trâm Anh hỏi với vẻ lo lắng.

_ Mình không sao, chỉ bị thương nhẹ thôi. Cậu cứ yên tâm đi – Gia Hân nói.

_ Cậu bị thương à? Ở đâu vậy? Cho mình xem đi.

_ Chỉ bị thương nhẹ thôi mà.

Ở phía bên cạnh

_ Nguyên nhi em có làm sao không? – Đại ca lo lắng hỏi.

_ Em không sao đâu.

_ May là 2 người vẫn ổn, bình an là tốt rồi – Bảo Trâm nói.

_ Ukm, mà giờ này cũng tối rồi chúng ta nghỉ tạm ở đây chờ trời sáng rồi tìm đường xuống núi cũng được – Khải ca đưa ra ý kiến.

_ Quyết định vậy đi – Thiên Ti.

Mọi người cùng đi vào căn nhà hoang.

_ Làm thế nào mà mấy người tìm được chúng em vậy? – Gia Hân hỏi.

_ Tụi anh vô tình tìm được tấm bản đồ của đội em đánh rơi đó – Thiên Ti nói.

_ Nghe nói em bị thương hả? Có sao không? – Đại ca lo lắng.

_ Em không sao đâu.

_ Như vậy là tốt rồi.

..... tua nha

Sáng hôm sau mọi người cùng xuống núi, bắt đầu lên xe để trở về nhà.

Ở bên trong nhà

_ Cậu ngồi xuống đây đi, chân cậu đang bị thương mà – Trâm Anh nói rồi điu Gia Hân ngồi xuống ghế.

Trong lúc này, Vương Nguyên vào phòng lấy hộp cứu thương ra băng bó cho Gia Hân.

_ Hân Hân để anh giúp em bôi thuốc và băng bó – Vương Nguyên nói.

_ Để em tự làm được rồi, anh không cần lo đâu– Gia Hân ngại ngùng nói.

_ Em cứ ngồi yên đi để anh giúp cho.

_ ...

Tại 1 góc nào đó.

_ Minh thấy gato với Gia Hân quá à – Trâm Anh mỉm cười nói “Ước gì mình cũng được như bạn ấy nhỉ”

_ Em thì làm gì có ai để ý mà đòi được như em ấy chứ - Tuấn Khải trêu Trâm Anh

_ Em cũng có nhiều người thích lắm chứ bộ, rất nhiều là đằng khác nhưng tại em không thích mấy người đó thôi – Trâm Anh biện minh “Sao anh ấy biết được suy nghĩ của mình nhỉ?”

_ Con bé này thật là...

_ Hai người ồn ào thật, phá hết cảnh lãng mạn của người ta rồi kìa – Bảo Trâm chen ngang.

_ Vậy thôi mình đi chuẩn bị đồ ăn sáng đây – Trâm Anh nói.

_ Để anh giúp em – Tuấn Khải nói.

_ Ai cần anh giúp chứ - Trâm Anh nói rồi đi nhanh vào bếp.

_ Chờ anh với – Tuấn Khải nói rồi đi theo Trâm Anh.

_ Em đưa chân của em ra đi, để anh còn bôi thuốc chứ - Vương Nguyên nói.

_ Vâng... – Gia Hân đáp ứng nói rồi từ từ đưa chân ra.

Lúc này Vương Nguyên nắm lấy bàn chân nhỏ bé của Gia Hân rồi bắt đầu bôi thuốc, lúc này Gia Hân nghĩ “Ước gì thời gian có thể ngưng ở đây mãi”

_ Gia Hân ơi xong rồi đó – Vương Nguyên nói.

_ Hả? Anh nói gì vậy? Gia Hân giật mình nói.

_ Anh băng bó xong rồi đó.

_ À... vâng. Em cảm ơn anh nha.

Ở 1 góc nào đó.

_ À bố mẹ của anh và Nam Nam đi đâu rồi? – Bảo Trâm hỏi Thiên Ti.

_ Hôm nay bố mẹ anh dẫn Nam Nam đi sang nhà nội rồi!

_ Vậy hả anh?

_ Umk. Em có người yêu chưa vậy?

_ Sao anh lại hỏi vậy? *ngạc nhiên*

_ Em cứ trả lời đi.

_ À... em chưa có, bây giờ còn đi học mà *đỏ mặt*.

_ Ai bảo đi học là không được yêu chứ?

_ Nhưng...

_ Nếu em chưa có người yêu thì làm bạn gái anh nha.

_ Hà... *đỏ mặt* anh vào thay đồ đi chuẩn bị mà ăn sáng kìa đừng có đứng đây mà nói nhảm nữa.

_ Anh chỉ đùa thôi mà, sao mặt em đỏ bừng vậy?

_ Anh không đi thì để em đi giúp Trâm Anh làm bữa sáng.

_ Mọi người ơi bữa sáng làm xong rồi, mọi người ra ăn sáng đi - Trâm Anh.

_ Umk, vào cả đây – Gia Hân.

----- Hết chương -----

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Một Ngày Hạnh Phúc

_ Hình như ở đây ai cũng có đôi cả rồi nè, hèn gì không có ai giúp mình chuẩn bị bữa sáng hết à – Trâm Anh than thở.

_ Cũng có người giúp rồi chứ bộ - Gia Hân nói.

_ Cái tên đó thì làm được gì, toàn phá hoại thôi – Trâm Anh “Nói vậy thôi chứ tên đó cũng giúp mình nhiều đấy chứ” Suy nghĩ của Trâm Anh.

_ Không biết là phá hay làm gì đâu nha, lúc đó trong bếp chỉ có 2 người thôi ai mà biết được có chuyện gì khác nữa – Bảo Trâm chen ngang.

_ Máy người này nói nhảm vừa thôi, có vào ăn không thì bảo. Mình vào ăn trước nha, ai vào sau hết phần ráng chịu á – Trâm Anh ngượng ngùng nói rồi đi vào bếp.

Trong lúc ăn

_ Món trứng ốp la này do ai làm mà ngon vậy nè – Gia Hân vui vẻ.

_ Minh/ Anh làm đó – cả 2 đồng thanh.

_ Em làm chứ bộ - Trâm Anh nhìn chăm chăm vào Khải ca và nói.

_ Anh cũng làm mà – Khải ca cãi.

_ Không biết đâu món này là do em làm mà – Trâm Anh.

_ Hai người này lại như vậy nữa rồi, thôi đừng lại được rồi đó – Thiên Tỉ chen ngang.

_ Hai người này hay cãi nhau vậy làm một đôi được đó – Nguyên Nguyên trêu.

_ Ai mà thêm làm một đôi với anh ta chứ - Trâm Anh chối “Ước gì được như vậy nhỉ” Suy nghĩ của Trâm Anh.

_ Anh cũng không thích con bé ngốc đó đâu – Tuấn Khải “Nếu được như vậy cũng hay đấy nhỉ” Suy nghĩ của Tuấn Khải.

_ Bảo ai ngốc đấy cái anh kia – Trâm Anh tức giận.

_ Hai người đừng lại được rồi đấy, ăn đi để còn đến công ty nữa kìa – Thiên Tỉ nói.

_ Bây giờ mấy anh đến công ty à, cho tụi em đi chung được không? – Bảo Trâm

_ Nhưng giờ Gia Hân đang bị thương mà, thôi để lần sau nha – Vương Nguyên nói.

10 phút sau.

_ Mấy anh lên phòng chuẩn bị đi để tụi em dọn cho – Bảo Trâm nói.

_ Umk, vậy nhờ hai em nha – Khải ca nói.

TFBOYS đi lên phòng chuẩn bị đồ. Bỗng có tiếng chuông cửa vang lên.

-Trâm Anh ơi có tiếng chuông cửa kìa – Gia Hân nói vọng vào bếp

-Umk để mình ra mở cửa – Trâm Anh nói rồi chạy ra ngoài mở cửa

_ Cháu là ai vậy?

_ Cháu là bạn của TFBOYS, vậy cô là quản lí của mấy anh ấy ạ?

_ Umk.

_ Cô vào nhà đi.

Gia Hân và Bảo Trâm đang ngồi xem tivi thì Trâm Anh và cô quản lí bước vào:

_ Chúng cháu chào cô ạ - Gia Hân và Bảo Trâm đồng thanh.

_ Umk, chào 2 cháu. Hai cháu cũng là bạn của TFBOYS hả?

_ Vâng ạ - đồng thanh tập 2.

_ Mấy cháu tên gì?

_ Cháu là Gia Hân, còn đây là Bảo Trâm, bạn bên cạnh là Trâm Anh.

Cùng lúc đó TFBOYS từ trên lầu đi xuống:

_ Cô đến rồi à! – Khải ca.

_ Umk, mấy đứa chuẩn bị xong chưa, chúng ta đi thôi!

_ Chúng cháu xong rồi ạ - đồng thanh.

_ Vậy thì đi thôi.

_ Cô có thể ra xe đợi chúng cháu 1 lát được không? Cháu còn để quên một số thứ ở trong phòng – Khải ca.

_ Umk vậy cũng được nhưng nhanh lên không là muộn đó.

_ Vâng ạ.

Cô quản lí đi ra ngoài xe, trong khi đó ở bên trong nhà:

_ Hôm nay bọn anh ở công ty đến chiều mới về nên trưa nay mấy em ở nhà tự chuẩn bị đồ ăn nha, ở trong tủ lạnh có sẵn đồ ăn đó - Thiên Ti.

_ Vâng tụi em có thể tự lo được – Bảo Trâm.

_ Chân em đang bị thương nhớ cẩn thận nha, nhớ đừng đi lung tung nếu không vết thương sẽ càng nghiêm trọng hơn đó – Vương Nguyên ghé sát nói nhỏ vào tai Gia Hân, Gia Hân đứng đơ ra.

_ Chúng ta đi thôi, muộn rồi – Khải ca nói

_ Tụi anh đi nha – Vương Nguyên.

_ Mấy anh đi cẩn thận nha – Trâm Anh.

18:00 nhóm TFBOYS trở về nhà, trước cửa nhà:

_ Mấy anh mới về ak, chắc giờ này mấy anh chưa ăn tối đâu nhỉ? – Trâm Anh.

_ Umk tụi anh chưa ăn – Nguyên Nguyên than thở.

_ Bọn em đã chuẩn bị bữa tối xong rồi, mấy anh vào nhà tắm rửa đi rồi xuống ăn với tụi em.

_ Vậy tụi anh vào nhà đây – Khải ca.

----- tua nha -----

Buổi tối hôm đó lúc cả đám đang ngồi xem tivi thì chuông điện thoại của Gia Hân reo lên, Gia Hân đi ra ngoài nghe điện thoại.

“Cháu nghe đây ạ”

“Cháu ăn tối chưa? Đang làm gì vậy?”

“Cháu vừa ăn xong và bây giờ cháu đang ngồi xem tivi cùng với mấy bạn”

“...”

“Cháu có thể về nhà sớm hơn dự định được không? Chiều mai ông bà phải đi thăm ông Lý chừng vài 3 ngày, cháu chịu khó về sớm trông nhà cho ông bà nha”

“Vâng ngày mai cháu sẽ về sớm”

“Thôi giờ này cũng muộn rồi, cháu nghỉ sớm đi”

“Vâng chúc bà ngủ ngon”

“Ừ cháu cũng ngủ ngon nha”

Cuộc gọi kết thúc, Gia Hân trở về phòng khách.

_ Mai mình phải về Trùng Khánh rồi – Gia Hân buồn bã nói.

_ Sao em về sớm vậy? Bữa trước em nói là sẽ về cùng tụi anh mà – Nguyên ca.

_ Ông bà em có việc phải đi xa nên em phải về trông nhà cho ông bà.

_ Em đang bị thương mà làm sao có thể về một mình được – Khải ca.

_ Vậy để em đưa bạn ấy về cho – Trâm Anh nói.

_ Cả em nữa – Bảo Trâm.

_ Umk vậy nhờ 2 em nha – Nguyên ca.

_ Nếu ngày mai mấy em về thì giờ đi nghỉ sớm đi – Thiên ca.

_ Vâng – đồng thanh.

Sáng hôm sau tại sân bay.

_ Tụi em về nha – Gia Hân nói.

_ Umk mấy em về cẩn thận – Vương Nguyên nói.

_ Vâng bye mấy anh nha – Bảo Trâm.

_ Bye – Thiên Ti.

_ Tạm biệt cô bé ngốc – Khải ca.

_ Anh... *tức giận*.

_ Thôi sắp trễ giờ bay rồi, chúng ta đi nhanh thôi – Gia Hân.

_ Mấy em ấy đi rồi chúng ta cũng đến công ty thôi – Tuấn Khải.

Tối hôm đó tại nhà Thiên Ti:

_ Chủ nhật này chúng ta được nghỉ hay chúng ta đi đâu đó chơi đi – Vương Nguyên hào hứng nói.

_ Ý kiến hay đó nhưng chúng ta sẽ đi đâu – Thiên Ti (Tất cả chìm trong sự im lặng).

_ À có rồi đi... – Vương Nguyên lên tiếng.

_ Anh hiểu ý em rồi – Khải ca chen ngang.

_ Đi chơi như vậy cũng được đó, chúng ta sẽ rủ 3 em kia nữa chứ - Thiên Ti.

_ Tất nhiên rồi, 3 em ấy là nhân vật chính mà. Nhưng đây sẽ là điều bất ngờ - Vương Nguyên.

----- Hết chương -----

Vậy TFBOYS sẽ mang đến điều bất ngờ gì cho 3 cô bạn của chúng ta? Các bạn cùng đón đọc chương tiếp theo để biết nha ^^ . Đừng quên nhận xét truyện cho mình đó ^^

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 8: Món Quà Bất Ngờ Của Tfboys

Sáng hôm đó:

_ Sáng rồi, hôm nay chúng ta có việc phải làm đấy – Vương Nguyên nói.

_ Chúng ta cần phải chuẩn bị cho điều bất ngờ - Thiên Ti nói.

_ Umk vậy thì soạn đồ để rồi còn đi nữa – Tuấn Khải nói.

30 phút sau

_ Xong rồi, chúng ta đi thôi – Vương Nguyên.

_ Umk mà chúng ta đi đâu - Khải ca.

_ Đến địa điểm mà em đã chọn, nhanh lên đi - Vương Nguyên.

1 lúc sau

_ Chúng ta đến Trùng Khánh à - Thiên Ti nói.

_ Sao lại về đây - Khải ca thắc mắc.

_ Vì ở đây có 1 nơi rất đẹp vào những kì nghỉ cả gia đình em thường hay đến đó để thư giãn - Vương Nguyên.

_ ...

_ A... đến nơi rồi, chú ơi cho chúng cháu xuống ở đây nha - Nguyên Nguyên lên tiếng.

_ Nơi này đẹp quá - Thiên Ti ngạc nhiên.

_ Anh cũng ở Trùng Khánh mà sao không biết đến nơi này ta? - Tuấn Khải.

_ Với trình độ của anh thì làm sao mà biết được - Nguyên Nguyên lên giọng.

_ Thăng nhóc này thật là... - Tuấn Khải tức giận.

_ Em chỉ đùa chút thôi mà anh làm gì mà dữ vậy.

_ ...

_ Hai người thôi đi tập trung vào vấn đề chính nào - Thiên Ti chen ngang.

Cả ba cùng chuẩn bị lều trại, đồ ăn, nước uống ,... 30 phút sau Vương Nguyên gọi điện cho Gia Hân.

"Em đang ở đâu vậy?"

"Em đang ở nhà ngồi xem tivi cùng với Trâm Anh và Bảo Trâm, có gì không anh"

"À không có gì, hôm nay mấy em có rảnh không?"

“Có ạ”

“Vậy thôi nha, bye em”

“Bye anh”. “Sao hôm nay cái anh này lạ vậy nhỉ” Suy nghĩ của Gia Hân

_ Đại ca ơi em đi đón mấy em đó nha

_ Umk em đi đi

10 phút sau tại nhà bà ngoại của Gia Hân:

_ Gia Hân ơi có ai đến kìa – Bảo Trâm nói.

_ Umk để tui ra mở cửa.

_ Ủa... Sao anh lại ở đây? – Gia Hân ngạc nhiên hỏi.

_ Anh đến đón em đi chơi nè!

_ Thật ă! Để em vào nhà gọi mấy bạn đi cùng luôn cho vui.

_ Umk em vào gọi hai em kia nhanh lên.

_ Mấy bạn ơi Nguyên ca đến đón chúng ta đi chơi nè, mấy bạn có đi không?

_ Có chứ - Bảo Trâm và Trâm Anh đồng thanh.

_ Có thì nhanh lên đi – Gia Hân.

Trên chiếc xe tới nơi đã chọn:

_ Bây giờ chúng ta đi đâu vậy anh? - Gia Hân.

_ Chúng ta đi cắm trại - Vương Nguyên.

_ Thích thật đấy, mà ở đâu vậy anh? – Bảo Trâm

_ Đến nơi rồi mấy em sẽ biết.

Một lúc sau.

_ Đến nơi rồi đó, mấy em xuống xe đi.

_ Woa... ở đây đẹp quá ak! – Bảo Trâm phấn khích.

_ Ba em đi sang bên kia đi, đại ca và Thiên Ti đang đợi đấy.

_ Mấy em mới đến ak! – Thiên Ti nói.

_ Vâng ạ - Đồng thanh.

_ Tất cả mọi thứ này là do các anh chuẩn bị sao? Đẹp thật đấy, em không ngờ là mấy anh có thể làm được như vậy – Bảo Trâm

_ Thường thôi mà – Nguyên Nguyên.

_ Nhưng thật sự là đẹp lắm luôn á, em thích chỗ này rồi đấy – Gia Hân phấn khích nói.

_ Cái lều này đẹp thật đấy, là do ai làm vậy? – Trâm Anh vui vẻ nói.

_ Cái này là do anh làm nè – Khải ca hào hứng “Em ấy thích cái mình làm ư? Bất ngờ thật!” Suy nghĩ của Khải ca.

_ Của anh làm hả? Vậy em đổi ý rồi, cái này đẹp hơn – Trâm Anh nói rồi quay qua chỉ cái lều ở phía đối diện.

_ Cái con bé này thật là... *tức giận*

_ Hai người này dừng lại được rồi đó, lúc nào gặp nhau cũng vậy. Thôi hai người đi chuẩn bị đồ ăn đi. – Thiên Tì chen ngang.

_ Thôi kệ hai người họ đi, bọn em đi làm đồ ăn cho – Gia Hân nói.

_ Để anh giúp 2 đứa – Khải ca.

_ Cả mình nữa – Trâm Anh.

_ Umk – Vương Nguyên và Gia Hân đồng thanh.

Trong lúc Vương Nguyên, Tuấn Khải, Gia Hân và Trâm Anh đang chuẩn bị đồ ăn thì ở phía bên kia, Bảo Trâm đang ngồi trên ghế đá ngắm nhìn thiên nhiên, Thiên Tì từ phía bên kia đi lại gần rồi lên tiếng:

_ Em đang làm gì đó?

_ À em đang ngắm cảnh thôi. Công nhận bầu trời hôm nay đẹp thật đấy!

_ Cho anh ngồi cùng được không?

_ Được ạ.

Thiên Tì từ từ ngồi xuống bên cạnh Bảo Trâm.

_ Em nói đúng thật, bầu trời hôm nay rất đẹp, đủ để khiến cho người ngắm nhìn nó say mê đến nỗi không muốn thoát ra khỏi cảnh đẹp đó nữa. Nó cũng giống như em vậy Bảo Trâm.

_ Hà anh nói sao? *ngạc nhiên*.

_ Thật đấy. Anh thích em từ cái nhìn đầu tiên rồi, em làm bạn gái anh nha.BẢO TRÂM WO AI NI – Thiên Tì nhẹ nhàng nắm lấy tay Bảo Trâm.

_ Em... Em... đồng ý *đỏ mặt*.

_ Thôi chúng ta đến chỗ mọi người giúp mọi người chuẩn bị đồ ăn đi.

_ Vâng *ngại ngùng*.

Hai người nắm tay nhau đi về phía mọi người.

_ Hai người này làm gì vậy! – Gia Hân vừa nói vừa nhìn vào tay của hai người nào đó.

Lúc này mọi ánh mắt đều hướng về phía Thiên Tì và Bảo Trâm.

_ Hình như trong cả đám hai người gặp nhau cuối cùng mà lại đến với nhau đầu tiên nhỉ - Trâm Anh.

_ Cậu và ai đó cũng có khác gì tụi này đâu – Bảo Trâm biện minh rồi thả tay Thiên Tì ra *ngượng ngùng*.

_ Minh... thì... làm gì có ai để ý mà cậu lại nói như vậy – Trâm Anh.

_ Vẫn có đó nha, chỉ tại cậu không biết đấy thôi – Bảo Trâm nói rồi từ đó mọi ánh mắt hướng về phía Vương Tuấn Khải.

_ Không... không... có đâu nha, đừng nhìn anh với ánh mắt đó – Khải ca *mặt bắt đầu đỏ*

_ Ai mà thêm thích anh ta chứ.

_ Có ai nói cậu thích anh ta đâu là cậu tự nhận đó nha – Gia Hân.

_ Minh...

_ Anh cũng không thích con bé ngốc đó đâu nha.

_ Em không ngốc – Trâm Anh nói rồi chạy đuổi theo Tuấn Khải.

_ Haizzz... hai người này lại bắt đầu nữa rồi, đúng là một cặp – Bảo Trâm nói.

_ Còn chuyện của hai người nữa, thành một cặp khi nào mà không nói cho tui này biết – Gia Hân nói.

_ Cũng mới thôi mà, thôi lo chuẩn bị đồ ăn đi, khi nào rảnh rồi mình kể cho nghe *đánh trống lảng*

_ Kể đi mà, năn nỉ.

_ Mình đã nói là lần sau rồi mà.

_ Umk nhớ lần sau kể cho mình nghe nha.

Tối hôm đó, trong lúc Bảo Trâm và Thiên Ti đang làm đồ nướng thì Gia Hân và Vương Nguyên đang ngồi cạnh dòng sông còn Trâm Anh và Tuấn Khải đang đi dạo dọc theo bờ sông.

----- Hết chương -----

Các bạn thấy Thiên Ti và Bảo Trâm đẹp đôi chứ? Cho mình nhận xét nha :D

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Vì chủ nhật tuần này và tuần sau nhà mình có việc bận không đăng chương mới được nên tuần này mình đăng 2 chương để bù cho tuần sau luôn nha^^

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Buổi Tối Yêu Thương

Chúng ta trở lại với cặp đôi Vương Nguyên và Gia Hân nha :D

_ Đêm nay bầu trời đẹp thật đấy! – Gia Hân nói.

_ Ukm công nhận là đẹp thật – Vương Nguyên nói.

Bầu trời đêm nay đầy sao, ánh trăng chiếu xuống lòng sông tạo nên một cảnh sắc thật mới lạ khiến cho con người ta phải rung động khi nhìn vào nó. Lúc này, cả hai người cùng nằm xuống, đầu chạm vào nhau. Tất cả chìm trong sự im lặng.

Còn ở phía bên kia

_ Bầu trời đêm nay đẹp thật – Khải ca nói.

_ Công nhận là đẹp thật hay là chúng ta cùng ngắm sao đi – Trâm Anh.

_ Cô bé ngốc như em mà cũng biết ngắm sao nữa à? – Khải ca.

_ Có chứ sao không nhưng em không ngốc đâu nha – Trâm Anh.

_ ...

_ Thôi mình ngồi xuống đây đi. Anh đi nhanh lên đừng đứng đó nói nhảm nữa – Trâm Anh nói rồi ngồi im lặng.

_ Ukm.

Cả hai im lặng cùng nhìn lên bầu trời đầy sao, bỗng Trâm Anh tựa đầu lên vai Tuấn Khải. Lúc này tim anh đập rất nhanh. Sao tự nhiên tim mình đập nhanh

vậy nhĩ, có phải mình đã thích cô bé này rồi không???? Anh cứ ngồi lăm bằm mãi cho đến khi:

_ Này, anh đang nói gì vậy?

_ À... ừ... không có gì – Tuấn Khải đáp ứng.

_ Em xin lỗi, lúc này em lơ ngơ quên mất.

_ À... không có gì đâu.

_ Thôi chúng ta sang bên kia giúp Bảo Trâm và Thiên ca chuẩn bị đồ ăn đi anh.

_ Ukm vậy cũng được.

Phía bên kia.

_ Anh ăn thử món này xem thế nào đi – Trâm Anh nói rồi đưa miếng thịt vào miệng Thiên Tỉ.

_ Ukm ngon thật đấy, đúng thật là đồ ăn em làm còn ngon hơn cả mẹ anh làm nữa đó.

_ Anh nói quá rồi, đồ ăn em làm cũng bình thường thôi mà. Có gì đâu mà ngon. (Tg: hai người này sến vừa vừa thôi nha, ở đây còn có người đang FA đó.

Bảo Trâm: FA thì kệ nhà người chứ, liên quan gì đến bọn ta. Biến đi cho tôi nhờ.

Tg: Vậy thôi em đi viết truyện tiếp đây, trả lại không gian riêng tư cho 2 người đó.)

_ Mọi người ơi có sao băng kìa nhanh ước đi – Bảo Trâm nhìn lên trời rồi hét lớn.

Lúc này mọi người nhìn lên bầu trời và mỗi người đều ước một điều gì đó.

_ Em ước gì vậy Gia Hân?

_ Đó là điều bí mật, em không thể nói cho anh được đâu. Vậy còn anh ước gì?

_ Em mà không nói thì anh cũng không nói đâu.

_ Không nói thì thôi.

_ ...

_ Thôi chúng ta đi sang bên kia đi để còn phụ Thiên Tỉ và Bảo Trâm chuẩn bị đồ ăn nữa chứ - Vương Nguyên.

_ Vâng.

Trong lúc đó cặp của Tuấn Khải và Trâm Anh cũng đang đi lại phía mọi người.

_ Chúng ta đến đó nhanh đi để còn đốt lửa trại nữa chứ.

_ Vâng, chúng ta đi nhanh thôi.

_ Trâm Anh ơi cẩn thận đó có xe tới kìa – Tuấn Khải nói rồi chạy lại kéo Trâm Anh ra khỏi đường. Lúc này Tuấn Khải đang ôm Trâm Anh.

Trâm Anh đứng đơ người ra

_ Em có sao không?

_ À... em không sao *Đẩy Tuấn Khải ra* *ngại ngừng*

_ Em đi ngoài đường phải cẩn thận chứ, tí nữa là xảy ra tai nạn rồi đó, có biết anh lo cho em lắm không?

_ Anh... lo... lo cho em ư *ngạc nhiên*

_ À... *ôm lấy Trâm Anh* ANH YÊU EM.

_ Em... thôi chúng ta về đi. *đẩy ra lần 2* “Mình cũng thích anh ấy lắm nhưng bây giờ mà đồng ý thì chưa được” Suy nghĩ của Trâm Anh.

_ Từ từ thôi chờ anh với... Trâm Anh...

_ Mọi người về rồi à? – Bảo Trâm.

_ Ukm – đồng thanh.

_ Trâm Anh cậu bị sao vậy? – Gia Hân lo lắng.

_ Mình không sao, mình vào lều trước đây.

_ Trâm Anh đợi ah với..

_ Khải ca có chuyện gì vậy? – Vương Nguyên hỏi.

_ Không có gì đâu – Tuấn Khải ngồi xuống lặng.

Ở phía bên kia:

_ Chắc là họ lại cãi nhau nữa rồi – Bảo Trâm.

_ Hay là chúng ta giúp họ đi – Gia Hân đưa ra ý kiến.

_ Ukm – đồng thanh.

Một lúc sau:

_ Xong rồi chúng ta cùng đốt lửa đi – Bảo Trâm nói.

_ Umk – Thiên Tì nói

_ Trâm Anh oi ra ngoài chơi đốt lửa trại mọi người đi – Gia Hân

_ Thôi mấy cậu chơi đi, mình không chơi đâu – Trâm Anh nói vọng ra.

_ Ra chơi chung với bọn mình đi mà – Gia Hân nói rồi chạy vào trong lều kéo Trâm Anh ra.

_ Anh oi lấy giúp mình một ít củi nhé – Gia Hân nói.

_ Umk.

_ Để anh giúp em – Khải ca nói rồi chạy lại chỗ Trâm Anh.

_ Vậy anh làm đi để em sang bên kia giúp Gia Hân.

22:30

_ Thôi cũng tối rồi, mọi người nghỉ đi để mai còn về - Thiên Tì nói.

_ Vâng ạ - Gia Hân, Trâm Anh, Bảo Trâm.

Mọi người vào lều. Gia Hân, Trâm Anh, Bảo Trâm ở chung một lều còn nhóm TFBOYS ở lều đối diện. Cả đêm hôm đó Trâm Anh trằn trọc mãi không ngủ được và chỉ luôn nghĩ về câu nói của Tuấn Khải. Sáng hôm sau mọi người lên đường trở về nhà.

----- Hết chương -----

Vậy Trâm Anh và Tuấn Khải có thể trở thành một cặp hay không? Mời bạn hãy đón đọc chương tiếp theo nha !!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Hạnh Phúc Nhỏ Bé

Trên chuyến xe trở về , Gia Hân ngồi cùng Vương Nguyên còn Bảo Trâm ngồi cùng Thiên Tì trong khi đó Trâm Anh ngồi một mình.

_ Anh ngồi cùng được không? - Tuấn Khải hỏi.

_ ...

Chưa kịp nói gì thì Tuấn Khải đã ngồi xuống bên cạnh Trâm Anh.

_ Anh...

Trâm Anh đứng dậy về phía chàng trai ngồi ở phía đối diện.

_ Em có thể ngồi cùng anh được không?

_ Ừ em ngồi đi.

Trâm Anh và anh chàng đó ngồi nói chuyện rất vui vẻ, trong lúc này Tuấn Khải rất tức giận. Ngồi nhìn 2 người đó 1 lúc lâu rồi anh bật tiến về phía Trâm Anh ngồi:

_ Em đang làm gì ở đây vậy?

_ Em làm gì thì liên quan gì đến anh.

Tuấn Khải cầm tay Trâm Anh kéo về chỗ ngồi của Tuấn Khải.

_ Anh làm trò gì vậy? Mọi người đang nhìn chúng ta kìa.

_ Họ nhìn thì mặc kệ họ, nhưng thấy em ngồi cùng người con trai khác anh không chịu được.

_ Anh...

_ Gần tới nhà anh rồi, anh xuống trước nha.

_ Anh đi nhanh đi *tức giận*.

Sáng hôm sau:

Tại nhà Tuấn Khải:

Tuấn Khải đang xem tivi thì chuông điện thoại reo lên:

“Ngày mai mấy đứa có 1 buổi quay quảng cáo ở biển nên hôm nay phải đến công ty để chuẩn bị cho buổi ghi hình ngày mai”

“Vâng để cháu nhắn với Vương Nguyên và Thiên Tỉ”

“Ừ vậy đúng 2h chiều chú sẽ đến đón 3 đứa đến công ty nha”

“Vâng chào chú”

.....

2h chiều

Lúc này Vương Nguyên và Thiên Tỉ đã tập trung tại nhà Tuấn Khải. Chú quản lý đến:

_ Mấy đứa chuẩn bị xong rồi chứ.

_ Vâng, chúng ta đi thôi!

Buổi tối hôm đó tại nhà Tuấn Khải:

_ Lần trước chúng ta hứa cho mấy em đi cùng rồi lần này đi phải gọi cho mấy em ấy chứ - Tuấn Khải.

_ Vâng, vậy anh gọi đi – Nguyên Nguyên nói.

_ Nhưng... – Khải ca ập ứng.

_ Sao vậy anh? - Thiên Tỉ nói.

_ À... không có gì, để anh gọi.

_ Gọi nhanh lên đi sao cứ chần chừ mãi vậy - Nguyên nguyên nói.

_ Umk giờ anh gọi liền, mà gọi cho Gia Hân nha.

_ Sao anh không gọi cho Trâm Anh đi - Thiên Tỉ nói.

_ Nhưng..

_ Thôi em hiểu rồi, anh gọi cho Gia Hân đi - Nguyên nguyên buồn bã nói.

Tuấn Khải bắt đầu gọi điện cho Gia Hân nhưng không ngờ người bắt máy lại là TRÂM ANH.

'Alo, ai vậy?'

'Gia Hân hả?' "Giọng này nghe quen quá" suy nghĩ của Tuấn Khải.

'Bây giờ cậu ấy đang bận, anh là ai vậy? Tìm Hân Hân có gì không?' "Giọng nói này nghe quen quá" suy nghĩ của Trâm Anh.

'Anh là...' Tuấn Khải ấp úng.

'Vương Tuấn Khải phải không?'

'Còn em là Trâm... Anh... phải không?'

'Anh nói yêu tôi nà giờ này đến giọng nói của tôi cũng không phân biệt được thì yêu cái nỗi gì' Trâm Anh giận dỗi.

Tuấn Khải đi lên phòng.

'Anh tưởng em không đồng ý mà giờ lại là người nhắc đến chuyện đó trước à?' *bất ngờ*

'Em.. '

'Vậy là em đồng ý rồi phải không?'

'Em... đồng ý *đỏ mặt*

- Ai gọi vậy Trâm Anh - Gia Hân hỏi.

- À anh Tuấn Khải gọi - Trâm Anh giật mình nói.

Đầu dây bên kia.

'Alô...alô..' "cúp máy rồi à?"suy nghĩ của Tuấn Khải

'Em đây anh gọi có chuyện gì vậy?' Gia Hân.

'À ngày mai tụi anh có lịch quay quảng cáo ở biển mấy em có muốn đi cùng không?'

'Có chứ' Gia Hân phấn khích

'Vậy thì mấy em chuẩn bị đi, mai bọn anh sẽ đến đón'

'Vâng'

'Vậy thôi chào em nha'

- Ngày mai chúng ta sẽ được đi biển để xem buổi ghi hình quảng cáo của TFBOYS á, mấy bạn chuẩn bị đi.

- Umk

- Vậy là lần này được đi biển chơi, vừa được xem buổi ghi hình của TFBOYS luôn. Thích quá à - Trâm Anh phấn khích.

- Umk, thôi chúng ta đi chuẩn bị đồ đi.

- Umk, Minh về nha. Bye, mai gặp lại - Bảo Trâm.

Chuyến đi sẽ diễn ra như thế nào? Các bạn cùng đón đọc nha. Sẽ có điều bất ngờ đó.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Trước Buổi Ghi Hình

Sáng hôm sau tại công ty

_ Đến giờ rồi, chúng ta đi thôi - Khải ca.

Trên chiếc xe đi đến biển.

_ Chỗ đó chắc là đẹp lắm nhỉ! - Gia Hân hào hứng nói.

_ Ukm ở đó đẹp lắm, buổi sáng có thể ngắm bình minh còn buổi chiều có thể ngắm hoàng hôn đúng là quá lãng mạn - Khải ca.

_ Chắc chắn sẽ không làm cho các em thất vọng đâu - Thiên ca.

.....
_ Đến nơi rồi - Nguyên ca.

_ Woa đẹp quá à - Gia Hân phấn khích.

_ Anh đã nói rồi mà - Khải ca.

_ Ở đây ai cũng nghe anh nói rồi không cần nhắc lại đâu - Trâm Anh.

_ Ukm.. - Khải ca.

_ 2 người này lại cãi nhau nữa rồi - Bảo Trâm.

_ Mọi người tập trung nào. Nhóm TFBOYS đâu rồi? - Đạo diễn.

_ Hình như họ đang ở ngoài kia - Một người trong nhóm kỹ thuật viên lên tiếng.

_ Nhanh ra gọi họ vào đi - Đạo diễn.

_ Vâng - cô quản lý nói rồi chạy ra chỗ TFBOYS đang đứng.

_ Máy cháu vào trong nhanh lên, đạo diễn gọi kìa.

_ Vâng chúng cháu vào đây - Đồng thanh.

_ Máy em vào cùng không? - Vương Nguyên nói.

_ Có ạ - Gia Hân và Bảo Trâm đồng thanh.

Trâm Anh đang đứng ngắm nhìn thiên nhiên ở phía bên kia thì Tuấn Khải chạy lại kéo tay Trâm Anh.

_ Chúng ta vào đi.

_ Ukm..

_ Vào nhanh lên.

_ Ái chà chà, hai người làm gì vậy?*mặt gian* - Nguyên ca nhìn vào tay Tuấn Khải và Trâm Anh.

Tuấn Khải vẫn nắm tay Trâm Anh.

_ Hai chúng tôi yêu nhau đó, sao hả?

_ Ủa em có nói gì đâu mà anh đã tự khai rồi nha - Nguyên ca.

Trâm Anh kéo Tuấn Khải đi vào.

_ Tại sao anh lại nói với mọi người chuyện này vậy - Trâm Anh tức giận.

_ Nói thì nói có gì đâu *mặt ngây thơ* "Mình đâu có cố tình đâu chứ, tại tình thế bất buộc mà" Tuấn Khải lẩm bẩm.

(Tg: có ai mượn anh nói đâu là do anh tự khai đấy chứ

Khải ca: nhưng mà 1 phần cũng vì anh muốn cho mọi người biết chuyện này rồi

Tg: ồ...

Trâm Anh: ề... con bé kia lo viết truyện đi đừng có ở đó xen vô chuyện tụi này nha không là chết với bà đó

Tg: *xách dép chạy*)

_ Nhưng em không thích.

Nhóm TFBOYS bắt đầu bàn bạc và chuẩn bị quay, trong khi đó:

- Vậy là trong 3 người chúng ta chỉ còn có mình tui là FA thôi nhì, hôm trước có 2 người nào đó còn nói là sẽ FA đến lúc 22 tuổi luôn mà hôm nay ai cũng có đôi có cặp hết rồi - Gia Hân than thở.

- Cậu có Nguyên ca rồi còn gì - Bảo Trâm.

- Mình cũng thích anh ấy thật đấy nhưng... *áp úng* "người ta có thích mình đâu".

- Mình thấy Nguyên ca tốt với cậu lắm mà có thể anh ấy cũng thích cậu đấy - Trâm Anh.

- Mình cũng không biết nữa. Thôi bỏ qua chuyện đó đi mình lại xem TFBOYS quay đây - Gia Hân nói rồi chạy đến chỗ mọi người trước.

Trong khi đó ở phía sau:

- Mình thấy 2 người này cũng hợp đấy chứ, mà hình như Nguyên ca cũng thích Gia Hân thì phải. Thấy ảnh quan tâm Gia Hân dữ lắm mà - Trâm Anh.

- Hay là chúng ta giúp họ đi - Bảo Trâm.

- Uhm ý kiến hay đó, nhưng chúng ta phải làm như thế nào đây?

- Mình cũng chưa biết nữa.

im lặng

- À mình có ý này - Trâm Anh.

- Gì vậy? Bảo Trâm.

Trâm Anh nói nhỏ vào tai Bảo Trâm.

- Uhm cách này hay nè, nhưng làm sao 2 chúng ta có thể thực hiện được - Bảo Trâm.

- Chúng ta sẽ nhờ 2 anh kia giúp.

- Ok - Bảo Trâm.

- 2 cậu đi nhanh lên có được không? - Gia Hân.

- Tụi mình đến ngay đây - Đồng thanh.

- Thôi chúng ta đi nhanh lên - Bảo Trâm.

----- Hết chương -----

Vậy ý kiến của Trâm Anh là gì? Các bạn cùng đón đọc chương tiếp theo để biết nha. Các bạn cũng có thể đề xuất ý kiến của mình bằng cách cmt, ý kiến của các bạn có thể sẽ là nội dung của chương tiếp theo đây :D. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ !!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Kế Hoạch Của Trâm Anh

Sau khi ghi hình xong:

_ Em có chuyện này muốn nói với mấy anh nè, đi theo tụi em - Trâm Anh nói.

_ Ukm từ từ thôi - Tuấn Khải nói.

_ Không biết mấy người đó có chuyện gì vậy nhỉ? - Gia Hân.

_ Chắc là chuyện riêng đó mà, thôi kệ họ đi - Vương Nguyên.

_ Ukm..

_ Mà tụi anh ghi hình mấy ngày vậy? - Gia Hân.

_ Thường thì từ 3 đến 4 ngày gì đó nhưng lần này chắc chỉ 2 ngày thôi.

_ Vâng.

Phía bên kia:

_ Tụi em định thực hiện 1 dự định nhưng cần có sự giúp đỡ của hai anh, hai anh sẽ giúp chứ? - Trâm Anh.

_ Mà giúp gì mới được? - Khải ca thắc mắc.

_ Mấy anh sẽ biết sớm thôi, nhưng chuyện này hoàn toàn là bí mật nha! - Trâm Anh.

_ *im lặng*

_ Im lặng thì xem như hai anh đồng ý rồi nha! - Bảo Trâm

_ Ukm... - Thiên Tỉ.

_ Kế hoạch của em như thế này - Trâm Anh nói nhỏ đủ để Tuấn Khải và Thiên Tỉ nghe được (Tg: kế hoạch của chị là gì vậy? Cho em biết với)

Trâm Anh: không phải chuyện của mình

Tg: cho em biết đi mà, năn nỉ.

Trâm Anh: lo mà viết truyện tiếp đi đừng có đứng đây hỏi lung tung nữa

Tg: vâng *chạy*)

Ở chỗ Gia Hân và Vương Nguyên

_ Anh vừa mới quay xong chắc cũng mệt rồi. Thôi chúng ta đi về phòng đi - Gia Hân.

Một căn nhà ở cạnh bờ biển mà ở đó...

_ Chúng ta về phòng thôi - Trâm Anh.

_ Ukm - đồng thanh.

Trước cửa phòng Gia Hân:

_ Ngôi nhà này đẹp thật đấy, đây là lần đầu tiên em thấy ngôi nhà đẹp như vậy á - Gia Hân.

_ Ukm công nhận là đẹp thật.

_ Máy cậu về rồi à - Gia Hân.

_ Ukm - Trâm Anh.

_ Ngôi nhà đẹp thật - Bảo Trâm.

_ Nếu máy em muốn thấy những ngôi nhà giống như vậy thì thường xuyên đi với tụi anh đi, đảm bảo máy em sẽ mê luôn á - Thiên Tỉ.

_ Thật vậy à, vậy khi nào máy anh đi thì cho tụi em đi với nha - Trâm Anh.

_ Tụi anh cũng không biết nữa, em hỏi đại ca thử xem - Nguyên ca.

_ Vâng - Trâm Anh.

_ Khải ca cho tụi em đi với nha - Trâm Anh năn nỉ (Tg: giọng điệu thay đổi 180 độ, bó tay. haizzz

Trâm Anh: kệ người ta

Tg: vậy kệ chị, em đi đây)

_ Ukm, nhưng mà...

_ Anh đồng ý đi, năn nỉ - Trâm Anh.

_ Ukm..

_ Thôi được rồi đó, dừng lại đi để máy anh ấy còn nghỉ ngơi nữa kìa - Gia Hân chen ngang.

_ Ukm, mình quên mất máy anh ấy vừa mới quay xong :v.

_ Vậy thôi máy anh vào nghỉ trước đi - Bảo Trâm.

_ Ukm, hẹn trưa gặp lại máy em nha - Thiên Tỉ.

_ Vâng - đồng thanh.

Trưa hôm đó:

_ Thiên ca, Khải ca, oi đi với tụi em đi - Trâm Anh và Bảo Trâm đồng thanh.

_ Ukm đợi tụi anh với.

_ Bọn em định sẽ dùng nơi này làm nơi để Nguyên ca tỏ tình với Hân Hân nè - Trâm Anh.

_ Máy anh thấy thế nào? - Bảo Trâm.

_ Anh thấy cảnh ở đây cũng rất là đẹp, thuận lợi cho việc tỏ tình đó - Khải ca.

_ Vậy chúng ta cùng thực hiện thôi - Thiên ca.

_ Chúng ta sẽ bắt đầu từ việc trang trí - Bảo Trâm.

_ Đầu tiên chúng ta sẽ trang trí nơi này nha - Trâm Anh.

Trong lúc 4 người đang loay hoay trang trí, thì Gia Hân và Vương Nguyên bước đến:

_ Mọi người đang làm gì vậy? - Gia Hân.

_ À... không có gì. Tụi mình đang nhặt 1 ít vỏ sò để đem về nhà làm quà tặng mấy bạn trên lớp ấy mà - Trâm Anh "hi vọng là bạn ấy không nghi ngờ mình"

_ Đúng là lớp trường gương mẫu có khác, đi đâu cũng nghĩ đến lớp - Gia Hân.

_ Dương nhiên rồi - Trâm Anh.

_ Vậy để mình giúp bạn nha - Gia Hân.

_ Thôi không cần đâu, tự nhiên bây giờ mình thấy khát nước quá, cậu đi uống nước với mình nha - Trâm Anh.

_ Ukm..

Trâm Anh kéo Gia Hân đi.

_ Anh và mọi người đang giúp Trâm Anh hả? Vậy để em giúp với nha - Nguyên ca.

_ Umk. À... em đói chưa? Giờ anh đi mua đồ ăn cho em nha, đi với anh - Khải ca nói rồi kéo Vương Nguyên đi.

- Gia Hân ơi cậu vào mua nước đi - Trâm Anh.

- Umk, cậu uống nước gì?

- Gì cũng được.

Trong khi Gia Hân vào mua nước thì Trâm Anh nhắn tin cho Khải ca.

"Anh có tìm cách dẫn Nguyên ca đến quán nước gần nhà hàng ABC đi"

"Ukm"

_ Khải ca ơi mình vào quán này đi - Nguyên Nguyên.

_ Không anh có biết quán này bán nhiều đồ ăn vặt ngon lắm nè, đi theo anh.

_ Vâng.

_ Đến nơi rồi chúng ta vào trong thôi - Khải ca.

_ Vâng.

_ Ủa... mấy em cũng đến đây à? - Khải ca nói rồi nhìn về phía Trâm Anh.

_ Vâng - Gia Hân.

_ Nguyên Nguyên em sang bên kia ngồi cùng với Gia Hân và Trâm Anh đi, để anh đi mua đồ ăn cho em - Khải ca.

_ Vâng - Vương Nguyên nói rồi đi lại chỗ Gia Hân đang ngồi.

_ Đồ ăn tới rồi nè - Khải ca.

_ Em ngồi đây ăn với Gia Hân đi nha, anh phải quay lại bên kia để giúp Thiên Tử và Bảo Trâm.

_ Cho em đi với - Trâm Anh.

_ Umk chúng ta nhanh lên.

_ Đi trước nha, 2 người ở lại ăn vui vẻ - Trâm Anh.

_ Umk mà cậu về làm gì? - Gia Hân.

_ À... mình đi đây - Trâm Anh nói rồi chạy trước "may quá tí nữa là bị bạn ấy phát hiện rồi".

_ Anh cũng đi nha - Tuấn Khải.

_ Trâm Anh đợi anh với.

_ Không biết mấy người này có chuyện gì vậy nhi - Gia Hân.

_ Anh cũng không biết nữa, thôi chúng ta ăn đi, anh đói rồi.

_ Vâng.

_ Chúng mình quay lại rồi nè - Trâm Anh nhí nhảnh nói.

_ Không bị 2 người đó phát hiện chứ - Bảo Trâm.

_ Umk - Trâm Anh.

----- Hết chương -----

Các bạn hãy đón đọc chương tiếp theo để biết được kế hoạch của Trâm Anh là như thế nào nhé? À nhớ nhận xét về truyện nha. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ !!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Tổ Tình

_ Vậy là chúng ta chuẩn bị xong rồi, chỉ còn thiếu vỏ sò thôi - Tuấn Khải nói.

_ Việc chuẩn bị vỏ sò để em và Bảo Trâm làm cho - Thiên Tử.

_ Vậy nhờ hai em nha - Khải ca.

_ Vậy hai người lo chuẩn bị vỏ sò nha còn mình và Khải ca sẽ tìm cách để gọi hai người họ đến đúng giờ - Trâm Anh.

_ Ukm - Bảo Trâm.

_ Khi nào chuẩn bị xong nhớ nhắn tin cho tụi anh nha - Khải ca.

_ Vâng em biết rồi - Thiên ca.

_ Vậy tụi anh đi trước nha - Khải ca.

_ Vâng - đồng thanh.

_ Vậy chúng ta cũng đi chuẩn bị thôi - Thiên Tử.

_ Vâng - Bảo Trâm.

_ Chúng ta bắt đầu từ việc chọn vỏ sò nha! - Thiên ca.

_ Em thấy cái này đẹp nhất nè, còn anh thấy sao?

_ Đương nhiên là phải đẹp nhất rồi, bạn gái anh chọn mà, sao không đẹp được!

_ Anh nói quá rồi *ngại ngùng* - Bảo Trâm.

_ Thật sự là như vậy mà, cái đó rất đẹp.

_ *đỏ mặt*

_ Thôi chúng ta vào vấn đề chính đi. Bây giờ chúng ta phải trang trí vỏ sò như thế nào đây? - Thiên Tử nói.

_ Theo em thì chúng ta sẽ làm vỏ sò thành 2 nửa trái tim đi.

_ Ukm hay đấy, nhưng như vậy thì có đơn giản quá không? Theo anh nghĩ thì ở mặt trong của vỏ sò chúng ta sẽ viết tên 2 người đó lên. Em thấy sao hả?

_ Ý kiến này hay nè, chúng ta bắt tay vào làm thôi - Bảo Trâm.

_ Ukm - Thiên ca.

_ Nguyên ca và Gia Hân kìa chúng ta qua bên đó đi - Trâm Anh nói.

_ Ukm - Khải ca.

_ Hai người đến đây làm gì? - Gia Hân.

_ Tụi anh đến đây để rủ 2 em đi tắm biển chung nè!

_ Hai người có đi không? - Trâm Anh.

_ Ukm có chứ - Nguyên ca.

_ Còn mình không đi đâu - Gia Hân.

_ Thôi đi với tụi mình đi - Trâm Anh.

_ Chúng ta làm xong rồi - Bảo Trâm.

_ Ukm vậy để anh gọi cho Khải ca - Thiên ca.

Chuông đi của Khải ca reo lên.

"À... thế nào rồi"

"Chúng em chuẩn bị xong rồi"

"Ukm được rồi việc còn lại cứ để tụi anh lo"

"Vâng"

_ Cậu đi với chúng tớ đi mà, nhanh lên - Trâm Anh nói rồi kéo Gia Hân về phía bãi biển.

_ Mọi người đến rồi à - Bảo Trâm nói.

_ Ukm - đồng thanh.

1 lúc sau:

_ Thôi em lên bờ trước nha, mọi người chơi vui vẻ - Gia Hân nói rồi đi trước.

_ Gia Hân bị sao vậy ta? - Vương Nguyên lo lắng.

_ Không sao đâu, do bạn ấy ở dưới nước lâu không được ấy mà - Bảo Trâm.

_ Umk, để anh đi lên trên kia với em ấy - Nguyên ca.

_ Anh cứ ở đây chơi đi, để em đi cùng bạn ấy cho - Trâm Anh nhìn về phía 3 người còn lại (Bảo Trâm, Thiên ca và Khải ca) rồi chạy lại chỗ Gia Hân.

_ Nguyên Nguyên ơi chúng ta cũng lên thôi - Khải ca.

_ Vâng - Nguyên ca.

- À chúng ta cùng nhặt vỏ sò đi Gia Hân - Trâm Anh nói.

- Umk ý kiến hay đó - Gia Hân nói.

- Hân Hân ở bên kia có cái vỏ sò đẹp chưa kìa - Trâm Anh nói.

Gia Hân đi lại nhặt vỏ sò lên.

- Ở bên kia có cảnh đẹp lắm cậu qua bên đó đi mình vào nhà vệ sinh đã - Trâm Anh.

- Umk còn vỏ sò thì sao? - Gia Hân.

- Cậu cứ giữ đi - Trâm Anh vừa nói vừa đi.

Trong lúc đó Khải ca và Nguyên ca cũng đang đi dạo dọc theo bờ biển. Bỗng Khải ca nhìn thấy 1 cái vỏ sò. Khải ca vội vàng nhặt lấy nó rồi đưa cho Nguyên ca và lên tiếng:

_ Hình như Hân Hân đang ở bên kia 1 mình kìa em qua bên đó đi, anh đi tìm Trâm Anh đây.

_ Vâng.

_ Hân Hân ơi Trâm Anh đâu mà em lại ở đây 1 mình vậy?

_ Bạn ấy vừa mới đi qua bên đó.

_ Umk.

_ À vừa nãy em mới nhặt được 1 cái vỏ sò đẹp lắm, mà rất lạ là ở trên đó còn có họ và tên của em nữa cơ - Gia Hân nói rồi lấy cái vỏ sò ra cho Vương Nguyên xem.

_ Lúc nãy anh cũng nhặt được 1 cái giống như vậy nè, ở trên đó cũng có họ và tên của anh nữa - Vương Nguyên cũng đưa cái vỏ sò ra cho Gia Hân xem.

Lúc này cả Vương Nguyên và Gia Hân cùng có chung 1 suy nghĩ. Sao lại có chuyện trùng hợp như vậy được nhỉ?

_ Hình như 2 cái này là 1 nửa của hình trái tim thì phải - Gia Hân.

_ Anh cũng nghĩ vậy. Hay là chúng ta thử ghép 2 cái này lại xem sao.

_ Vâng.

Cả hai cùng ghép 2 nửa vỏ sò lại, khi ghép lại 2 nửa vỏ sò tạo thành 1 hình trái tim rất đẹp. Cả hai người đều bất ngờ trước sự trùng hợp này. Sau đó bầu không khí trở nên im lặng.

Tại 1 góc nào đó:

_ Sao 2 người họ im lặng vậy nhỉ? - Trâm Anh.

_ Thì họ đang ngắm cảnh mà - Bảo Trâm.

_ Umk - Trâm Anh.

_ Chiều hôm nay không có nắng đã thế lại còn có nhiều mây nữa chứ, có khi nào... - Thiên Tỉ.

_ Chắc không sao đâu - Khải ca.

10 phút sau:

_ Gia Hân, anh có chuyện muốn nói với em

_ Có chuyện gì vậy ạ?

_ Anh... anh... anh thích em, em đồng ý làm bạn gái anh nha.

----- Hết chương -----

Vậy Hân Hân có đồng ý lời tỏ tình của Nguyên ca hay không? Các bạn cùng đón đọc chương tiếp theo để biết nha. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ ^^.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Nỗi Buồn Khó Tả

Chắc chắn mọi người sẽ tò mò tại sao đang đến đoạn vui mà chương này lại tên là: "Nỗi buồn khó tả" phải không???????

Vậy thì mọi người hãy đọc thử xem nhé!!!!

_ Em... em... em đồng ý làm bạn gái anh nha.

_ Em...

Bỗng nhiên trời đổ mưa, mưa ào ào lúc này mọi hi vọng đều đập tắt. Mình đã cố gắng lấy hết dũng khí của đề tỏ tình với cô ấy nhưng tại sao ông trời lại bất công như vậy chứ? Lúc này vẻ mặt của Vương Nguyên trở nên buồn bã hơn bao giờ hết, nhưng anh cũng nhanh chóng lấy lại tinh thần rồi quay sang phía Gia Hân.

_ Ôi trời mưa rồi - Gia Hân nói rồi đưa 2 tay lên đầu. Vương Nguyên thấy vậy liền cởi áo khoác của mình ra che cho Gia Hân.

_ Mưa rồi, chúng ta sang bên kia trú mưa 1 lúc đi - Nguyên ca.

Tại chỗ 4 người còn lại:

_ Trời mưa rồi kìa, thật không ngờ, hôm nay chúng ta đã mất bao nhiêu công sức để chuẩn bị mà giờ trời lại đổ mưa - Trâm Anh buồn bã.

_ Vậy là công sức cả buổi chiều của chúng ta đổ sông đổ biển hết rồi - Bảo Trâm.

_ Hai em đừng có ngồi đó ngồi đó mà... - Thiên Tì.

_ Chuyện đó tính sau đi, hai người đó còn đang đứng ngoài mưa kìa, nhanh ra giúp họ đi - Khải ca.

_ Vâng em quên mất - Trâm Anh.

Trong lúc đó ở phía bên kia:

_ Anh bị ướt hết rồi kìa - Gia Hân lo lắng.

_ Anh không sao, chỉ ướt 1 chút thôi tí là khô ấy mà - Vương Nguyên nói rồi *hắt xì*.

_ Hình như anh bị cảm lạnh rồi đó - Gia Hân lo lắng.

_ Anh không sao đâu, chỉ vì trời hơi lạnh thôi mà - Vương Nguyên.

Tại địa điểm mà Trâm Anh đã chọn:

_ Hai người họ đi đâu rồi nhĩ - Trâm Anh lo lắng.

_ Trời đang mưa to vậy mà 2 người họ đi đâu không biết? - Bảo Trâm lo lắng nói.

_ Họ ở bên đó kìa - Thiên Tì nói.

_ Chúng ta nhanh qua đó đi - Khải ca.

_ Vâng - đồng thanh.

_ Hai em có sao không? - Khải ca lo lắng hỏi.

_ Em không sao đâu, nhưng em nghĩ là Nguyên ca thì có đấy. Anh ấy bị ướt hết rồi - Gia Hân lo lắng.

_ Cậu không sao chứ Nguyên Nguyên? - Thiên Tì.

_ *hắt xì* mình không sao đâu - Vương Nguyên.

_ Hai người họ bị ướt hết rồi, thôi chúng ta về phòng đi để họ còn thay đồ nữa, không là bị cảm lạnh đấy - Bảo Trâm.

_ Uhm - đồng thanh.

Ngày hôm sau:

_ Đến giờ rồi chúng ta cùng về thôi - Khải ca.

_ Vâng - đồng thanh.

Trên xe trở về:

_ *hắc xì* - Vương Nguyên.

_ Chắc em bị cảm lạnh rồi đó *Tuấn Khải đưa tay lên trán* em nóng quá nè - Khải ca.

_ Em không sao - Vương Nguyên nói với giọng mệt mỏi.

_ Đến nơi rồi, chúng ta xuống xe thôi - Tuấn Khải nói.

_ Vâng - đồng thanh.

Mọi người cùng bước xuống xe. Phía sau, Tuấn Khải đang đỡ Vương Nguyên xuống xe.

_ Anh làm sao vậy? - Gia Hân lo lắng.

_ Em ấy bị cảm lạnh rồi, người em ấy nóng quá trời luôn ak - Khải ca.

_ Em không sao *mệt mỏi* - Vương Nguyên.

_ Chúng ta đưa anh ấy đến bệnh viện đi - Bảo Trâm.

_ Anh không sao - Vương Nguyên.

_ Nhìn anh như vậy mà còn nói không sao ak, để tui em đưa anh tới bệnh viện - Gia Hân.

_ Anh không sao, không cần đưa anh đến bệnh viện đâu mà, anh chỉ cần vào nhà nghỉ 1 lúc là khỏe thôi mà.

_ Em thật là... lúc nào cũng nói không sao - Khải ca.

_ Vậy thôi chúng ta vào nhà đi để cho cậu ấy còn nghỉ ngơi nữa - Thiên Tỉ nói.

_ Hình như hôm nay bố mẹ cậu ấy không có ở nhà - Thiên Tỉ nói.

_ Umk, bố mẹ em ấy đi du lịch dài ngày rồi - Khải ca nói.

_ Vậy tới nay ai sẽ chăm sóc cho Nguyên ca đây - Bảo Trâm nói.

_ Để anh ở lại chăm sóc cho Nguyên Nguyên - Khải ca.

_ Thôi để em - Thiên Tỉ.

_ Để anh ở lại cũng được mà - Khải ca.

_ Mọi người cứ về đi, em không sao, em có thể tự lo cho mình được mà - Nguyên ca.

_ Em như vậy làm sao mà tự lo cho mình được - Khải ca.

_ Vậy để em ở lại chăm sóc cho anh ấy, mấy anh cứ về nghỉ đi - Gia Hân.

_ Để em ở đây giúp cậu ấy - Trâm Anh.

_ Cả em nữa - Bảo Trâm.

_ Vậy nhờ mấy em nha - Khải ca.

----- Hết chương -----

Các bạn thấy truyện như thế nào? Nhận xét cho mình nha. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ :D

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Chuẩn Bị

Tuấn Khải và Thiên Tỉ trở về nhà, trong khi đó:

- Giờ này cũng muộn rồi, cậu về đi ở đây có mình và Trâm Anh được rồi - Gia Hân.

- Ukm nhưng chỉ có hai cậu thì có được không - Bảo Trâm.

_ Được mà không sao đâu cậu về đi không là bố mẹ cậu lo - Trâm Anh nói.

_ Ukm...vậy mình về nha - Bảo Trâm.

Bảo Trâm ra về, trong khi đó:

_ Anh nghĩ một lúc đi để em nấu cháo cho anh ăn - Gia Hân.

_ Anh không đói.

_ Anh thật là...

_ Anh chỉ cần em ở bên cạnh anh thôi *ngượng ngùng*.

_ Để mình đi nấu cháo cho - Trâm Anh nói rồi đi vào bếp.

1 lúc sau:

_ Cháo tới rồi nè - Trâm Anh nói.

_ Cậu cứ để đó đi - Gia Hân.

_ Thôi mình ra ngoài nha - Trâm Anh nói rồi đi ra ngoài.

_ Nguyên ca ơi anh dậy ăn cháo nè!

_ Ukm.

Gia Hân đỡ Vương Nguyên ngồi dậy rồi từ từ đút cho Vương Nguyên ăn.

_ Để em đi cất bát đĩa nha, anh ngủ 1 lúc đi, người anh vẫn còn nóng lắm nè - Gia Hân.

Gia Hân đi ra ngoài, thấy Trâm Anh đang ngồi xem tivi ở phòng khách.

_ Trâm Anh à cậu nghỉ đi để mình chăm sóc cho anh ấy.

_ Vậy 1 một mình cậu có được không?

_ Được mà.

_ Vậy mình đi ngủ nha.

Lúc này Gia Hân lấy cái balô của mình ra để gọi cho bà. Đập vào mắt cô là cái vỏ sò mà cô đã nhặt được ngày hôm qua. Nhưng trên cái vỏ sò không phải là tên của Gia Hân mà lại là tên của Vương Nguyên. Cô thầm nghĩ: Chắc là anh ấy đã lên đồi đây mà. Rồi cô lấy điện thoại gọi cho bà và quay lại phòng của Vương Nguyên để chăm sóc cho anh. Vậy là tối hôm đó Gia Hân chăm sóc cho Vương Nguyên rồi ngủ quên lúc nào không biết. Sáng hôm sau lúc Vương Nguyên tỉnh dậy anh ngạc nhiên: Vậy là từ tối hôm qua đến giờ cô ấy luôn ở đây với mình sao... Vương Nguyên từ từ bước xuống giường lấy áo khoác để lên người Gia Hân bỗng Gia Hân thức dậy:

_ Anh đang mệt mà sao lại ngồi dậy rồi.

_ Anh thấy đỡ nhiều rồi.

_ Để em xem - Gia Hân nói rồi đưa tay lên trán Vương Nguyên.

_ Anh vẫn còn nóng lắm nè nhanh lên giường nằm nghỉ đi.

_ Anh thấy đỡ hơn nhiều rồi nên muốn ra ngoài thay đổi không khí.

_ Nhưng.... thôi vậy cũng được.

Một lúc sau Trâm Anh sang nhà Vương Nguyên nhưng không có ai ở nhà. Trâm Anh ngồi đợi 1 lúc lâu thì:

_ Hai người đi đâu về mà làm mình lo quá trời luôn à – Trâm Anh lo lắng.

_ Tụi mình chỉ ra ngoài đi dạo 1 lúc thôi – Gia Hân.

Hai ngày sau Vương Nguyên gọi điện thoại cho Tuấn Khải:

"Alô, Khải ca hả, em có chuyện muốn nhờ anh và Thiên Tỉ. Hai người đến nhà em nha".

"Umk" "không biết có chuyện gì vậy nh" suy nghĩ của Khải ca.

"Đúng 4h nha, à anh nhớ gọi Trâm Anh và Bảo Trâm nữa nhé".

"Umk, nhưng gọi 2 em ấy có việc gì không?".

"À... chiều nay anh và mọi người cứ đến nhà em rồi sẽ biết".

"Vậy em không gọi Hân Hân à".

"À không... bye anh nha, em bận rồi. Hẹn chiều nay gặp lại anh nha".

"Umk. Bye em".

Sau khi tắt máy Tuấn Khải suy nghĩ: Sao hôm nay Nguyên Nguyên lạ vậy nh????? Nhưng rồi anh nhanh chóng bỏ qua chuyện đó và gọi điện cho mọi người.

4h chiều mọi người đến nhà Vương Nguyên.

_ Em có chuyện muốn nhờ mọi người nè – Nguyên Nguyên hào hứng.

_ Chuyện gì vậy Nguyên Nguyên - Khải ca.

_ À em... muốn nhờ mọi người giúp em chuẩn bị 1 số thứ.

_ Mà chuẩn bị cái gì vậy - Thiên Tỉ.

_ Ukm... Mọi người sang đây đi – Vương Nguyên.

_ Woa!! Công nhận kế hoạch của anh quá hay, còn hay hơn cả kế hoạch của em lần trước nữa – Trâm Anh hào hứng.

_ Kế hoạch lần trước? Kế hoạch gì? – Vương Nguyên thắc mắc.

_ À..... Không có gì đâu ạ. Bạn ấy nói chơi thôi mà, anh đừng để ý – Bảo Trâm chen ngang.

_ Thôi chúng ta tập trung vào vấn đề chính đi. Chuyện này dễ mà, chúng ta có thể giúp Nguyên Nguyên được, phải không mọi người???? – Khải ca cố gắng gỡ rối.

_ Vâng - đồng thanh

_ Vậy chúng ta bắt đầu thôi

_ 6:30 rồi, mọi thứ cũng đã chuẩn bị xong rồi. Chúng ta có thể bắt đầu kế hoạch được rồi đây - Nguyên ca

_ Trâm Anh việc còn lại nhờ em nha - Tuấn Khải.

_ Vâng mà làm gì... à em biết rồi đưa Gia Hân đến đây chứ gì - Trâm Anh.

_ Ukm

_ Việc đó cứ để em, em sẽ đưa cậu ấy đến đây liền luôn à - Trâm Anh nói rồi chạy đi luôn.

----- Hết chương -----

Vậy Vương Nguyên và mọi người đang chuẩn bị kế hoạch gì????? Các bạn cùng đón đọc chương tiếp theo để biết nha. Đừng quên nhận xét truyện cho mình đó :D

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Tổ Tình Part 2

Tại nhà ông, bà của Gia Hân:

- Gia Hân ơi cậu đang làm gì đó ?- Trâm Anh.
- Mình đang xem tivi, mà cậu đi đâu về vậy, giờ này cũng tối rồi cậu ăn tối chưa? - Gia Hân.
- À mình ăn rồi! - Trâm Anh.
- Ukm. Vậy thì ngồi đây xem tivi với mình nè!
- À.... không cậu đi ra công viên với mình nhé!
- Hôm trước mình rủ cậu không chịu đi, mà sao hôm nay lại rủ mình đi vậy?
- À... tại hôm nay mình thích đi thôi mà.
- Thôi để ngày mai đi, hôm nay mình phải ở nhà để xem phim này đã, hôm nay tập cuối rồi, không xem thì uống lăm.
- Thôi để ngày mai xem lại cũng được mà.
- Không, hôm nay mình phải xem chứ, đang hay mà, ngày mai xem lại thì còn gì hay nữa.
- Vậy thì xem xong phim cậu đi với mình nha.
- Thôi xem xong phim là 9h rồi, mình không đi nữa đâu.
- Vậy thì bây giờ chúng ta đi đi, năn nỉ cậu mà.
- _ Sao mà Trâm Anh đi lâu vậy nhỉ? Đã 7h rồi còn gì - Bảo Trâm.
- _ Có khi nào họ.... - Thiên Tỉ.
- _ Chắc không sao đâu, chúng ta cứ đợi họ 1 lát nữa đi - Khải ca.
- _ *im lặng* - Nguyên ca.
- Ukm, thôi được rồi mình đi nhưng chỉ 1 lát thôi nha - Gia Hân.
- Như thế này mới là bạn tốt của mình chứ. Thôi chúng ta đi nhanh lên, muộn rồi kìa.
- Muộn gì vậy Trâm Anh?
- À.... không có gì, chúng ta đi thôi.
- _ Giờ này cũng muộn rồi, thôi chúng ta về đi. Chắc họ không đến đâu - Vương Nguyên buồn bã nói.
- _ Họ sẽ đến thôi mà, đợi 1 lúc nữa thôi - Khải ca.
- _ A... họ đến rồi kìa - Bảo Trâm hào hứng nói.
- _ Chúng ta bắt đầu thôi - Thiên Tỉ.
- Cậu vào trước đi mình qua bên này 1 lúc rồi vào sau.
- Ukm mà cậu nhanh lên nha!

_ Gia Hân đi vào rồi, việc còn lại là của cậu đó, cố gắng lên! - Thiên Ti.

_ Lần này chắc chắn phải thành công đó nha - Khải ca.

Rồi tất cả mọi người cùng mỉm cười thật tươi và đồng thanh: "WANG YUAN CHAIYO". Còn Vương Nguyên, lúc này anh cũng mỉm cười thật tươi và trả lời: "Tất nhiên là phải thành công rồi!". Nhưng lúc này trong đầu anh lại xuất hiện một suy nghĩ: "Tại sao họ lại biết mình đã tỏ tình với Gia Hân và bị thất bại nhỉ? Hôm sau phải hỏi cho ra lẽ mới được".

Gia Hân đi vào trong, lúc này tất cả mọi bóng đèn trên con đường cô đang đi đều sáng lên. Trước mặt cô là những ngọn nến lung linh được xếp thành hình trái tim. Cô đứng nhìn những ngọn nến với 1 vẻ mặt vô cùng ngạc nhiên. Rồi cô bất giác nói: Không biết ai đã chuẩn bị những thứ này nhỉ? Nó đẹp quá. Ước gì những thứ này là dành cho mình nhỉ! Lúc này Vương Nguyên bước ra với 1 bó hoa hồng trên tay, anh đi lại nắm tay Gia Hân bước vào bên trong những ngọn nến lung linh ấy rồi anh nói: "Thì nó được chuẩn bị để dành cho em mà".

Gia Hân rất bất ngờ, cô chưa kịp nói gì thì Vương Nguyên đưa bó hoa trên tay ra và nói: "Em đồng ý làm bạn gái anh nha Hân Hân!" Lúc này cô cảm thấy giống như mình là người may mắn nhất trên thế giới vậy. Được thần tượng, cũng là người mình yêu thương tỏ tình trong một khung cảnh lãng mạn như vậy thì còn gì có thể hạnh phúc hơn được nữa chứ! Gia Hân đang chìm trong niềm hạnh phúc hiện tại của mình thì mọi người bước vào và:

_ Hân ơi đồng ý đi mà - Trâm Anh nói.

_ Ukm đúng đấy, em đồng ý đi, Nguyên Nguyên đã chờ đến ngày này lâu lắm rồi đấy! - Khải ca.

Rồi tất cả mọi người cùng đồng thanh: "Đồng ý đi... đồng ý đi...". Lúc này Gia Hân không thể nào diễn tả được cảm xúc hiện tại của mình nữa. Rồi cô ngại ngùng gật đầu và đưa tay ra nhận lấy bó hoa của Vương Nguyên.

Một lúc sau

_ Một mình anh tự chuẩn bị hết chỗ này à? - Gia Hân.

_ À không..... còn có sự giúp đỡ của mọi người nữa mà.

_ Em không ngờ 1 người có tính trẻ con như anh lại có thể chuẩn bị được những thứ này.

_ Chuẩn bị những thứ này cũng bình thường thôi mà, có gì đâu. Mà em vừa nói ai có tính trẻ con vậy?

_ Em nói anh đó *cười*.

_ Anh đâu có trẻ con đâu, chỉ là.... - Vương Nguyên cố chối.

_ *cười* À anh thấy chuyện ở bãi biển lần trước hình như có điều gì đó bất thường không?

_ Em cũng thấy vậy, chuyện này lạ lắm từ việc hai chúng ta nhặt được vỏ sò cho đến việc chúng là một nửa của nhau.

_ Thì hai cái đó cũng giống như hai chúng ta mà.

_ Có lẽ là vậy á! hìhì.

_ Anh nghĩ chắc là do 4 người kia chuẩn bị đó.

_ Em cũng nghĩ vậy, ngày mai em phải hỏi lại bọn họ mới được. Mà thôi giờ này cũng muộn rồi, chúng ta về đi - Gia Hân.

_ Ukm vậy chúng ta về thôi! - Vương Nguyên.

----- Hết chương -----

Vậy là chúng ta đã có 3 cặp đôi rồi. Chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo? Mời các bạn đón đọc chương tiếp theo để biết nha :D

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Đi Mua Sắm (Phần 1)

Tối hôm đó Vương Nguyên nhắn tin cho Gia Hân:

"Em đang làm gì đó?".

"Em đang ngồi đọc truyện thôi, còn anh?".

"Em đọc truyện gì vậy? *tò mò* Anh đang ngồi xem tivi" .

"Em đang đọc truyện Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi, anh có đọc không?".

"Nó có hay không? Anh cũng muốn đọc thử".

"Có ạ, phải nói là rất hay luôn đó" (Tg: Cái này chém hơi quá :v)

"Umk. Vậy để anh đọc thử".

"Vâng mà anh nhắn tin cho em có việc gì vậy?".

"Bộ anh không nhắn tin cho bạn gái của mình hả".

"Được chứ nhưng....."

"Nhưng gì? *tò mò*".

"À không có gì. Vậy thôi chào anh nha, em đọc truyện tiếp đây".

"Khoan đã, ngày mai em có rảnh không? Ngày mai chúng ta đi hẹn hò nha".

"À..... hay là ngày mai chúng ta đến Trung tâm thương mại nha anh!".

"Ukm. Lần này anh sẽ chiều theo ý của em".

"Vâng. Cảm ơn anh nhiều nhiều lắm ạ ^^".

Sáng hôm sau, Gia Hân đã chuẩn bị xong nhưng đợi mãi vẫn không thấy Vương Nguyên đến. Cô suy nghĩ: "Sao đến giờ rồi mà anh ấy vẫn chưa đến nhỉ???" Rồi cô lầm bầm:

- Không biết có xảy ra chuyện gì không nữa? Mình lo quá chắc phải qua nhà anh ấy xem sao.

Trước cửa nhà Vương Nguyên, cô cứ đắn đo suy nghĩ: "Giờ này anh ấy và bố mẹ anh ấy có ở nhà không nhỉ? Thôi cứ bấm chuông đại đi, đến đâu thì đến" .

_ Cháu làm gì mà đứng trước cửa nhà bác vậy? - Mẹ của Vương Nguyên.

_ À... cháu... là bạn của Nguyên ca đến đây để tìm anh ấy có 1 chút việc - Gia Hân đáp ứng.

_ Ukm vậy cháu vào nhà đi.

_ Vâng ạ.

Sau khi Gia Hân bước vào nhà thì mẹ Vương Nguyên suy nghĩ: "Cô bé này đáng yêu đấy!"

Ở bên trong nhà:

_ Nguyên nhi đang ngủ ở trong phòng đó, để bác lên lầu kêu nó xuống cho, cháu ngồi đây chờ bác 1 lát nha.

_ Vâng ạ - Gia Hân.

Mẹ Vương Nguyên đi lên lầu, khuôn mặt của Gia Hân trở nên biến sắc hẳn. Cô bực bội nghĩ: "Cái anh này quá đáng thật, đã nói đến đúng giờ rồi mà bây giờ còn ngủ nữa".

Trong phòng của Vương Nguyên:

_ Nguyên nhi ơi bạn con tới kìa, mau dậy đi!

_ Ai tới vậy mẹ? – Vương Nguyên vừa ngáp ngủ vừa nói.

_ Ukm... mẹ cũng không biết nữa, cô bé đó nói là bạn con.

_ *tĩnh ngữ* Thôi chết, con quên mất... - Vương Nguyên nói rồi chạy nhanh xuống lầu.

Mẹ Vương Nguyên còn ở trên lầu đang hoang mang với dòng suy nghĩ: "Nó quên cái gì vậy nhỉ ???"

Ở bên dưới nhà:

_ Hân Hân em tới rồi hả?

Gia Hân lúc này rất giận, cô tức giận nói:

_ Bây giờ anh mới dậy à? Anh có định đi nữa không vậy? Em đợi anh 1 tiếng rồi đấy!

_ Cho anh xin lỗi, em lên phòng anh ngồi đợi 1 lát nha - Vương Nguyên cố mình oan cho mình.

_ Thôi được rồi, tha cho anh lần này đây. Nhưng sẽ không bao giờ có lần sau nữa đâu.

Cả 2 cùng đi lên phòng, lúc này mẹ Vương Nguyên đang xếp chăn màn lại. Khi thấy Vương Nguyên và Gia Hân bước vào thì mẹ Vương Nguyên đi xuống nhà.

_ Phòng của anh đẹp quá!

_ Cũng bình thường thôi mà!

Lần trước mình không để ý, lần này nhìn lại mới thấy nó thật giống với căn phòng của mình, nó có màu chủ đạo là xanh lá cây. Nhưng căn phòng này lại có đầy đủ tiện nghi hơn phòng của mình nhiều. Gia Hân suy nghĩ.

_ Gia Hân ơi anh xong rồi, chúng ta đi thôi – Vương Nguyên từ trong phòng tắm bước ra và nói.

_ À.... vâng.

Cả hai người cùng ra bên xe buýt và chờ xe đi đến Trung tâm thương mại.

----- Hết chương -----

Chương này hơi ngắn mấy bạn thông cảm nha. Các bạn hãy nhận xét truyện cho mình nha. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 18: Đi Mua Sắm (Phần 2)

Trên chiếc xe tới Trung tâm thương mại:

_ Chúng ta đến đó mua đồ cho mấy người kia nữa nha anh - Gia Hân phấn khích nói.

_ Em định mua đồ cho mấy người kia mà không mua cho anh à? - Vương Nguyên.

_ Anh là gì của em mà đòi em mua đồ cho anh chứ.

_ Tất nhiên là bạn trai của em rồi.

_ Ai mà thèm làm bạn gái anh chứ.

_ Em có tin là anh giận em luôn không?

_ Anh giận thật đó ak, em chỉ đùa chút thôi mà.

_ *im lặng*

_ Thôi đừng giận nữa mà.

_ *cười* em bị lừa rồi đó nha. Hihi.

_ Cái anh này lại chọc em nữa rồi *ngượng ngùng*.

_ Anh đùa chút thôi mà.

_ Thôi đến nơi rồi kìa, chúng ta xuống xe nhanh đi - Vương Nguyên.

Trong Trung tâm thương mại.

_ Nguyên ca nhanh lên đi, ở đây nhiều đồ đẹp lắm nè! - Gia Hân nói rồi kéo Vương Nguyên vào khu bán quần áo.

_ Ukm từ từ thôi đợi anh với.

Tại gian hàng bán quần áo nữ:

_ Cái váy này đẹp nè, phải không anh?

_ Ukm nó hợp với em lắm.

_ A cái này cũng đẹp lắm nè, em vào thử xem sao.

_ Ukm, để em vào trong thử.

Gia Hân thử đồ xong bước ra ngoài, cô mặc một bộ váy màu trắng, chân váy xòe. Lúc này:

_ Em đẹp quá, bộ váy này rất hợp với em.

_ Thật ả? *ngượng ngùng*.

_ Ukm. Vậy anh sẽ tặng em bộ này nha.

_ Thôi không cần đâu.

_ Cô ơi cháu lấy bộ này! - Vương Nguyên đi lại chỗ cô bán hàng.

_ Ukm để cô gói lại cho - cô bán hàng gói đồ lại rồi đưa cho Vương Nguyên.

_ Tiền đây ạ - Vương Nguyên đưa tiền cho cô bán hàng.

_ Chào cô tui cháu đi - đồng thanh.

_ Bây giờ chúng ta qua gian hàng bán quần áo nam đi - Gia Hân hào hứng nói.

_ Ukm mà để làm gì?

_ Tất nhiên là mua đồ cho anh rồi!

Khuôn mặt Vương Nguyên bỗng trở nên vui vẻ. Nhìn vậy thôi mà không ngờ cô bé này cũng biết lo cho mình đấy chứ. Anh khẽ cười rồi nhìn về phía Gia Hân.

_ Nguyên ca ơi nhanh lên đi!

_ Ukm anh tới ngay đây!

_ Bộ này đẹp nè, rất hợp với anh đó. Bộ này, rồi cả bộ này nữa.... Bộ nào cũng hợp với anh hết - Gia Hân nói rồi đưa mấy bộ đồ lên trước mặt Vương Nguyên.

_ Ukm.

_ Vậy thì anh vào thử đi, nếu anh thích bộ nào thì em sẽ tặng anh bộ đó.

_ Thôi không cần đâu, em thấy đẹp là được rồi.

_ Không được, anh vào trong thử đi.

_ Em mà thích thì anh cũng thích mà.

_ Anh... lúc nào cũng vậy.

_ Em ở đây nha, anh vào nhà vệ sinh một lát đã.

_ Vâng, anh đi nhanh lên nha, rồi chúng ta còn sang bên kia mua đồ cho mọi người nữa!

_ Ukm

Nói xong Vương Nguyên đi về hướng nhà vệ sinh. Lúc đi ra bỗng:

_ Các cậu ơi, đó là Vương Nguyên của nhóm TFBOYS kìa, qua đó xin chữ kí đi - một cô gái hét lớn.

_ Ukm, phải xin chụp hình chung với anh ấy nữa chứ - cô gái thứ hai phấn khích.

_ Vậy thì nhanh lên - cô gái thứ ba.

Mấy cô gái đó chạy về phía Vương Nguyên

_ Anh là Vương Nguyên phải không? Cho em xin chữ kí nha - cô gái thứ nhất.

_ Cho em chụp hình chung với anh 1 tấm nữa nha - cô gái thứ hai.

_ Ukm... - Vương Nguyên chưa kịp nói gì thì mấy cô gái đó đã kéo Vương Nguyên ra chụp hình.

Gia Hân đứng từ phía xa nhìn lại với vẻ mặt không mấy vui vẻ, tỏ ra khó chịu với những cô gái đó.

_ À... bây giờ mình còn có việc bận, mình đi trước nha. Hẹn gặp lại mấy bạn vào một lần khác - Vương Nguyên nói rồi chạy đi luôn.

Một lúc sau

_ Lúc nãy anh đứng nói chuyện với mấy cô gái đó vui vẻ quá nhỉ *ghen*

_ Ý em là sao? Em đang ghen đấy à.

_ Em..

_ Em đang ghen thật kìa.

_ Em không có ghen đâu nha *ngượng ngùng*.

_ Em yên tâm đi, anh chỉ có mình em và cũng chỉ yêu mình em thôi - Vương Nguyên cầm tay Gia Hân và nói.

_ Tất nhiên là anh phải như vậy rồi không thì biết tay em *đánh nhẹ vào vai Vương Nguyên*.

_ A đau quá.

_ Anh đau thật hả? Em chỉ đánh nhẹ thôi mà *lo lắng*.

_ *cười* anh chỉ đùa chút thôi mà.

_ Anh... thôi chúng ta đi mua đồ tiếp đi, còn phải mua cho mấy người kia nữa mà. Nhanh lên để còn về nữa. Muộn rồi đấy - Gia Hân.

_ Ukm

Cả hai cùng đi mua đồ cho 4 người còn lại. Một lúc sau cả hai trở về và cùng tặng quà cho mọi người. Ngày hôm nay Gia Hân cảm thấy rất vui khi được đi mua sắm cùng Vương Nguyên. Tối hôm đó cô đã viết vào nhật kí toàn bộ những gì đã xảy ra hôm nay.

----- Hết chương -----

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Chuyện Gia Đình

Hôm nay bà ngoại của Gia Hân bị ốm. Gia Hân gọi điện thoại về cho mẹ:

"Gia Hân à"

"Vâng. Con chào mẹ"

"Con đang làm gì vậy? Ông bà vẫn khỏe cả chứ?"

"Con đang nấu ăn, ông bà vẫn khỏe nhưng còn bà thì bị ốm rồi mẹ ạ"

"Bà ốm có nặng lắm không con, con đã đưa bà tới bệnh viện chưa?"

"Vâng, bà tới bệnh viện rồi. Khám xong bác sĩ nói là cho bà về nhà nghỉ ngơi mẹ ạ"

"Umk, vậy để bố mẹ sắp xếp thời gian rồi mai bố mẹ sẽ sang bên đó chăm sóc cho bà"

"Vâng, vậy thôi con chào mẹ nha"

"Ukm, chào con"

Sáng hôm sau, có 1 chiếc taxi dừng trước cửa nhà ông bà của Gia Hân. Gia Hân nghe thấy tiếng xe liền chạy ra ngoài mở cổng. Từ trên xe bước xuống là 1 người đàn ông và 1 người phụ nữ ăn mặc khá sang trọng. Người đàn ông có vẻ khá bình tĩnh, còn người phụ nữ thì tỏ ra lo lắng một chuyện gì đó.

- Bố mẹ mới tới ạ.

- Ukm. Bố mẹ xuống sân bay là về đây luôn - bố Gia Hân.

- Vâng.

- Mà bà đâu rồi con - mẹ Gia Hân.

- Bà đang ở trong phòng đó mẹ, mẹ vào trong đó với bà đi.

- Ukm để bố và mẹ vào xem sao.

- Hôm nay bà cũng đỡ nhiều rồi đó mẹ - Gia Hân vừa đi vừa nói.

- Vậy hả con - mẹ Gia Hân.

- Vâng.

Nói rồi bố mẹ Gia Hân cùng đi vào nhà. Trong phòng của bà ngoại Gia Hân:

- Các con mới tới đó à.

- Vâng tụi con mới tới - mẹ Gia Hân.

- Mẹ thấy trong người thế nào rồi? - bố Gia Hân.

- À hôm nay mẹ cũng đỡ nhiều rồi các con không cần lo cho mẹ đâu.

- Nhưng mẹ vẫn còn yếu lắm phải nghỉ ngơi nhiều nữa.

- Ukm mà dạo này công việc của các con vẫn ổn chứ?

- Vâng - mẹ Gia Hân.

- Vậy hôm nay các con sang bên này cả không đi làm à?

- Chúng con nghe tin mẹ ốm nên xin nghỉ phép sang đây để chăm sóc mẹ - bố Gia Hân.

- Ukm, vất vả cho 2 đứa rồi.

- Không có gì đâu mẹ, hiếu thảo với bố mẹ là trách nhiệm của chúng con mà. Khi nghe Gia Hân gọi về nói là mẹ ốm chúng con lo lắm - bố Gia Hân nói.

- Ukm mà lần sau mẹ không gọi thì thôi, các con không cần phải sang đâu. Mẹ cũng không muốn làm ảnh hưởng đến công việc của các con bên đó.
- Mẹ cứ nói vậy, mà thôi mẹ nghỉ đi kéo mệt, để con ra siêu thị mua đồ về nấu bữa trưa.
- Ukm vậy con đi đi, để chồng con ở nhà với ta được rồi.
- Hân Hân ơi đi ra siêu thị với mẹ nha – mẹ Gia Hân nói vọng ra ngoài phòng khách.
- Vâng ạ mẹ đợi con một lát để con lên phòng thay đồ đã.
- Ukm, nhanh lên nha con.

Một lúc sau ở siêu thị:

- Chúng ta qua bên này mua đi mẹ, bên này có bán nhiều đồ ngon lắm nè mẹ.
- Ukm con qua đó trước đi chờ mẹ 1 lúc để mẹ mua cái này nấu cho bà đã.
- Vâng - Gia Hân.

Trong lúc Gia Hân và mẹ đang mua đồ thì vô tình gặp mẹ của Vương Nguyên và mẹ của Vương Tuấn Khải cũng đang mua đồ ở trong siêu thị.

_ Cháu chào bác ạ - Gia Hân.

_ Ukm chào cháu, cháu cũng đi siêu thị mua đồ à - mẹ Vương Nguyên.

_ Vâng, cháu đi cùng mẹ.

_ Ukm, bác nghe Nguyên nhi nói mẹ của cháu ở Việt Nam mà.

_ Vâng, nhưng hôm nay bà cháu bị ốm nên bố mẹ cháu sang đây để chăm sóc bà.

_ Ukm

_ Còn bác này là...

_ À đây là mẹ của Tiểu Khải đây, cháu chào hỏi bác ấy đi.

_ Vâng *quay sang phía mẹ của Tuấn Khải* cháu chào bác ạ.

_ Ukm chào cháu, bác nghe nói cháu là bạn của Nguyên Nguyên, vậy thì chắc cháu cũng biết Tiểu Khải nhà bác nhỉ.

_ Vâng cháu biết ạ. Cháu còn biết cả Thiên ca nữa, chúng cháu cũng thường hay đi chơi với nhau lắm.

_ Ukm

----- Hết chương -----

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Cuộc Gặp Gỡ Bất Ngờ

_ À hôm nay 2 bác và mấy đứa nó cùng đi siêu thị đây, có cả mẹ của Thiên Ti nữa và có 2 cô bé bạn của tụi nó nữa - mẹ Vương Nguyên.

_ Vâng.

Gia Hân đắm chiêu nghĩ: "Chắc là Trâm Anh và Bảo Trâm lại đi chung với mọi người rồi mà. Hèn gì thấy cậu ấy ra ngoài từ sáng sớm. Cậu được lắm, dám đi chơi mà không rủ mình, thử xem lúc về mình sẽ phạt cậu thế nào".

- Hân Hân ơi con đi nhanh vậy, chờ mẹ với - mẹ Gia Hân.

_ Vâng *kéo mẹ lại* đây là mẹ của cháu ạ - Gia Hân.

_ Chào chị - đồng thanh.

_ 2 chị là... - mẹ Gia Hân.

_ Tôi là mẹ Nguyễn Nguyên bạn con bé nhà chị, còn chị này là mẹ Tiêu Khải cũng là bạn con bé.

_ Ukm - mẹ Gia Hân.

_ Chào 2 chị - mẹ Gia Hân.

Cùng lúc đó mẹ của Thiên Tỉ và 5 người kia đi vào.

_ Chị đây là mẹ của Gia Hân - mẹ Vương Nguyên.

_ Tôi là mẹ của Thiên Tỉ.

_ ...

Phía bên kia.

_ Máy cậu quá thật á, đi siêu thị mà không thèm gọi mình đi chung nha, lần sau mà như vậy nữa là tôi giận mấy người luôn đó.

_ Ukm... mà hình như bà cậu đang bị ốm mà nên bọn mình mới không rủ - Bảo Trâm.

_ Ukm.

_ Bọn anh cũng định đi mua đồ để đến thăm bà em nè - Vương Nguyên.

_ Vậy bà em thế nào rồi? Khỏe chưa? - Tuấn Khải.

_ À hôm nay bà cũng đỡ nhiều rồi.

_ Ukm.

Sau 1 hồi nói chuyện khá lâu.

_ Chủ nhật tuần tiếp theo mấy chị có rảnh không? Hay chúng ta cùng tổ chức đi picnic nha - mẹ Vương Nguyên đưa ra ý kiến.

_ Ukm hay đó, chị thấy thế nào mẹ của Gia Hân? - mẹ Tuấn Khải.

_ Ukm tôi thấy được đó - mẹ Gia Hân.

_ Chúng ta sẽ cho cả tụi nhỏ đi cùng cho vui nhé - mẹ Thiên Tỉ.

_ Ukm gọi mấy đứa nhỏ lại hỏi ý kiến của tụi nó đã xem - mẹ Vương Nguyên.

_ Ukm - mẹ Tuấn Khải nói rồi gọi cả đám lại.

_ Mẹ có ý định chủ nhật tuần sau sẽ tổ chức đi picnic chung cả mấy gia đình, con và các bạn của con sẽ đi cùng chứ - mẹ Vương Nguyên.

_ Vâng tất nhiên rồi - đồng thanh.

_ Ukm, vậy là quyết định chủ nhật tuần sau sẽ đi picnic nha. Việc phân công như sau: tôi và mẹ Vương Nguyên sẽ chuẩn bị đồ ăn, mẹ Tuấn Khải và mẹ Thiên Tỉ sẽ chuẩn bị nước uống và chọn địa điểm nha - mẹ Gia Hân nói.

_ Ukm vậy cũng được - mẹ Tuấn Khải.

_ Quyết định vậy đi - mẹ Thiên Tỉ.

_ Thôi giờ này cũng muộn rồi chúng ta về nhà chuẩn bị cơm trưa thôi - mẹ Vương Nguyên.

Một lúc sau tất cả cùng trở về nhà.

Tại nhà của ông bà Gia Hân:

- Con mang đồ ăn vào phòng cho bà đi - mẹ Gia Hân.
- Vâng - Gia Hân nói rồi bung đồ ăn vào phòng cho bà.
- Mẹ con nấu xong rồi hả? - bố Gia Hân.
- Vâng.
- Bây giờ bố ngồi đây với bà cũng mệt rồi, thôi bố ra ngoài ăn trước đi để con ở đây với bà.
- Thôi cháu ra ngoài ăn với bố mẹ và ông đi, bà ở đây ăn 1 mình được rồi.
- Để bà ăn xong rồi con ăn cũng được, bố mẹ và ông ăn trước đi.
- Uhm - bố Gia Hân nói rồi đi ra ngoài.
- Bà ơi dậy ăn cho nóng nè! - Gia Hân.
- Ừm... - bà Gia Hân.
- Để cháu bón cho bà nha!
- Ừm.
- À cháu có chuyện này muốn kể cho bà nè: Hôm nay cháu..... - Gia Hân kể cho bà nghe những chuyện ở siêu thị.
- Thôi bà nghỉ đi, cháu ra ngoài đây.

Gia Hân vui vẻ đi ra ngoài, trên mặt cô nở 1 nụ cười thật tươi.

----- Hết chương -----

Vì đạo này mình có bận một số việc nên không thể nào đăng truyện đúng như lịch từ trước đến giờ nữa. Có thể là trong vài tuần tới mình sẽ không đăng truyện. Mong mọi người thông cảm cho mình nhé. Cảm ơn nhiều lắm luôn ạ!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Đi Chơi (Phần 1)

Hai ngày sau tại nhà ông bà ngoại của Gia Hân. Chuông cửa reo lên, Gia Hân và Trâm Anh cùng chạy ra.

- Bảo Trâm à, cậu sang đây có việc gì không? - Gia Hân.
- À không. Mình đến đây chơi nè - Bảo Trâm.
- Uhm, vậy cậu vào nhà ngồi xem phim với bọn mình đi - Trâm Anh.
- Uhm - Bảo Trâm.

Một lúc sau:

- Bọn mình cứ ngồi xem phim như vậy mãi thì chán lắm, hay chúng ta đi đâu chơi đi - Trâm Anh.
- Uhm ý kiến hay đó - Gia Hân.
- Nhưng chúng ta chơi gì bây giờ? - Bảo Trâm.

im lặng

- À mình có ý này, hay chúng ta đi dạo bằng xe đạp đi - Gia Hân đưa ra ý kiến.

- Ukm được đó - đồng thanh.
- Nhưng chúng ta làm gì có xe đạp - Trâm Anh buồn bã nói.
- Vậy thì chúng ta sẽ đi mượn xe - Trâm Anh.
- Nhưng chúng ta phải mượn ở đâu bây giờ - Gia Hân.
- A mình nghĩ ra rồi, chúng ta rủ mấy anh nhóm TFBOYS đi chung đi, có thể mấy anh ấy sẽ có xe đạp đó - Bảo Trâm.
- Ukm, mà không biết hôm nay mấy anh ấy có rảnh không nữa - Gia Hân.
- Hình như hôm nay mấy anh ấy đi làm cả ngày thì phải - Trâm Anh.
- Chúng ta gọi hỏi thử là biết liền ak - Bảo Trâm.
- Ukm vậy mà mình không nghĩ ra - Trâm Anh.
- Để mình gọi cho - Cả 3 không hẹn mà đồng thanh.
- Thôi để Gia Hân gọi đi - Bảo Trâm.
- Ukm - Trâm Anh.
- Mình không gọi đâu, để Trâm Anh gọi đi - Gia Hân.
- Không đừng nhìn mình, để Bảo Trâm gọi đi - Trâm Anh.
- Mình sao? Mình không gọi đâu, hai cậu gọi đi - Bảo Trâm.
- Thôi được rồi, bây giờ chúng ta sẽ thi nhau gọi. Nếu ai trả lời điện thoại thì người gọi sẽ thắng nha. Ai thua sẽ phải đãi 1 châu kem nha - Gia Hân đưa ra ý kiến.
- Ok - đồng thanh.
- Vậy thì bây giờ Gia Hân sẽ gọi cho Nguyên ca, Trâm Anh gọi cho Khải ca còn mình gọi cho Thiên ca nha - Bảo Trâm.
- Ukm, đồng ý - đồng thanh.
- Mà ai sẽ là người gọi trước đây? - Gia Hân.
- Để mình gọi trước cho - Trâm Anh.
- Ukm. Cậu gọi xong đến lượt mình nha - Bảo Trâm.

Trâm Anh cầm điện thoại lên, trong khi đó:

- _ Khải ca oi cho em mượn điện thoại với - Thiên Tỉ.
- _ Điện thoại anh hết pin rồi đang sạc ở bên kia kìa còn điện thoại của em đâu? - Khải ca.
- _ Em cũng không biết, lúc nãy em bỏ quên ở đâu rồi á - Thiên Tỉ.
- _ Ukm - Khải ca.
- _ Vương Nguyên oi cho mình mượn điện thoại - Thiên Tỉ.
- _ Ukm, đây nè - Vương Nguyên đưa điện thoại cho Thiên Tỉ.

Thiên Tỉ cầm lấy điện thoại. Đang gọi để tìm điện thoại thì cô quản lí đi vào:

- _ Thiên Tỉ, đến lượt cháu quay rồi quay bên này nhanh đi.
- _ Vâng - Thiên Tỉ nói rồi đưa điện thoại cho Vương Nguyên sau đó cùng cô quản lí đi ra ngoài.
- Trâm Anh cậu gọi nhanh lên đi sao cứ chần chừ mãi vậy - Gia Hân.

Trâm Anh bắt đầu gọi cho Khải ca.

- Đề mình mở loa ngoài lên cho 2 cậu cùng nghe luôn nha. Mình chắc chắn Khải ca sẽ trả lời điện thoại của mình luôn đó - Trâm Anh. (Tg: Chị tự tin vậy?)

Trâm Anh: Chị mà.

Tg: Vâng "bó tay với bà này")

"Thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc được xin..."

- Sao anh ấy lại không nghe máy nhỉ, bức thật - Trâm Anh nói rồi tắt máy luôn.

cười - Gia Hân và Bảo Trâm.

- Cậu thua rồi nha, đề mình gọi cho mà xem nè. Mình sẽ thắng - Bảo Trâm nói rồi cầm điện thoại lên gọi. Chuông điện thoại reo 1 hồi lâu nhưng không có ai cầm máy trả lời.

- Cậu cũng thua rồi nha - Trâm Anh vừa nói vừa cười.

- Thua thì thua, cậu cũng có khác gì mình đâu - Bảo Trâm tức giận nói.

Lúc này Bảo Trâm tức giận, anh ta đang làm gì mà sao không nghe điện thoại của cô gọi nhỉ? Chắc chắn khi nào gặp phải cho anh ta 1 trận mới được. Rồi cô nhìn về phía Trâm Anh.

- Giờ chỉ còn mình cậu thôi Gia Hân, cậu gọi đi - Trâm Anh nói rồi Trâm Anh và Bảo Trâm cùng nhìn về phía Gia Hân.

- Mình sao? Thôi mình không gọi đâu. Nếu 2 cậu gọi không được thì chắc mình gọi cũng không ai nghe máy đâu.

- Cậu gọi đi chứ, cả 2 bọn mình gọi hết rồi mà, nếu cậu không gọi thì

cậu mới chính là người thua đó - Trâm Anh.

- Thôi được rồi đề mình gọi thử - Gia Hân bắt đầu gọi, chuông điện thoại reo lên, trong khi đó:

- 1, 2, 3 nghe máy đi - Trâm Anh và Bảo Trâm đồng thanh.

"Alô Gia Hân à"

- Nghe máy rồi kìa - Trâm Anh.

"Vâng"

"Em gọi cho anh có việc gì không, bây giờ anh đang bận"

"À em gọi đề....."

"Em cứ nói đi"

- Nói nhanh lên đi Gia Hân - Trâm Anh và Bảo Trâm đồng thanh.

"À.... hôm nay nãy anh có rảnh không, nếu có thì đi dạo bằng xe đạp với tụi em nha"

"Vậy à, nhưng bây giờ thì không được, tụi anh đang quay quảng cáo ở công ty"

"Vậy thì tiếc quá, thôi anh quay đi"

"À đợi anh tí nha Hân Hân"

- Có chuyện gì vậy Nguyên Nguyên? - Khải ca.

_ À Gia Hân gọi rủ chúng ta đi chơi nhưng em nói là chúng ta bận không đi được rồi.

_ Vậy à, em thử hỏi em ấy xem chiều nay đi được không, dù gì thì chiều nay chúng ta cũng được nghỉ mà.

_ Vâng.

"Gia Hân nè, chiều chúng ta đi có được không?"

"Đề em thử hỏi mấy bạn đã"

- Trâm Anh, Bảo Trâm ơi anh ấy nói là chiều nay đi có được không?

- Ukm cũng được - đồng thanh.

"Mấy bạn ấy nói chiều cũng được"

"Ukm vậy chúng ta quyết định chiều nha"

- À Gia Hân ơi nói mấy anh ấy mang xe đạp đến luôn nha - Trâm Anh.

- Ukm

_ Nguyên nhĩ ơi thế nào rồi? - Khải ca.

_ Mấy em ấy đồng ý rồi anh ạ.

_ Ukm

"Nguyên ca ơi mấy anh có xe đạp không?"

"Có"

"Vậy 2h chiều nay mấy anh mang đến nhà em nha"

"Ukm"

"Bye anh"

"Bye em"

----- Hết chương -----

Các bạn hãy nhớ đón đọc chương tiếp theo để biết được chuyện đi chơi sẽ diễn ra thế nào nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Đi Chơi (Phần 2)

- Vậy là chiều nay chúng ta có thể đi chơi rồi vui quá! - Trâm Anh vui vẻ nói.

- Ukm vui thật đấy - Bảo Trâm (Tg: hình như mấy người này quên gì rồi đó nha).

Trong lúc đó Thiên Tỉ vừa xong việc.

_ Thiên Tỉ nè, lúc này mấy em kia vừa rủ chúng ta đi dạo bằng xe đạp vào chiều nay đó - Nguyên Nguyên háo hức.

_ Ukm vậy thì vui quá!.

30 phút sau người quản lý đi vào bên trong phòng chờ của TFBOYS và cùng họ thu dọn đồ để trở về nhà. Nguyên Nguyên và Tiểu Khải háo hức dọn dẹp đồ đạc thật nhanh chóng, trong khi đó Thiên Tỉ đang loay hoay đi tìm điện thoại.

- Thôi mình về nha! - Bảo Trâm nói.

- Sao cậu về sớm vậy? - Trâm Anh.

- À mình về nhà để chuẩn bị 1 số thứ cho chuyến đi chơi chiều nay ấy mà - Bảo Trâm.

- Vậy hẹn gặp lại cậu vào chiều nay nha - Gia Hân.

- Ukm bye mấy bạn - Bảo Trâm nói rồi đi nhanh về nhà.

----- ta là gạch phân cách -----

2 giờ chiều:

_ Đến giờ rồi chúng ta đi thôi - Vương Nguyên hào hứng.

_ Ukm nhanh lên - Thiên Tỉ.

_ À chúng ta phải mang theo xe đạp nữa - Khải ca.

_ Em nhớ không nhầm thì trong kho nhà em còn 3 cái xe đạp từ bữa chúng ta quay MV ở gần nhà em. Hai người ở đây chờ nha để em vào trong kia mang xe ra - Vương Nguyên.

_ Xong rồi, chúng ta đi thôi - Khải ca.

_ Ukm để anh giúp cho - Khải ca.

- Cậu tới rồi hả Bảo Trâm - Trâm Anh.

- Cậu vào nhà đi - Gia Hân.

- Ukm.

Ở trong nhà:

- Máy anh ấy chưa tới à? - Bảo Trâm.

- Ukm chưa - Gia Hân.

Trên đường tới nhà Gia Hân:

_ Hai người đi trước đi nha, mình phải về nhà lấy ít đồ - Vương Nguyên.

_ Ukm vậy cậu về đi để bọn mình đi trước cũng được - Thiên Tỉ.

_ Ukm - Vương Nguyên nói rồi quay xe lại đi về nhà.

Xe của Tuấn Khải và Thiên Tỉ vẫn tiếp tục lăn bánh đến nhà Gia Hân.

-A mấy anh ấy tới rồi kìa! – Trâm Anh phấn khích.

_ Mấy anh mới tới ạ! – Bảo Trâm.

_ Ukm. Chúng ta chuẩn bị đi thôi! – Thiên Tỉ.

_ À mà Nguyên ca đâu rồi ạ? - Gia Hân thắc mắc.

_ Nguyên Nguyên về nhà rồi - Tuấn Khải.

_ Vậy Nguyên ca không đi cùng chúng ta hả anh? – Gia Hân lo lắng.

_ Anh cũng không biết nữa.

_ Vâng – Gia Hân buồn bã.

Trong lúc mọi người đang loay hoay chuẩn bị đồ cho chuyến đi chơi thì Gia Hân luôn hướng về phía nhà của Vương Nguyên và hy vọng rằng anh sẽ đến.

Một lúc sau Vương Nguyên về đến nhà:

_ Nguyên Nguyên con về rồi à? – mẹ Vương Nguyên.

_ Vâng ạ.

_ Con sẽ ở nhà luôn chứ?

_ Không ạ. Con chỉ về lấy ít đồ rồi sẽ đi luôn ạ - Vương Nguyên nói rồi chạy lên phòng lấy cái gì đó.

_ Ừm

_ Con đi nha mẹ.

_ Ừm

_ A!!!!!!!!!!

_ Sao vậy con *lo lắng*

_ Con không sao đâu ạ, chỉ bị vấp nhẹ vào ghế thôi.

_ Ừm

_ Mà thôi con đi nha mẹ, muộn rồi – Vương Nguyên nói rồi chạy đi.

_ Thằng bé này thật là...

5 phút sau Vương Nguyên đến. Gia Hân cùng Vương Nguyên đi vào trong nhà chuẩn bị đồ cùng mọi người.

_ Chúng ta sẽ đi đâu đây? – Khải ca.

_ A em có biết chỗ này đẹp lắm luôn nè – Vương Nguyên háo hức.

_ Chỗ nào vậy? – đồng thanh.

_ Ukm... chỗ này khó nói lắm... lúc nào đến đó rồi mọi người sẽ biết.

_ Ukm. Vậy chúng ta đi thôi – Thiên Tì.

_ Bây giờ anh có ý này: Gia Hân sẽ đi cùng xe với Vương Nguyên, Thiên Tì sẽ đi cùng xe với Bảo Trâm còn anh sẽ đi cùng xe với Trâm Anh nha. Mọi người thấy sao?

_ Được ạ - đồng thanh.

_ Vậy chúng ta đi thôi – Gia Hân nói rồi đá vào chân Vương Nguyên. Lúc này mọi người đều đi ra ngoài trong nhà chỉ còn Gia Hân và Vương Nguyên.

_ A...

_ Anh đau hả?

_ Ukm

_ Anh đừng có đứng đó mà xạo, em đá nhẹ vậy mà cũng đau. Đi nhanh lên nào mọi người đang đợi chúng ta kìa.

_ Anh đau thật đó, đây nè – Vương Nguyên chỉ vào chỗ bị thương lúc nãy và nói.

_ Ừ thật à. Sorry anh nha :v.

_ Đây 2 người kia có đi không mà sao ở trong đó lâu vậy? – Trâm anh nói vọng vào trong nhà.

_ Ukm tụi mình ra liền đây – Gia Hân nói rồi hai người cùng đi ra ngoài.

_ Hai người làm gì ở trong đó mà lâu vậy hả? *nghi ngờ* – Trâm Anh.

_ Há... đâu có gì đâu. Thôi chúng ta đi nhanh đi muộn rồi đó – Gia Hân.

Mọi người cùng lên xe rồi bắt đầu đi. Vương Nguyên và Gia Hân đi trước.

_ Mọi người ơi ở phía trước kìa, nhanh lên – Vương Nguyên hét lớn.

_ Anh đi chậm thôi không ngã – Gia Hân.

_ Yên tâm đi không sao đâu, tay nghề của anh cao lắm đấy.

Ở phía sau:

_ Chiều nay mấy anh xin nghỉ hả? – Trâm Anh.

_ Không. Chiều nay tụi anh được nghỉ. Mà Trâm Anh nè anh hỏi thật nha, mấy ngày nay không gặp em có nhớ anh không?

_ Tất nhiên là không, không, không bao giờ rồi.

_ Sao lại không?

_ Thì không là không chứ sao nữa.

_ Em không nhớ anh thật sao? – Tuấn Khải nói rồi cầm tay Trâm Anh.

_ À... Em nhớ anh nhiều lắm luôn đó. Vậy anh có nhớ em không? – Trâm Anh thả tay ra, ôm lấy Tuấn Khải và nói.

_ Anh hả? Anh thì không hề nhớ em 1 chút nào luôn.

_ Anh nói thật sao????

_ Anh chỉ nhớ cái cô bé ngốc của anh thôi.

_ Em nói rồi mà. Em không ngốc đâu – Trâm Anh nói rồi đưa chân ra đạp chung với Tuấn Khải.

_ Nhìn 2 người họ vui vẻ chưa kìa, GATO với họ thật đấy – Bảo Trâm.

_ Vậy thì em cũng làm như họ đi – Thiên Tỉ.

_ Em sao??? Thôi ngại lắm *đỏ mặt*.

_ Có ai thấy đâu, chỉ có 2 chúng ta thôi mà.

_ Uhm – Bảo Trâm nói rồi vòng tay qua eo Thiên Tỉ sau đó đưa chân ra đạp chung.

Vậy là chúng ta đã có 2 cặp đôi hạnh phúc rồi. Còn cặp đôi nhân vật chính của chúng ta thì sao nhi????

Gia Hân nhìn về phía mọi người. Sao tự nhiên mình thấy GATO với 2 người đó quá ak. Cô buồn bã suy nghĩ rồi bỗng lên tiếng:

_ Nguyên ca oi!!

_ Sao vậy Gia Hân? À mà quên chân anh đang bị đau mà nãy giờ em bắt anh đạp 1 mình không à. Em phải đạp chung với anh nữa chứ - Vương Nguyên thanh thờ.

_ Vâng – Gia Hân nói rồi đưa chân ra đạp cùng Vương Nguyên.

_ Mọi người ơi tới nơi rồi nè – Vương Nguyên.

----- Hết chương -----

Sắp thi học kì rồi đăng chương mới cho mọi người đọc để có động lực thi. Hihi (Ảo tưởng sức mạnh 1 xiu :v). Chúc các bạn hoàn thành thật tốt kì thi học kì sắp tới. Hẹn gặp lại mọi người vào ngày cuối cùng của năm 2016 nha. BYE BYE!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Đi Chơi (Phần 3)

Định là lúc 00:00 mới đăng truyện, nhưng do có 1 chút trục trặc. Có vài sự cố ngoài ý muốn nên phải đăng sớm hơn 25 phút.

Chúc mọi người năm mới vui vẻ, hạnh phúc bên gia đình và bạn bè. Sang năm mới có thêm nhiều thành công và may mắn. Ngày càng học tập tốt hơn, và có thể hoàn thành tốt mọi việc được giao.

Thôi không dài dòng nữa, vô vấn đề chính thôi nào. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Mọi người lúc này đang ở khu vực mà Vương Nguyên chọn làm nơi để đạp xe.

_ Đẹp quá giống trong tranh vậy - Gia Hân.

_ Công nhận là đẹp thật - Trâm Anh.

_ Em nói bằng thừa vậy, ở đây ai mà chẳng thấy - Khải ca.

_ Kệ. Em thích vậy, chứ em biết là có ai đó cũng không thấy nên nói cho họ nghe - Trâm Anh.

_ Ai cũng thấy mà, có ai không thấy đâu - Tuấn Khải

_ Anh thử nghĩ xem. Em nhớ là có mà... - Trâm Anh (T/g : có em không thấy được cần chị kể cho nghe nè

Trâm Anh : ờ đúng là còn có em

Tuấn Khải : này bé kia đúng có nhiều chuyện nha

T/g : em thích vậy, thật lể tí nha anh

Trâm Anh : hihi

T/g : mà chị ơi không phải chỉ mình em đâu mà còn có nhiều bạn đọc truyện " Thiên thần nhỏ của riêng tôi "cũng muốn biết đó chị

Tuấn Khải : lần này cho em thắng

Trâm Anh : haha, cảm ơn em nha

T/g : không có gì, mà thôi em đi viết truyện tiếp đây, bye chị

Trâm Anh : chào em, chúc em viết truyện vui vẻ nha^^

T/g : cảm ơn chị

Tuấn Khải: đi nhanh đi đừng có ở đây lăm chuyện nữa, ta đánh cho giờ

T/g : *xách dép chạy*)

_ Các cậu nè ở đây đẹp quá, sao anh biết chỗ này hay vậy - Bảo Trâm hỏi Vương Nguyên.

_ Anh mà lại... - Vương Nguyên.

_ Tự tin quá ha - Gia Hân.

_ Nổ vừa thôi cậu - Thiên Tỉ.

_ *cười* - Vương Nguyên..

_ Thôi được rồi đó, bây giờ chúng ta đi thôi - Khải ca.

_ Nào let's go - Thiên Tỉ.

Mọi người đi trên con đường, đây là một con đường uốn lượn giữa một đồng hoa hai bên đường đầy bông công anh đẹp lung linh.

_ Mọi người nhìn kìa - Trâm Anh reo lên.

_ Cái gì vậy Trâm Anh - Gia Hân hỏi.

_ Phía bên đó đẹp chưa kìa, ở bên đó có nhiều hoa quá giống như hoa ở Đà Lạt vậy đó - Trâm Anh nói.

_ Có vậy thôi mà cậu làm mình tưởng có chuyện gì – Gia Hân.

_ Umk ở đó có nhiều hoa quá ha chúng ta qua đó nhanh đi - Bảo Trâm nói.

_ Khái ca oi nhanh lên - Trâm Anh.

_ Umk, này Vương Nguyên, Thiên Tỉ chúng ta cùng thi xem ai đến chỗ đó trước nha, nếu đến trước thì sẽ được đội thua bao ăn bữa tối - Tuấn Khải nói.

_ Ý kiến hay đó – đồng thanh.

_ Vậy chúng ta bắt đầu thôi - Tuấn Khải.

_ Để tụi em đếm cho - Bảo Trâm.

_ 1,2,3..... xuất phát - đồng thanh.

_ Anh oi nhanh lên, nhanh lên ... - Trâm Anh.

_ Nguyên ca oi nhanh lên, chúng ta sắp thắng rồi - Gia Hân.

Lúc này đội đang dẫn đầu là đội của Vương Nguyên và Gia Hân còn 2 đội còn lại đi ngang nhau.

_ Anh oi cố lên vượt họ đi - Bảo Trâm.

_ Umk chúng ta sẽ thắng, anh vượt họ đây - Thiên Tỉ.

_ Đừng mong vượt nha - Vương Nguyên nói.

_ Khái ca oi nhanh lên, không là chúng ta thua đó - Trâm Anh.

_ Umk.

_ Để em giúp anh - Trâm Anh.

_ Thất lễ nha, mình đi trước đây - Thiên Tỉ.

_ Mình mà thua sao - Vương Nguyên.

_ Để em giúp anh - Gia Hân.

_ Anh oi chúng ta nhanh lên đi - Trâm Anh.

_ Sắp tới rồi, nhanh lên anh - Bảo Trâm.

_ Cậu không thắng tới được đâu nha - Vương Nguyên nói.

_ *im lặng* - Thiên Tỉ.

_ Mình đến đó trước nha - Vương Nguyên *cười*.

_ Anh khái oi thế này là chúng ta thua thật rồi - Trâm Anh.

_ Đây không phải thua mà chỉ là anh nhường hai em ấy thôi – Tuấn Khải.

_ Thua thì nhận cho rồi còn bày đặt - Trâm Anh.

_ Umk.... thì thua – Tuấn Khải.

_ Tới rồi.. - Vương Nguyên.

_ Chúng ta thắng rồi, Nguyên ca oi chúng ta thắng rồi - Gia Hân ôm Vương Nguyên và nói.

_ Umk... Chúng ta thắng rồi - Vương Nguyên áp úng.

Lúc này mọi người đã đến nơi.

_ Các cậu oi mình thắng rồi nha - Gia Hân vui vẻ nói.

_ Umk nếu hai em thắng rồi thì tối nay anh sẽ đãi bữa tối - Khải ca.

_ Cú thích tò vò - Trâm Anh.

_ Này anh nói thật nha, không có tò vò đâu, cái con bé ngốc này - Tuấn Khải nói rồi đuổi theo Trâm Anh.

_ Hai người này lại bắt đầu rồi đó - Gia Hân.

Một lúc sau:

_ Mọi người ơi lại đây đi - Gia Hân.

_ Có việc gì vậy - Tuấn Khải.

_ Chúng ta cùng chụp hình đi - Gia Hân nói.

_ Ukm ý hay đó - Thiên Tỉ.

Mọi người bắt đầu chụp hình mọi người ai cũng có hình cho riêng mình, tất nhiên là có hình của mình và người yêu nữa, chắc chắn là không thể thiếu hình chụp chung cả nhóm.

_ Em có ý này nè, hay chúng ta cùng làm áo nhóm đi - Bảo Trâm.

_ Umk được đó, ai đồng ý - Tuấn Khải.

_ Em - đồng thanh.

_ Vậy là tất cả mọi người đều đồng ý, quyết định vậy nha - Tuấn Khải.

_ Vậy khi nào chúng ta làm áo - Vương Nguyên.

_ À... chuyện đó tính sau đi - Tuấn Khải.

_ Thôi giờ này cũng muộn rồi, chúng ta về thôi - Thiên Tỉ.

_ Umk ...- Vương Nguyên.

----- Hết chương-----

Mà các bạn đọc giả có biết là ảnh chụp chung của cặp nào là nhiều nhất không??????? Các đọc giả thử đoán xem nhé!!!!!! Nếu mà đoán không được thì đón đọc chương tiếp theo nha. Có điều bất ngờ đang chờ các bạn đó.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Làm Áo Nhóm (Phần 1)

Trong vòng 3 ngày, mùng 1, 2 và 3 mình sẽ đăng 3 chương liên tục coi như là để lì xì cho mọi người. Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ

Sáng hôm đó tại nhà của Vương Nguyên:

_ Hôm nay chúng ta sẽ chơi gì vậy mọi người? - Vương Nguyên phấn khích nói.

_ Hay là chúng ta đi công viên đi? - Thiên Tỉ.

_ Ukm... không thích cho lắm - Bảo Trâm.

_ Còn mọi người thì sao - Thiên Tỉ.

_ KHÔNG - đồng thanh.

_ À đúng rồi hôm nay chúng ta phải thực hiện dự định lần trước chứ - Gia Hân hào hứng.

_ Dự định gì - đồng thanh.

_ Thật sự là trong mấy người không ai nhớ cả sao? - Gia Hân nhìn về phía Vương Nguyên.

_ À.... – Vương Nguyên áp ứng.

_ Có phải là làm áo cho cả nhóm mình không Hân Hân? - Khải ca.

_ Đúng rồi ả!!!! - Gia Hân vui mừng nói rồi chạy lại ôm lấy Tuấn Khải.

_ Này Hân Hân em làm gì vậy? - Vương Nguyên nói rồi kéo Gia Hân về phía mình (Đang ghen ý mà ^^)

_ Em có làm gì đâu anh này thật là - Gia Hân bực bội nói.

_ Vậy là hôm nay chúng ta quyết sẽ đi làm áo nha - Tuấn Khải.

_ Vâng được đó - Trâm Anh.

_ Vậy quyết định như thế nha - Khải ca.

_ Vâng - đồng thanh riêng Vương Nguyên thì im lặng và đi ra ngoài.

Trong khi mọi người đang vui vẻ thì Gia Hân quay lại tìm Vương Nguyên. Về mặt cô có vẻ rất lo lắng. Không biết anh ấy đi đâu rồi nhỉ??? Cô cứ suy nghĩ mãi rồi đi ra ngoài tìm Vương Nguyên. Sau một hồi lâu tìm kiếm bỗng cô quay lưng lại thì nhìn thấy Vương Nguyên đang ngồi ở 1 dưới 1 gốc cây trong vườn.

_ Không biết anh ấy ngồi đó làm gì nhỉ?? - lẩm nhẩm một mình.

_ Gia Hân ơi cậu đang làm gì ngoài đó vậy? Vào đây đi! - Trâm Anh.

_ Uhm...Chờ mình 1 chút - Gia Hân.

Vương Nguyên quay lại và nhìn thấy Gia Hân. Khuôn mặt anh có chút gì đó mờ ám. Nếu cô ấy tới đây lần này phải làm cho cô ấy sợ mới được.

_ Vương Nguyên à anh làm gì ở đây vậy? “Cứ đó rồi sẽ biết tay mình. Ai bảo dám ôm người con trai khác trước mặt mình”

_ Nguyên ca ơi - Gia Hân đến gần Vương Nguyên hơn nhìn vào mặt Vương Nguyên, Vương Nguyên với khuôn mặt tỏ vẻ đau đớn.

_ Anh sao vậy? Anh bị đau ở đâu sao? - Gia Hân lo lắng.

_ Anh... anh đau quá - Vương Nguyên.

_ Anh đau ở đâu *lo lắng*

_ Anh đau... đau bụng.

_ Sao vậy lúc sáng anh ăn gì, để em đi mua thuốc cho anh nha.

Gia Hân định chạy đi thì Vương Nguyên cầm tay Gia Hân.

_ Em đừng đi nữa nha, ngồi đây với anh một chút là anh khỏi liền à.

_ Không được. Vậy để em đưa anh tới bệnh viện nha.

_ Thôi không cần đâu. Anh khỏe rồi mà!

_ Anh nói không cần là sao, vậy thì để em gọi mọi người đưa anh vào nhà nha.

_ Mọi người ơi... - Gia Hân bắt đầu kêu thì Vương Nguyên bịt miệng Gia Hân lại.

_ Em đừng gọi, anh đã nói là anh khỏe rồi mà.

_ Anh lừa em sao... - Gia Hân tức giận.

_ Anh... anh không cố ý, chỉ vì anh thấy em ôm người con trai khác mà không phải là anh nên anh mới... *áp ứng*

_ Anh thật là... thôi đi vào đi *tức giận* Vương Nguyên cầm tay Gia Hân.

_ Đừng giận tất cả chỉ vì anh yêu em thôi mà - ôm Gia Hân và nói.

_ * im lặng *

_ Chúng ta đi vào đi không mọi người nhìn thấy đó.

_ Ukm * cười * - Vương Nguyên.

_ Hai người làm gì ngoài đó mà lâu vậy - Bảo Trâm.

_ À... không có gì - đồng thanh.

_ Mà mọi người định làm như thế nào rồi - Gia Hân nói.

_ À bọn mình định là sẽ là làm áo kiểu như thế này... cậu thấy được chứ - Trâm Anh.

_ Ukm được - Gia Hân.

_ Còn cậu thì sao - Thiên Ti.

_ Nếu Gia Hân thấy được thì mình cũng thế – Vương Nguyên nhìn Gia Hân rồi vừa cười và nói.

_ Vậy quyết định vậy nha - Khải ca.

_ Vâng - đồng thanh.

_ Nhưng còn về phần chọn màu áo thì sao.

_ À cái này khó nè - Gia Hân.

_ Chúng ta nên chọn màu gì đây? - Bảo Trâm.

_ À màu xanh lá cây đi - Gia Hân.

_ Không màu xanh da trời đẹp hơn - Trâm Anh.

_ Màu đỏ đẹp hơn mà - Bảo Trâm.

_ À anh nghĩ thế này nè - Tuấn Khải.

_ Gì vậy anh ? - Mọi người tò mò.

_ À là thế này..... Vậy là ai cũng có màu mình thích rồi - Khải ca.

_ Được đó anh - đồng thanh.

_ Thế là ổn rồi còn việc đặt làm áo để tui em lo - Gia Hân.

_ Ukm vậy nhờ em nha - Khải ca.

_ Vâng - Gia Hân.

----- Hết chương -----

Nếu bạn muốn biết chiếc áo của họ làm như thế nào và nó có màu gì thì nhớ đón đọc chương tiếp theo nha.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 25: Làm Áo Nhóm (Phần 2)

Sáng hôm sau nhóm TFBOYS gọi cho Gia Hân trong khi đó Gia Hân còn đang ngủ còn Trâm Anh đã ra ngoài, chuông điện thoại reo lên:

- Không biết giờ này mà ai gọi thế nhỉ, rắc rối quá à, thôi mặc kệ mình ngủ tiếp đã - Gia Hân vừa ngáp ngủ vừa nói.

_ Sao mình gọi cô ấy lại không bắt máy thế nhỉ?? - Vương Nguyên lẩm bẩm.

_ Sao vậy Nguyên Nguyên, Gia Hân không nghe máy há? - Khải ca.

_ Vâng mà em cũng chẳng biết tại sao luôn - Vương Nguyên "Có khi nào cô ấy giận mình vì chuyện hôm qua không nhỉ "

_ Câu thử gọi lại đi, chắc là do Hân Hân đang bận thôi - Thiên Tỉ.

_ Ukm - Vương Nguyên.

Vương Nguyên gọi cho Gia Hân lần 2 trong khi đó thì Trâm Anh vừa về chuông điện thoại reo lên.

- Gia Hân ơi có ai gọi cho cậu kìa, dậy mà nghe máy đi - Trâm Anh.

- Thôi cậu nghe đi cho mình ngủ thêm tí nữa đã - Gia Hân.

- Cậu này lúc nào cũng chỉ biết ngủ với ngủ thôi à - Trâm Anh.

"Alô Nguyên ca à "

"Ukm"

"Anh gọi cho Gia Hân có việc gì không?"

"À có một chút việc ấy mà"

"Vâng, cậu ấy đang ngủ để em gọi cậu ấy dậy "

"Nếu em ấy đang ngủ thì thôi không cần gọi dậy đâu. Anh gọi để hỏi bọn em xem đã đặt làm áo chưa và đặt ở đâu thôi ấy mà"

"À chưa lát nữa tụi em mới đi ạ. Có gì lát nữa Gia Hân em sẽ nói bạn ấy gọi cho anh"

"Ukm vậy thôi nha "

"Vâng"

- Gia Hân ơi dậy đi kìa hôm nay chúng ta phải đi đặt làm áo đó - Trâm Anh.

- Cho mình ngủ 5 phút nữa thôi xin cậu đấy.

- À mà vừa lúc này là Nguyên ca gọi đó.

- *ngồi dậy* Anh ấy gọi có việc gì không? Sao cậu không đưa máy cho mình.

- Xem cậu kìa vừa nhắc đến Nguyên ca là tỉnh ngủ luôn, trong khi đó mình gọi mãi mà không dậy.

- Ukm chỉ là...

- Là sao? Sao cậu không nói là bạn trai gọi luôn đi.

- Đây... mà thôi lúc này Nguyên ca gọi có việc gì không?

- Anh ấy gọi hỏi về việc đặt làm áo đó mà.

- Ukm

- Gia Hân cậu dậy thay đồ đi, rồi chúng ta đến nhà Bảo Trâm xem nên đặt làm áo ở đâu.

- Ukm chờ mình 5 phút nha^^

1 lúc sau tại nhà của Bảo Trâm.

- Hai cậu đến rồi à vào nhà đi.

- Ukm - đồng thanh.

Trong phòng của Bảo Trâm dán đầy hình của TFBOYS mà đặc biệt nhiều nhất là hình của Thiên Ti.

- Phòng của cậu đẹp thật đấy - Trâm Anh.

- Có gì đâu thường thôi. Mà hôm nay chúng ta sẽ đi đặt áo phải không? - Bảo Trâm.

- Ukm mà cậu có biết chỗ nào không? - Gia Hân.

- Mình cũng có biết 1 nơi.

- Chỗ nào vậy ? - Trâm Anh.

- À ở quán quen của nhà mình hay đặt đó mà - Bảo Trâm.

- Ukm vậy à - Gia Hân.

- Vậy chúng ta xem mấy ảnh đầu rồi để còn mang theo mà lấy ảnh nữa chứ - Trâm Anh.

- Ukm nhưng mà mấy ảnh hôm qua sau khi chọn ảnh xong thì mình bỏ quên vào túi của anh Vương Nguyên rồi *nhìn Trâm Anh* - Bảo Trâm.

- Ukm vậy thì chúng ta đi lấy thôi - Trâm Anh.

- Mà hình như mấy anh ấy đi làm thì phải - Gia Hân.

- Ukm vậy chúng ta gọi hỏi thử để lấy thôi - Bảo Trâm.

- Gia Hân cậu gọi đi - Trâm Anh.

- Ukm - Gia Hân.

Chuông điện thoại reo lên:

"Gia Hân à"

"Vâng"

"Em gọi cho anh để...."

"À em gọi cho anh để hỏi lấy cái mấy ảnh đó mà "

"Mấy ảnh nào? Hôm qua anh đưa cho Bảo Trâm rồi mà "

"Vâng" Gia Hân nói rồi tắt máy luôn.

“2 người này lại kiếm cớ cho mình gọi đây mà” Suy nghĩ của Gia Hân.

cười - Trâm Anh và Bảo Trâm.

- Hai cậu trêu mình đó à.

- Đâu có *cười* - Đồng thanh.

- Thôi không đùa nữa, cho mình xem mấy cái ảnh chụp nào - Gia Hân.

- Đây nè - Bảo Trâm.

Gia Hân ngồi xem ảnh 1 hồi lâu rồi thốt lên:

- Trong này toàn là ảnh của Bảo Trâm với Thiên ca không à. 2 người đẹp đôi quá!!

- Vậy chắc ảnh của cậu và Nguyên ca ít lắm nhì - Bảo Trâm.

- Được có mấy cái đâu mà, để mình đếm thử xem nào: 1, 2, 3,... ,11 ,..., 30,... - Gia Hân.

- Thôi được rồi đó chúng ta đi đặt làm áo thôi. Hai cậu làm mất thời gian ghê - Trâm Anh.

- Ukm - đồng thanh.

Cả 3 cùng đi ra bến xe buýt đợi xe đến quán làm áo.

- Chỗ này nè chúng ta vào thôi - Bảo Trâm.

- Các cháu cần gì - chủ bán hàng nói.

- Chú ơi chúng cháu muốn đặt làm áo ạ - Trâm Anh.

- Máy cháu làm áo kiểu gì - chủ bán hàng nói.

- Là như thế này nè chú chiếc áo..... - Gia Hân.

Theo lời Gia Hân nói với chủ bán hàng thì chiếc áo sẽ như thế này: phía trước áo có hình cả nhóm. Phía bên trái có 1 hình trái tim có màu của chủ nhân chiếc áo thích(Xanh lá cây, xanh dương và đỏ). Mặt sau của áo có hình của từng đôi đang đạp xe cùng nhau bên cạnh có 1 ngôi nhà trên mái nhà ghi tên của từng người.

_ Khi nào thì chúng cháu có thể nhận được áo ạ? - Bảo Trâm.

_ Ukm... 1 tuần sau sẽ có áo.

_ Vâng - Gia Hân.

_ Thôi chúng cháu về đây ạ - Trâm Anh.

_ Chào chú tụi cháu về - đồng thanh.

1 tuần sau.

_ Hôm nay chúng ta phải đi lấy áo rồi, gọi cho mấy anh ấy đi - Trâm Anh.

_ Gia Hân cậu gọi đi - Bảo Trâm.

_ Ukm - Gia Hân.

"Chào anh em gọi cho anh để hỏi xem mấy anh có rảnh không đi lấy áo với tụi em"

"Vâng. Vậy thôi chào anh, hẹn gặp anh vào chiều nay "

_ Sao rồi anh ấy nói sao? - Trâm Anh.

_ Anh ấy nói đang bận chiều mới đi được - Gia Hân.

_ Vậy thì để chiều rồi đi - Bảo Trâm.

4 giờ chiều.

_ Được rồi chúng ta đi thôi - Tuấn Khải.

Tại nơi nhận áo.

_ Woa đẹp quá - ai nấy đều thốt lên.

_ Mà giờ này cũng muộn rồi chúng ta về đi - Thiên Tử.

_ Ukm về thôi - Khải ca.

Trước cổng nhà Gia Hân.

_ Mấy anh về cẩn thận nha. Hẹn gặp lại trong buổi picnic ngày mai nha - Gia Hân.

_ Tạm biệt mấy anh - đồng thanh.

_ Bye - đồng thanh.

----- Hết chương -----

Mời các bạn đón đọc để biết được buổi picnic sẽ như thế nào nhé!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thân Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Chuyến Đi Bị Hủy

Tối hôm đó tại nhà ông bà Gia Hân. Chuông điện thoại reo lên à thì ra đó là từ điện thoại của mẹ Gia Hân.

"Alo"

"Được rồi, ngày mai chúng tôi sẽ về"

- Có việc gì vậy mình - bố Gia Hân hỏi.

- À ở công ty gọi sang nói có việc cần chúng ta về xử lý gấp - mẹ Gia Hân.

- Uhm vậy thì mai chúng ta phải về sớm thôi, mình vào soạn đồ đi - Bố Gia Hân.

- Vâng - mẹ Gia Hân.

- Nhưng mẹ ơi còn buổi hẹn đi picnic vào ngày mai thì sao ạ? - Gia Hân.

- Chắc phải hủy thôi con à - mẹ Gia Hân.

- Nhưng mà... mẹ không thể để xong buổi picnic rồi về hả mẹ? - Gia Hân buồn bã nói.

- Không con à bố mẹ phải về thôi - bố Gia Hân nói.

- Vâng - Gia Hân.

- Mẹ xin lỗi - mẹ Gia Hân.

- *im lặng* - Gia Hân.

- Mình à em gọi báo cho họ là mai không đi picnic được đi - bố Gia Hân.

- Vâng. Mà thôi để em qua bên kia nói với mẹ Nguyên Nguyên nhờ chị ấy báo với mấy chị kia luôn - mẹ Gia Hân.

- Uhm vậy mình đi luôn đi. Giờ này cũng muộn rồi đó - bố Gia Hân.

- Gia Hân ơi con đi với mẹ qua bên đó đi.

- Vâng.

Gia Hân và mẹ cùng sang nhà Vương Nguyên. Tại nhà Vương Nguyên:

_ Chị tới chơi đó à! - mẹ Vương Nguyên.

_ À... tôi tới để nói về... - mẹ Gia Hân.

_ Cháu chào bác ạ. Mà bác ơi Nguyên ca đâu rồi ạ? - Gia Hân xen ngang.

_ Nguyên nhi ở trên phòng đó cháu lên chơi với nó đi.

_ Vâng - Gia Hân phấn khích nói rồi chạy lên phòng Vương Nguyên.

_ Nguyên ca ơi - Gia Hân.

_ Ai vậy? Ra ngay đây- Vương Nguyên.

Vương Nguyên ra mở cửa lúc mở ra thì nhìn thấy Gia Hân.

_ Em... em sao em lại ở đây? - Vương Nguyên đơ người.

_ Anh không định cho em vào phòng à - Gia Hân.

_ Ukm... em vào đi.

_ Sao em qua đây vậy, mà Trâm Anh đâu rồi ?

_ À mẹ em có việc cần nói với mẹ anh nên em và mẹ sang đây, còn Trâm Anh thì cậu ấy không biết đi đâu mà ra ngoài từ sớm rồi.

_ Ukm.

(Tg: Mình nói nhỏ cho các bạn đọc giả nghe nè! Tối nay Trâm Anh ra ngoài từ sớm vì có hẹn đi xem phim cùng Khải ca đó. Hẹn hò đó. Bí mật chỉ tiết lộ cho mấy bạn đọc giả thôi nha trong truyện không có ai biết gì đâu ^^ hihi)

Thế đấy 1 lúc sau khoảng 8h30 - 9h gì đó:

_ Thôi chào chị tôi quá rồi tôi về đây, mà con bé Gia Hân này sao mà lâu vậy nè.

_ Gia Hân ơi về thôi con.

_ Vâng.

_ Chào anh em về.

_ Chào chị hẹn gặp vào ngày mai - mẹ Vương Nguyên.

_ Vâng. Thật là phiền cho chị quá, nhờ chị báo giùm tôi nha - mẹ Gia Hân nói rồi cùng Gia Hân ra về.

Sáng hôm sau tại sân bay:

_ Máy chị đến... *bất ngờ* - mẹ Gia Hân.

_ À tôi nghe mẹ Vương Nguyên nói là bên đó chị có việc bận phải về gấp nên chúng tôi đến - mẹ Tuấn Khải.

_ Thật là làm phiền các chị quá, đã làm lỡ buổi hẹn còn... *áp úng* - mẹ Gia Hân.

_ Chị đừng khách sáo thế chúng ta có thể hẹn lần khác được mà - mẹ Thiên Tỉ.

Phía bên kia.

_ Mà Gia Hân nè bố mẹ em về vậy em và Trâm Anh có về không? - Khải ca.

_ Không ạ. Tụi em sẽ ở đây mấy tuần nữa^^ - Trâm Anh.

_ Vậy thôi chào mấy chị chúng tôi đi - bố Gia Hân.

Vậy là bố mẹ Gia Hân về Việt Nam trong sự tiếc nuối về buổi đi picnic.

_ Thôi họ đi rồi chúng ta cũng về thôi - mẹ Tuấn Khải.

_ Ukm còn mấy con có về cùng không? - mẹ Vương Nguyên.

_ À không ạ, bọn con đi chơi 1 lúc rồi về mẹ ạ - Vương Nguyên.

_ Ukm vậy mẹ về trước nha chúc các con đi chơi vui vẻ - Mẹ Vương Nguyên.

_ Vâng - đồng thanh.

_ Bây giờ chúng ta đi ăn kem, đi chơi khu vui chơi, đi xem phim,... được không mọi người? - Khải ca (Ai cũng vậy khi yêu thì rất nghiêm túc và rất người lớn, còn khi bình thường thì cũng có chút trẻ con. Nhân vật trong truyện của mình cũng như vậy đó các bạn ạ!!!)

_ Vâng được đó anh - đồng thanh.

Ai cũng vui vẻ và hào hứng còn Gia Hân thì luôn im lặng và vẻ mặt buồn bã đứng phía sau luôn nhìn về phía mà bố mẹ Gia Hân ra về.

_ Gia Hân em đi chứ - Thiên Tỉ hỏi.

_ Vâng tất nhiên rồi ạ - Gia Hân chỉ gượng cười và nói. Lúc này Vương Nguyên chú ý đến Gia Hân và nhìn thấy được vẻ mặt buồn bã của cô.

_ Vậy thì chúng ta đi thôi. Let's go – Khải ca.

Tại 1 quán kem ven đường ai nấy đều vui vẻ ăn uống nói cười còn Gia Hân thì im lặng nhưng đôi khi cũng cố nói vài câu tỏ ra vui vẻ làm như không có chuyện gì xảy ra cả để mọi người không bị mất hứng (Chị Gia Hân này thật tình à!!!! Các bạn đọc giả thử cho lời nhận xét về chị ấy lúc này đi)

_ Kem ngon quá ha - Bảo Trâm.

_ Ukm chắc vậy - Trâm Anh.

_ Em hỏi cái con bé ngốc này làm gì hả Bảo Trâm? Cái đồ ham ăn chỉ biết ăn chứ biết ngon với tẻ là gì đâu - Khải ca.

_ Này nhắc lại là đây không ngốc đâu nha. Đây mà ngốc thì làm sao mà được làm lớp trưởng chứ! - Trâm Anh lên giọng.

_ Anh không biết. Chỉ biết em là con bé ngốc thôi. Ngốc à! - Khải ca nói rồi chạy đi.

_ Anh đứng lại ngay. Có đứng không thì bảo? " Hôm nay thì biết tay mình " - Trâm Anh vừa chạy theo sau vừa nói.

_ Hai người này lại bắt đầu nữa rồi đó - Bảo Trâm chán nản nói.

_ Ukm - Thiên Tỉ.

_ Mà Gia Hân nè kem ở đây ngon thật đó phải không? - Bảo Trâm.

_ Ukm.. - Gia Hân.

_ Ngon lắm luôn - Vương Nguyên chen ngang.

Phía bên kia Trâm Anh đang chạy theo Tuấn Khải thì bị va vào anh bồi bàn. Vậy là Khải ca chạy lại kéo Trâm Anh kéo Trâm Anh ngã, không ngờ cả hai người cùng ngã rạp xuống Trâm Anh nằm đè lên người Khải ca môi chạm môi trong vài giây rồi Trâm Anh ngẩng đầu lên:

_ Anh không sao chứ? Có bị thương ở đâu không? - Trâm Anh lo lắng.

_ Em có sao không? Em không - Khải ca.

_ À em.. xin lỗi anh - Trâm Anh chen ngang.

_ Anh không.. sao, còn em?

_ Em ổn, mà tay anh đang bị chảy máu kia vậy mà nói là không sao. Để em xem nào - Trâm Anh cầm tay Tuấn Khải và nói.

_ A... đau quá - Khải ca.

_ Chú ơi cho cháu mượn 1 ít bông băng và thuốc được không chú? – Trâm Anh.

_ À đây cháu - chú bán hàng nói.

_ Cháu cảm ơn chú ạ.

_ Hai người kia làm gì mà lâu quay lại thế nhỉ? - Vương Nguyên.

_ A quay lại rồi kia - Bảo Trâm.

_ Tay anh bị sao vậy - Thiên Tỉ lo lắng hỏi.

_ Hai người gặp chuyện gì vậy - Gia Hân.

Lúc này vẻ mặt của cả mấy người đều rất lo lắng.

_ À lúc nãy ... - Trâm Anh.

_ À anh chạy bị ngã đó mà nhẹ thôi không sao đâu - Tuấn Khải.

_ Khải ca bị thương rồi chúng ta về thôi để anh ấy còn nghỉ ngơi lần sau rồi đi chơi tiếp - Thiên Tỉ.

_ Ukm - Vương Nguyên.

_ Anh không sao chúng ta cứ đi chơi tiếp thôi - Khải ca.

_ Nhưng anh... - Trâm Anh.

_ Không sao thật mà.

_ Khải ca đã nói như vậy rồi thì chúng ta đi thôi - Vương Nguyên.

_ Ukm - Thiên Tỉ.

----- Hết chương -----

Các bạn nhớ hãy đón đọc chương tiếp theo nha tại công viên sẽ có điều bất ngờ đó. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ hẹn gặp lại vào chương tiếp theo bye bye ^^

À mình có 1 tin vui và 1 tin buồn cho mọi người. Không biết mọi người sẽ thích nghe tin nào trước nhỉ??? Nhưng thôi! Mình quyết định sẽ cho mọi người biết tin vui trước. Tin vui đó là kể từ tuần sau mình sẽ trở lại lịch đăng truyện như cũ và hứa sẽ đăng vào ngày chủ nhật hàng ngày như bình thường. Còn tin buồn là từ nay mỗi chương của truyện sẽ khá ngắn. Chắc chỉ bằng 1 nửa mấy chương này thôi. Mà dù sao thì cũng cảm ơn mọi người vì đã luôn theo dõi, ủng hộ truyện của mình. Nếu thấy phần nào chưa được thì cứ góp ý bằng cách cmt cho mình biết nha. Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ ^^

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Ngoại Truyện: Tâm Sự Nhảm Của Tác Giả

Chào tất cả các bạn đọc giả, chúc các bạn có một ngày cuối tuần tốt lành, bình an và gặp nhiều may mắn nhé. « Các bạn nhớ phải đọc hết chương này nha phần hay nằm ở cuối đây ^^ »

Mình là Mia, tác giả của truyện “Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi” mà các bạn đang theo dõi. Đây là ngoại truyện đầu tiên của mình từ khi mình viết và bắt đầu đăng truyện đến giờ. Thành thật cảm ơn mọi người trong thời gian qua đã luôn ủng hộ, theo dõi và đọc truyện của mình. Như mọi người thấy đấy, lịch đăng truyện của mình có hơi rối và cũng có một thời gian không đăng đúng lịch đã hẹn với mọi người, mình thành thật xin lỗi. Mình luôn rất muốn đăng truyện đúng thời gian đã hẹn cho mọi người nhưng vì mình còn phải đi học nên thời gian không có nhiều để viết.

Nhân tiện mình cũng xin nói một chút về nhận xét của mấy bạn về truyện. Một số bạn nhận xét là truyện của mình hơi ngắn nên mình đang cố gắng hết sức viết dài hơn để đáp ứng được nhu cầu của các bạn đọc giả. Trong đó, cũng có một số bạn còn nhận xét truyện của mình đang còn viết theo mô típ cũ. Ủ, đúng rồi mình thừa nhận là truyện của mình được viết theo mô típ cũ. Lí do là vì mình chưa có nhiều kinh nghiệm về lĩnh vực viết truyện này và đây là cũng chính tác phẩm đầu tay của mình. Hơn nữa mình còn là một reader tại santruyen, sstruyen, wattpad,... hay 1 số trang web khác nữa nên đã từng đọc khá nhiều truyện được viết theo lối cũ này. Có lẽ vì vậy nên nó đã có chút ảnh hưởng đến mô típ và cách viết truyện của mình. Đạo này mình đang tìm hiểu mô típ mới và cũng đang đọc 1 số truyện được viết theo mô típ này, ngày càng cố gắng hướng truyện theo mô típ mới để nhằm đáp ứng nhu cầu của các bạn đọc giả và để cho truyện được mới mẻ và thú vị hơn. Nếu như các bạn có ý kiến nào hay giúp mình viết theo lối mới được tốt hơn thì chia sẻ với mình bằng cách inbox qua link Facebook này nha: <https://www.facebook.com/phuongroy0811>

À còn nữa, các bạn đọc truyện nhớ cho mình ý kiến, nhận xét của bạn để mình có thể tiến bộ hơn trong việc viết truyện nha.

Hình như này giờ mình hơi dài dòng quá rồi nhỉ, thôi chắc huyền thuyên tới đây là đủ rồi, giờ thì vào nội dung chính thôi nào. Đầu tiên mình xin dành phần này cho các bạn mới đọc và theo dõi truyện nha. Mình xin tóm tắt nhất, ngắn gọn nhất truyện từ chương 1 đến giờ.

Tóm tắt truyện: Một cô bé tên Gia Hân vào kì nghỉ hè cùng 1 cô bạn thân là Trâm Anh đi sang Trung Quốc để thăm ông bà ngoại. Ở Trung Quốc trong một lần cả hai đang đi công viên thì vô tình gặp được một thành viên trong nhóm nhạc thần tượng TFBOYS là VƯƠNG NGUYỄN người mà Gia Hân rất yêu thích. Hai cô gái này rất phấn khích, sung sướng vô cùng vì không ngờ rằng trong kì nghỉ hè lần này lại có thể gặp được thần tượng của mình, người mà trước đây chỉ được thấy qua màn ảnh. Điều đặc biệt hơn cả là ngôi nhà Vương Nguyên đang ở lại rất gần nhà của ông bà Gia Hân, cả ba người làm quen và nói chuyện vui vẻ, sau đó đi ăn cùng nhau. Họ ngày càng trở nên thân thiết với nhau hơn. Mấy hôm sau 2 cô gái này cũng đã gặp được hai thành viên còn lại của nhóm nhạc thần tượng TFBOYS là TUẤN KHẢI và DỊCH DƯƠNG THIÊN TỈ. Gia Hân và Trâm Anh cùng một người bạn nữa của họ là Bảo Trâm đã sống ở đây nhiều năm đã cùng nhóm TFBOYS tổ chức đi chơi, trong chuyến đi chơi này họ đã tham gia trò chơi tìm ngọc với tên gọi là.... «Các bạn đọc chương 5 để biết nhé» Khi tham gia trò chơi họ chia thành nhiều đội chơi, mỗi đội gồm 2 người trong đó Gia Hân và Vương Nguyên một đội, Tuấn Khải và Trâm Anh một đội, Thiên Tỉ và Bảo Trâm một đội,... Trong quá trình chơi, nhóm Gia Hân và Vương Nguyên

bị mất bản đồ và bị lạc cho đến tối thì Tuấn Khải, Thiên Tỉ, Trâm Anh và Bảo Trâm mới tìm thấy nhưng lúc này Gia Hân đã bị thương và rồi sáu người trở về và đã ở lại nhà Vương Nguyên... «Để hiểu kĩ hơn về đoạn này thì các bạn hãy đọc truyện nhé» Sau một thời gian dài quen nhau thì trong nhóm 6 người bọn họ đã có hai cặp đôi hoàn hảo, Tuấn Khải và Trâm Anh, Thiên Tỉ và Bảo Trâm chỉ còn Gia Hân và Vương Nguyên là chưa đi tới đâu dù rằng cả hai đã có tình cảm với nhau. Cho đến khi Gia Hân, Trâm Anh và Bảo Trâm được đến buổi ghi hình của nhóm TFBOYS, lúc này Trâm Anh nảy ra một ý định thực hiện một kế hoạch giúp Vương Nguyên và Gia Hân thành đôi. Đúng theo kế hoạch thì Vương Nguyên cũng đã tỏ tình với Gia Hân những gần đến hồi kết thì một cơn mưa ủa tới làm tắt cả mọi thứ tan tành. Họ trở về khi Vương Nguyên bị cảm lạnh do dầm mưa. Gia Hân đã chăm sóc Vương Nguyên suốt đêm. Sau hôm đó Vương Nguyên đã quyết định chủ động tỏ tình Gia Hân. Với sự giúp đỡ của 4 người còn lại và rồi Gia Hân đã đồng ý lời tỏ tình của Vương Nguyên trong khung cảnh lãng mạn, dưới ánh nến lung linh và sự chứng kiến của 4 người còn lại. Vậy là lúc này trong nhóm ai cũng có đôi có cặp. Vào một ngày, bà ngoại của Gia Hân bị bệnh và bố mẹ của cô đã bay từ Việt Nam sang Trung Quốc để chăm sóc bà. Trong một lần đi siêu thị thì mẹ của Gia Hân và Gia Hân vô tình gặp mẹ của Vương Nguyên, Tuấn Khải và Thiên Tỉ đang cùng đi siêu thị với nhóm bạn kia. Những bà mẹ đã có 1 cuộc hẹn là sẽ cùng nhau đi picnic vào ngày cuối tuần sắp tới. Trong một tuần chờ tới ngày đi picnic đó nhóm 6 người họ đã tổ chức đi chơi bằng xe đạp, rồi còn làm áo nhóm. Nhưng không ngờ đến sát ngày đi picnic thì bố mẹ Gia Hân lại có công việc quan trọng và phải trở về Việt Nam gấp. Chuyến đi picnic bị hủy, tất cả mọi người trở về nhà còn nhóm 6 người bạn kia quyết định sẽ cùng đi chơi ở đâu đó để thay cho chuyến đi picnic. Chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo? Chuyến đi chơi của cả nhóm sẽ diễn ra như thế nào? Mọi người hãy nhớ đón đọc những chương tiếp theo của truyện để tìm hiểu những thắc mắc này nhé!!!!

----- ta là gạch phân cách kk -----

Còn cái này dành cho các bạn đang theo dõi truyện và các bạn mới luôn nha. Mình sẽ bật mí một chút về nội dung các chương tiếp theo, nhưng đây mới chỉ là dự định của mình thôi. Bạn nào có ý tưởng hay thì góp ý cho mình nha biết đâu mình sẽ viết theo ý tưởng của các bạn đấy. Còn nếu không thì mình sẽ cứ theo dự định của mình mà viết kk.

.....

Sau khi chuyến đi picnic bị hủy vì bố mẹ Gia Hân phải trở về Việt Nam với lý do công việc thì nhóm Gia Hân - Vương Nguyên, Tuấn Khải - Trâm Anh, Thiên Tỉ - Bảo Trâm đã đi chơi họ đi chơi vui vẻ. Nhưng khi chuyến đi chơi sắp kết thúc, họ chuẩn bị trở về thì gặp phải một vấn đề lớn với cặp đôi nhân vật chính của chúng ta (Vương Nguyên - Gia Hân). Một vụ việc rất nghiêm trọng khiến cả nhóm hoảng mang, lo sợ, thậm chí tất cả mọi người đều phải xông xáo. Để việc này được giải quyết một nhân vật mới đã xuất hiện. Nhân vật mới này là ai, như thế nào thì mình đang nghĩ. Nhưng mình hứa chắc chắn với các bạn là nhân vật mới này xuất hiện sẽ mang theo nhiều điều mới mẻ cho truyện. Còn với nhân vật chính của chúng ta thì sự xuất hiện nhân vật mới này sẽ làm cho họ có khá nhiều thử thách cần phải cùng nhau vượt qua. Các bạn đón đọc để biết nha.

·Lưu ý: Riêng phần này chắc chắn các bạn có thể rất thích, thích hoặc không thích hay là cực ghét. Nhưng hãy nhớ trong truyện chỉ là tưởng tượng thôi nhé, hoàn toàn không có thật đâu. .

Các bạn đọc xong nhớ nhận xét ở phía dưới nha. Cảm ơn tất cả các bạn. Hẹn gặp lại các bạn vào chủ nhật tuần sau với Chương 27 mang tên: “Đi chơi ở khu vui chơi”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 28: Đi Chơi Ở Khu Vui Chơi

Tại khu vui chơi cách quán kem cũng không xa lắm

_ Chúng ta chơi ở đây đi nha - Bảo Trâm.

_ Ukm - đồng thanh.

_ Em muốn chơi tàu lượn siêu tốc - Bảo Trâm.

_ Ukm vậy anh sẽ chơi với em - Thiên Tỉ.

_ Còn mọi người, chơi cùng luôn nha - Bảo Trâm.

_ Ukm - Tuấn Khải.

_ Nhưng tay anh đang bị đau làm sao mà chơi được. Thôi đi lòng vòng với em nha - Trâm Anh.

_ Ukm vậy cũng được - Tuấn Khải.

_ Coi bộ hai người này.... - Bảo Trâm

_ Thôi đi đi kia - Vương Nguyên chen ngang

_ Vâng - Trâm Anh.

Bảo Trâm và Thiên Tỉ đi về phía tàu lượn còn Trâm Anh và Tuấn khải đi về phía bên kia xem mọi người vui chơi. Vương Nguyên thì đang tìm Gia Hân bất ngờ Bảo Trâm quay người lại:

_ Hai người chơi chung với tụi mình không? - Bảo Trâm “Họ đâu rồi, đi nhanh quá à. Không biết là đi đâu nữa rồi” Suy nghĩ của Bảo Trâm

_ Nhanh lên - Thiên Tỉ.

Lúc này Vương Nguyên nhìn thấy Gia Hân đang ngồi 1 mình trên chiếc ghế đá với khuôn mặt buồn bã. Anh nhẹ nhàng đi lại rồi ngồi lên ghế:

_ Gia Hân em sao vậy từ lúc ở sân bay anh đã thấy em không vui rồi.

_ Em.. em..

_ Em nhớ nhà chứ gì?

_ Vâng... em xa nhà xa bố mẹ cũng lâu rồi vậy mà bố mẹ mới sang được ít hôm đã phải về.

_ Thôi đừng buồn nữa anh kể em nghe cái này: Mỗi khi đi lưu diễn xa nhà chừng mấy tháng trời anh nhớ nhà nhiều lắm, mấy lần đầu xa bố mẹ lâu ời là lâu anh... anh nhớ họ nhiều nhiều lắm. Những khi như vậy thì anh lại đưa hình họ ra xem cho đỡ nhớ hoặc gọi về nhà để được nghe tiếng của bố mẹ.

_ Vậy hả anh, làm người nổi tiếng đúng thật là không dễ chút nào. Chắc mỗi lần như vậy anh sẽ buồn lắm nhỉ.

Gia Hân nói rồi gổi đầu lên vai của Vương Nguyên, còn Vương Nguyên chỉ im lặng. Trong lúc này ở phía sau có 1 số người nhìn về phía hai người nhất là 1 nhóm bạn gái chừng ba bốn người gì đó.

_ Mà ời nhìn kia, hình như ở đằng kia là... - Cô gái thứ nhất nói.

_ À hình như là Nguyên ca nhóm TFBOYS đúng không? – Cô gái thứ hai chen ngang.

_ Chúng ta qua đó xin chữ kí đi nhanh lên – Cô gái thứ ba hào hứng.

_ Mà khoan đã hình như anh ấy đang ngồi cùng ai đó mà ời – Cô gái thứ hai.

_ Chắc vậy á. Thôi chúng ta chụp vài tấm ảnh rồi đăng lên weibo cho vui đi. Đảm bảo sẽ hot lắm cho coi – Cô gái thứ nhất.

_ Mà mà có chắc là anh ấy không vậy? - Cô gái thứ ba lo lắng.

_ Tao... chắc chắn đó - Cô gái thứ hai.

_ Thôi bỏ đi mà ời, nếu không đúng mà chụp đăng lên là có chuyện đó. Đi thôi mà - Cô gái thứ ba.

_ Từ từ cho tao chụp vài tấm đã.

Cô gái thứ nhất nói rồi lấy điện thoại ra chụp. Lúc này cô gái đó suy nghĩ: “Chuẩn bị có trò hay rồi đây.”

Phía bên Thiên Tỉ và Bảo Trâm khi cả hai người đang chuẩn bị đi vào bên trong căn nhà ma thì:

_ Em muốn vào bên trong lắm nhưng thấy cái cửa đáng sợ quá, thật sự là hết muốn vào luôn rồi.

_ Em yên tâm đã có anh rồi mà, đừng lo. Thôi chúng ta lên nhanh đi.

Hai người cùng bước vào bên trong căn nhà ma. Lúc vừa bước vào, có một cái bóng trắng với bộ tóc đen dài đến đầu gối bay qua lại trước mặt hai người, Bảo Trâm hét to lên. Cô ôm chặt lấy Thiên Tỉ. Thiên Tỉ thấy vậy cũng ôm chặt cô vào lòng. Rồi anh nói với giọng nhẹ nhàng:

_ Em đừng sợ đã có anh ở đây rồi.

Hai người đi vòng quanh trong căn nhà được một lúc thì tìm thấy lối ra. Bảo Trâm kéo Thiên Tỉ chạy thật nhanh ra ngoài. Dù đã ra bên ngoài nhưng Bảo Trâm vẫn còn rất sợ, cô run rẩy ôm chặt lấy Thiên Tỉ. Lúc này anh nhẹ nhàng nói thầm vào tai cô:

_ Chúng ta ra ngoài rồi mà, em đừng sợ nữa. Không sao đâu, có anh ở đây rồi.

_ Vâng... *Bỏ tay ra khỏi người Thiên Ti*

_ Vẫn chưa hết sợ sao? Hay là chúng ta đi thêm 1 lần nữa cho quen dần để khỏi sợ nhé! – Thiên Ti nói có chút đùa.

_ Em xuống không đi nữa đâu. Em sợ lắm rồi.

_ Vậy thì chúng ta đi lại chỗ mọi người thôi.

_ Vâng

Tại cổng của khu vui chơi:

_ Giờ cũng muộn rồi chúng ta đi ăn trưa đã rồi về nhà mọi người - Tuấn Khải.

_ Em phải về nhà chứ không ông bà lại lo nữa. Đi từ sáng đến giờ mà em chưa xin phép ông bà luôn - Gia Hân.

_ Ukm. Vậy còn mọi người? - Tuấn Khải.

_ Không - Đồng thanh.

_ Đồng ý - Trâm Anh nói.

_ Vậy chúc hai người ăn trưa vui vẻ chúng em về đây – Đồng thanh tập hai. Cả bọn nói rồi chạy đi luôn.

_ Này.. này mấy người kia.... *quay về phía Trâm Anh* Vậy thôi chúng ta đi ăn nha - Khải ca.

_ Vâng

Trâm Anh vui vẻ nói rồi cả hai cùng đi đến nhà hàng để ăn trưa.

----- Hết chương -----

Liệu mấy cô gái đó sẽ làm gì với những bức ảnh đã chụp và bữa trưa của Trâm Anh và Tuấn Khải sẽ diễn ra như thế nào????? Các bạn hãy đón đọc chương tiếp theo nha. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Rắc Rối Bắt Đầu

Vì ngày hôm qua Sân Truyện đang cập nhật lại nên hôm nay mình mới có thể đăng truyện được, mọi người thông cảm cho Mía nhé! Thôi chúng ta vào truyện thôi nào!!!!

Tại 1 nhà hàng nào đó gần khu vui chơi:

_ Chúng ta ăn ở đây nha - Tuấn Khải.

_ Nhưng mà ở đây đắt lắm, em không..

_ Em cứ yên tâm đi, không sao đâu mà! * kéo Trâm Anh vào *

_ Hai người dùng gì? - bồi bàn hỏi.

_ Em chọn đi.

_ Vâng... *ngại ngùng*.

_ Chú ới cho cháu món này....

Trâm Anh chỉ vào một món ăn trong thực đơn và nói. Trong khi đó ở xung quanh mọi người đang bàn tán xôn xao về 1 chuyện gì đó.

_ Anh ơi không biết có chuyện gì mà mọi người...

_ Ukm... chắc không có gì đâu, chúng ta ăn rồi còn về. Em dứt cho anh nha! *dùng đôi mắt cún con nhìn Trâm Anh*

_ Không... không... được đâu.

_ Em không thấy tay anh đau à.

_ Ukm... thôi cũng được, nhưng mà em...

_ Em, em gì nữa làm đi.

_ Nhưng... ở đây đông người lắm.

_ Thì em cứ làm đi, kệ họ.

_ Ukm... *đưa thức ăn vào miệng Khải ca*

_ Như vậy có phải tốt không nào – Khải ca vui vẻ nói.

_ Nhưng anh ơi sao mọi người ở đây ai cũng cầm điện thoại mà bàn tán về chuyện gì vậy ta? – Trâm Anh lần lượt nhìn xung quanh rồi nói.

_ Thôi kệ họ đi. Mình ăn nhanh đi mà về.

_ Vâng..

Nói vậy nhưng cả hai người vẫn không tập trung vào ăn uống mà cứ nhìn xung quanh.

Bỗng có 2 cô gái ngồi bàn bên cạnh nói chuyện đủ lớn để Tuấn Khải và Trâm Anh nghe được:

_ Có tin mới nè mày ơi!

_ Tin gì vậy.

_ Đây nè scandal của người nổi tiếng. Để tao đọc cho mày nghe nè.

_ Ukm, mày đọc thử đi.

_ Tin hot: Trên cộng đồng mạng đang xôn xao về chuyện một ca sĩ nhỏ tuổi trong 1 nhóm nhạc nổi tiếng ngồi ôm 1 cô gái tại khu vui chơi. Người đang bị nghi ngờ đó là Vương..

_ Đọc tiếp đi mày đang hay mà.

_ Từ từ, chờ tao xú. Tự nhiên lại bị mất mạng ngay lúc này.

_ Ukm..

Bỗng điện thoại của Tuấn Khải reo lên. Thì ra là cô quản lý gọi:

"Alo"

"Cậu đến công ty ngay cho tôi. Nếu có Vương Nguyên ở đó thì gọi nó đến luôn. Nhanh lên nha" *tức giận*

"Vâng... Nhưng có chuyện gì vậy ạ?" *hoang mang, lo lắng*

"Có chuyện lớn rồi"

"Chuyện... chuyện gì vậy ạ...?"

"Giờ này mà cậu hỏi có chuyện gì nữa hả? Các cậu về ngay cho tôi. Mà Vương Nguyên có ở đó không đưa máy cho nó đi, này giờ tôi gọi cho nó mà không được"

"Em ấy không có đi cùng với..."

"Thôi được, tôi hiểu rồi. Cậu tìm cậu ta rồi cả hai cùng về đây ngay cho tôi"

"Vâng..."

_ Có chuyện gì vậy anh? – Trâm Anh lo lắng.

_ Anh cũng không biết nữa. Mà nghe giọng cô quản lí nói thì có vẻ rất tức giận còn bảo tụi anh về gấp nữa.

_ Vâng.

_ Cô ấy còn nói anh tìm Nguyễn Nguyên rồi đến công ty nhanh nữa, không biết có chuyện gì không – Tuấn Khải lo lắng.

_ Vâng, mà hình như là Nguyễn ca đang đi cùng Gia Hân, để em gọi cho Hân hỏi thử xem. Anh bình tĩnh đi.

_ Uhm vậy em gọi cho Gia Hân để anh gọi hỏi Thiên Tỉ xem em ấy có biết chuyện gì đang xảy ra không.

_ Vâng.

Tuấn Khải đi lại tính tiền rồi cả 2 cùng đi ra ngoài. Khải ca bắt đầu gọi cho Thiên Tỉ thì Thiên Tỉ nghe máy luôn:

"...."

"Vương Nguyên có ở cùng em không?"

"..."

"Uhm... Em có biết có chuyện gì mà cô quản lí lại gọi chúng ta về gấp vậy không?"

"..."

"Thôi được rồi. Vậy hẹn gặp em ở công ty" Tuấn Khải nói rồi tắt máy luôn.

Trong khi đó:

"Anh ấy đang ở cùng cậu hả?"

"Uhm có gì không?"

_ Vương Nguyên đang đi cùng Gia Hân à? Đưa máy cho anh.

_ Vâng..

"Gia Hân cho anh gặp Vương Nguyên được không?"

"Được ạ..."

"Alo"

"....."

"Anh sẽ đến đón. Đợi anh 1 lúc nha"

"Vâng..."

_ Có chuyện gì vậy anh? – Gia Hân lo lắng.

_ Anh phải về công ty ngay bây giờ, anh đi nha.

_ Nhưng...

Vương Nguyên vẫn cứ bước đi mặc dù Gia Hân có nói gì nữa. Bất ngờ Gia Hân chạy lại cầm tay Vương Nguyên.

_ Em sao vậy?

_ Em cảm thấy lo lắng anh à.

_ Có chuyện gì đâu mà phải lo.

_ Em linh cảm thấy có chuyện chẳng lành...

_ Yên tâm đi không có chuyện gì đâu.

_ Nhưng ...*ôm lấy Vương Nguyên*

_ Thôi anh đi nha – Vương Nguyên bỏ Gia Hân ra rồi đi ra phía trước đợi Tuấn Khải.

Tại chỗ của Vương Nguyên và Gia Hân đang đứng, Tuấn Khải và Trâm Anh cũng vừa đến.

_ Em ở đây với Gia Hân nha còn anh và Nguyên Nguyên sẽ đến công ty –Tuấn Khải nói.

Trâm Anh bước xuống xe. Vương Nguyên lên xe rồi nói vọng ra ngoài:

_ Bác tài ơi đi thôi, chào hai em nha...

Tại nhà của Bảo Trâm:

_ Anh đi cẩn thận nha – Bảo Trâm

_ Ukm. Bye.

_ Bye anh.

Tại công ty trong khi Thiên Tỉ đến trước thì Khải ca và Vương Nguyên đến sau.

_ Khải ca em quên điện thoại ở trong xe rồi để em ra lấy đã anh vào trước đi

_ Ukm mà nhanh lên nha – Tuấn Khải nói rồi đi vào trước còn Vương Nguyên chạy ra chỗ chiếc xe lúc đó ở bên trong:

_ Thiên Tỉ em biết có chuyện gì chưa?

_ Chưa ạ. Em tới được một lúc rồi mà không ai nói cho em biết chuyện gì đang xảy ra hết.

----- Hết chương -----

Mọi chuyện đang xảy ra rất gay cấn. Đến đây thì có bạn nào đoán được có chuyện gì xảy ra chưa???? Nếu chưa thì các bạn hãy cố gắng đợi đến những chương tiếp theo nha!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Scandal??? Có Chuyện Rồi (Phần 1)

Trong khi Vương Nguyên đang tìm điện thoại ở trong xe thì có hai cô gái là người trong công ty đang nói chuyện với nhau đứng gần đó nên Vương Nguyên vô tình nghe được câu chuyện của hai người.

_ Mà biết chuyện gì chưa?

_ Chuyện gì?

_ Thì là chuyện của Vương Nguyên và cái con bé nào đó ngồi ôm nhau trong khu vui chơi mà bị chụp lên đăng lên weibo đó. Mới đăng có 1 tiếng mà giờ vụ đó là scandal nổi nhất trong tuần luôn. Mà mày có biết con bé đó là ai không? Tao thấy quen lắm!

_ Nhìn đằng sau thì cũng đã chắc gì là Vương Nguyên.

_ Đây chắc luôn đó. Mà không biết cái con bé đó là ai mà thấy quen quen.

_ Đây thôi đi, chúng ta đi làm việc thôi. Không khéo ai nghe được lại có chuyện lớn đó.

Vương Nguyên sau khi nghe hết câu chuyện của 2 cô gái đó liền chạy nhanh vào trong vờ vờ lo lắng.

_ Hình như là Vương Nguyên mới chạy vào bên trong đúng không mày?

_ Này đi thôi chắc mày bị hoa mắt rồi. Chúng ta đi vào nhanh lên không muộn.

_ Ukm...

Tại phòng cô quản lí:

_ Hai cậu vào đi - cô quản lí.

_ Vâng - đồng thanh.

_ Vương Nguyên đâu rồi? - cô quản lí tức giận hỏi.

_ À... - Khải ca vừa lo lắng vừa sợ hãi.

_ Bạn ấy kìa - Thiên Tỉ nói rồi chỉ ra ngoài cửa.

_ Cậu vào nhanh lên - cô quản lí nói vọng ra ngoài cửa.

_ Máy đưa ngồi đi.

_ Vâng - đồng thanh.

Vương Nguyên im lặng ngồi xuống ghế với vẻ mặt buồn bã.

_ Em/ Cậu có biết chuyện gì không Vương Nguyên? - Khải ca và Thiên Tỉ đồng thanh.

_ *im lặng* - Vương Nguyên.

_ Cậu nói đi, nói cho hai cậu ta biết là cậu đã gây ra chuyện gì đi - cô quản lí tức giận nói.

Vương Nguyên lúc này vẫn im lặng ngồi với vẻ mặt buồn bã.

_ Nếu cậu ấy không nói thì hai cậu tự xem đi là sẽ rõ - cô quản lí vừa nói vừa đặt cái máy tính mở sẵn tin về Vương Nguyên. Cả hai đều nhìn nhau với vẻ mặt rất ngạc nhiên.

_ Không biết ai ác ý mà đăng lên thế này nhỉ? - Khải ca.

_ Ukm - Thiên Tỉ.

_ Hai cậu ra ngoài đi tôi có chuyện muốn nói với Vương Nguyên.

_ Vâng – Tuấn Khải và Thiên Tỉ đồng thanh rồi đi ra ngoài.

Cả hai mang khuôn mặt vừa buồn vừa lo lắng đi ra phía cửa. Khi đi qua Vương Nguyên thì cả hai đều vỗ vào vai Vương Nguyên tỏ ý vừa động viên vừa thất vọng.

_ Vương Nguyên tôi muốn biết cô bé đó là ai và quan hệ của hai người là như thế nào?

_ Cháu... xin... lỗi...

_ Cậu không cần phải xin lỗi tôi. Tôi chỉ cần cậu giải thích cho tôi biết những chuyện đang diễn ra.

_

Phía ngoài cửa phòng:

_ Để em gọi báo cho mấy em ấy - Thiên Tỉ.

_ Ukm em gọi đi - Khải ca.

Vậy là Thiên Tỉ gọi báo cho Bảo Trâm biết. 1 lúc sau Vương Nguyên ra khỏi phòng cô quản lí.

_ Thế nào rồi Vương Nguyên - Khải ca lo lắng hỏi.

_ Cô ấy nói gì vậy? - Thiên Tỉ.

_ Thôi em mệt rồi. Em về nhà trước đây - Vương Nguyên nói rồi đi luôn.

_ Ukm... – đồng thanh.

Tại nhà của Gia Hân trong khi Gia Hân và Trâm Anh đang lo lắng không biết có chuyện gì xảy ra thì Bảo Trâm đến:

- Hai cậu biết chuyện gì chưa? Vụ của Nguyên ca đó.

- Chuyện gì mà lại liên quan đến Nguyên ca vậy Bảo Trâm? – Gia Hân lo lắng.

- Vụ scandal của anh ấy. Hai cậu mở máy tính lên xem đi. Mình nghe nói như vậy thôi chứ mình cũng không rõ lắm – Bảo Trâm.

- Vậy lên phòng của mình đi – Gia Hân.

- Ukm - đồng thanh

----- Hết chương -----

Vậy là mọi chuyện đã được tiết lộ rồi. Các bạn hãy đón đọc những chương tiếp theo để tìm hiểu xem sẽ có chuyện gì xảy ra nữa nhé!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Scandal??? Có Chuyện Rồi (Phần 2)

Tại phòng của cô quản lý. Cô ấy gọi cho 1 người nào đó.

"Chào anh tôi muốn nhờ anh giúp tôi điều tra xem cái con bé trong bức hình này là ai được chứ?"

“....”

"Cảm ơn anh" - Cô quản lý nói rồi cúp máy.

Tại phòng của Gia Hân sau khi cả ba đọc xong bài viết về vụ của Vương Nguyên thì cả ba đều sững sốt còn Gia Hân thì đã rung rung nước mắt. Trong lúc đó:

- Trong này còn có cả ảnh nữa nè. Là cậu mà phải không Gia Hân? - Trâm Anh.

- Đề mình xem - Gia Hân.

- Ukm đúng là cậu phải không? - Bảo Trâm.

Gia Hân chỉ im lặng rồi cô cầm điện thoại lên gọi ngay cho Vương Nguyên.

Trong khi đó tại phòng của Vương Nguyên, anh ấy đang ngồi một mình. Trông anh có vẻ mệt mỏi và buồn bã thì Tuấn Khải và Thiên Tỉ đi vào. Cả hai đều rất buồn bã, hai người ngồi an ủi Vương Nguyên thì chuông điện thoại reo lên:

_ Em có điện thoại kìa - Khải ca.

_ Ai gọi vậy Vương Nguyên - Thiên Tỉ.

Vương Nguyên im lặng không nói gì, mà chỉ cầm điện thoại trên tay.

_ Đề anh xem nào *Khải ca lấy cái điện thoại trên tay Vương Nguyên* Gia Hân gọi mà sao em không nghe máy? - Khải ca.

_ Em sợ cô ấy lo lắng mà em không muốn làm liên lụy đến cô ấy - Vương Nguyên buồn bã nói.

_ Cậu mà làm như vậy thì chỉ khiến Gia Hân lo lắng hơn thôi - Thiên Tỉ.

Nghe Thiên Tỉ nói vậy Vương Nguyên liền nghe.

"Anh không sao chứ em nghe"

"Anh không sao, em không sao chứ?"

"..."

"..."

"Sao nghe giọng anh mệt mỏi quá vậy ạ"

"À không phải đâu anh không sao"

"...."

"..."

"Em xin lỗi vì không giúp gì được cho anh"

"Anh mới phải là người phải xin lỗi em chứ"

"..."

"..."

----- tua nha -----

Sáng hôm sau.

Tại phòng giám đốc công ty.

_ Việc đó là như thế nào vậy? - giám đốc hỏi.

_ À.... - quản lí.

_ Tôi muốn cô giải quyết chuyện này ngay.

_ Vâng... tôi... sẽ cố gắng – cô quản lí áp ứng.

_ Tôi muốn cô giải quyết chuyện này trong ngày mai. Nếu cô không làm được tôi sẽ đổi quản lí.

_ Vâng tôi xin hứa sẽ làm được mong đừng đuổi tôi.

_ Được rồi cô ra ngoài đi – giám đốc tức giận nói.

Bà quản lí đi ra ngoài với khuôn mặt nặng trĩu. Bà ta suy nghĩ. Có giỏi thì tự làm đi. Đã không làm được rồi còn ý kiến. Bỗng nhiên chuông điện thoại reo lên bà ta lấy điện thoại ra nghe máy.

"Alo"

"Chào cô tôi đã có thông tin về việc cô nhờ tìm hiểu rồi "

"Ukm vậy cô ta là ai "

"Tôi sẽ gửi những gì tôi biết về cô gái đó cho cô qua email được chứ "

"Có thể gửi hình cho tôi qua điện thoại bây giờ được không "

"Ukm được "

"Vâng cảm ơn cậu chào cậu "

Một lúc sau bà quản lí nhận được hình của Gia Hân. Lúc này bà ta rất tức giận. Chắc do mình đã quá dễ dãi với bọn nó đây mà. Không ngờ cô gái đó lại là con bé lần trước đi cùng nó đến trường quay, lần này phải cho tụi nó biết thế nào là lễ độ mới được. Bà ta suy nghĩ 1 lúc rồi cười với vẻ xảo trá và độc ác.

_ Lần này thì đừng có trách do tụi mày không biết điều thôi - bà quản lí cười đều.

Quay lại tí nha tối hôm trước.

----- Hết chương -----

Bà quản lí đang định làm gì???? Và tối hôm trước đã xảy ra chuyện gì???? Các bạn cùng đón đọc chương tiếp theo để biết nhé!!!! Hẹn gặp lại các bạn vào Chủ nhật tuần sau

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Ý Đồ Của Cô Quản Lí (Phần 1)

Tối hôm trước, cả đêm hôm đó Vương Nguyên ngồi nhìn ra cửa sổ nhìn ánh trăng sáng trên bầu trời và nghĩ về Gia Hân. Nhớ về nụ cười hiền hậu của cô. Anh lo lắng cho Gia Hân thật nhiều nhưng không dám gọi, lại không thể ra ngoài để gặp Gia Hân. Không biết giờ này cô ấy ra sao rồi nhỉ?? Anh cứ ngồi lăm bằm một mình mãi.

Trong khi đó thì Gia Hân cũng nằm trằn trọc không ngủ được nằm mà cô chỉ nghĩ về Vương Nguyên. Cô rất lo lắng cho anh.

- Gia Hân cậu chưa ngủ à? Cậu ngủ đi muộn rồi đó.

- Ukm...

Gương mặt cô thể hiện rõ sự buồn bã. Liệu giờ này anh ấy đã ngủ chưa nhỉ?? Mình muốn đến gặp anh ấy mà lại sợ làm ảnh hưởng đến anh ấy.

Quay lại hiện tại nha:

Trong khi bà quản lí đang âm mưu gì đó thì:

- Gia Hân nè chúng ta đến công ty của Vương Nguyên hỏi xem sao đi! - Trâm Anh nói.

- Nhưng chỉ hai chúng ta đi thôi sao, mình... - Gia Hân.

- Không mình sẽ gọi cả Bảo Trâm nữa rồi chúng ta đi luôn nha - Trâm Anh.

- Nhưng mình...* suy nghĩ * ukm đi - Gia Hân.

Tại chỗ của Vương Nguyên cô quản lí gọi cả nhóm đến.

----- ta là gạch phân cách -----

_ Hôm nay các cậu sẽ phải ở trong công ty không được ra ngoài, không được gọi điện thoại hay trả lời phỏng vấn của bất kì ai. Chỉ trả lời phỏng vấn theo lịch mà tôi đã sắp xếp. Nghe chưa – Bà quản lí giận dữ.

_ Vâng – Khải ca và Thiên Tỉ đồng thanh nhưng Vương Nguyên thì im lặng.

...

_ Các cậu ra ngoài đi.

Tại chỗ của Gia Hân. Phía ngoài công ty cả ba vừa xuống xe.

-Ở đây đông người quá - Bảo Trâm.

-Toàn là nhà báo phong viên không à. Còn có cả Fan nữa - Trâm Anh.

Trong lúc này Gia Hân chỉ biết im lặng.

Tại chỗ bà quản lí:

" Chào cậu, cậu tìm xem cô ta ở đâu được chứ "

"..."

"Được rồi, tốt lắm. Cảm ơn cậu "

Có 1 tin nhắn gửi đến. Bà quản lí mở điện thoại mở tin nhắn ra đọc rồi biết được một chuyện gì đó. Đọc xong bà ta tức giận:

_ Đã gây chuyện còn dám mò đến đây nữa à. Lần này thì *cười nhếch môi* đừng có trách tôi ác độc.

Một lúc sau, bà ta chờ Gia Hân, Trâm Anh và Bảo Trâm ra về thì nói tài xế chờ bà ta bám theo. Bỗng chiếc xe dừng lại. Gia Hân bước xuống xe với khuôn mặt khá buồn bã. Cô gượng cười nhìn mọi người trên xe. Chiếc xe lăn bánh còn Gia Hân thì đi vào shop bán quần áo nam phía trước.

Bà quản lí thấy Gia Hân xuống xe cũng dừng lại rồi nói tài xế về trước đi và để xe lại đó cho bà ta. Nói xong bà ta lặng lẽ đi theo Gia Hân.

_ Chú ơi áo này bao nhiêu vậy.

_ Ukm để chú xem. Cháu mua tặng bạn trai à cái này thì đẹp đó!

_ Vâng... - Gia Hân gượng cười rồi nói.

Gia Hân quay qua nhìn xung quanh. Cô cảm thấy hình như có ai đó đang đi theo mình từ lúc cô vừa mới xuống xe.

Gia Hân mua xong chiếc áo rồi đi ra về. Vừa đi cô vừa nhìn xung quanh vừa nghĩ: Mình phải đem cái áo này tặng cho Nguyễn ca nhanh mới được. Chắc anh ấy sẽ thích lắm. Đây là cơ hội tốt nhất để giúp anh ấy vui lên.

Bỗng nhiên có 1 người nào đó chạm vào sau lưng cô. Thì ra là bà quản lí. Bà ta từ đằng sau tiến về phía Gia Hân. Cô giật mình quay lại :

_ Cô... cần... cháu giúp gì không ạ?

Gia Hân lo lắng nói rồi từ từ quay đầu lại nhìn vào mặt người phụ nữ đó. Lúc này bà quản lí im lặng và từ từ tháo che mặt ra. Gia Hân nhìn vào mặt bà ta. Mặt cô tái hẳn đi vì sợ hãi. Gia Hân nhắm chặt mắt để lấy lại tinh thần rồi cô bình tĩnh nói:

_ Cháu chào cô ạ - Gia Hân.

_ Ukm - bà quản lí.

_ Cô... - Gia Hân.

_ Cô có chuyện muốn nói với cháu, cháu đi theo cô một lúc được không? - Bà quản lí nói với giọng ngọt.

_ Vâng... - Gia Hân đáp ứng nói.

_ Chúng ta đến quán nước bên kia nói chuyện nha! - bà quản lí.

_ Vâng - Gia Hân.

Trong lòng Gia Hân lúc này cô cảm thấy lo lắng, sợ hãi. Cô linh cảm thấy có điều gì đó không vui sắp xảy ra, mọi thứ xung quanh lúc này có vẻ yên lặng dường như nó không có hoạt động. Nó chỉ đứng nhìn cô, nhìn cái vẻ mặt sợ hãi kia mà không có bất kì phản ứng gì.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Ý Đồ Của Cô Quản Lí (Phần 2)

Tại 1 quán nước trước cửa siêu thị:

_ Cháu ngồi đi – bà ta nói với Gia Hân, giọng vẫn ngọt.

_ Vâng, cô tìm cháu có... - Gia Hân.

_ Cháu cũng biết ta định nói gì rồi mà đúng không?

_ Cháu... không hiểu cô đang nói gì... - Gia Hân thắc mắc.

_ Bây giờ cô sẽ nói thẳng luôn. Cháu cầm cái này đi - bà ta bỗng đổi giọng, nhìn vào mặt Gia Hân rồi đưa ra một cái gì đó để trên bàn, từ từ đẩy về phía Gia Hân.

_ Cái gì vậy ạ? - Gia Hân lo lắng nói.

_ Cháu mở ra xem đi.

_ Vâng...

Gia Hân mở cái túi đó ra. Cô bất ngờ. Tiền. Cô ấy có ý gì vậy nhỉ??? Bà ta không để Gia Hân kịp phản ứng gì.

_ Cháu cầm cái đó đi, cháu cầm cái đó rồi làm ơn chia tay Vương Nguyên được không???

_ Cô nói vậy là có ý gì??? - Gia Hân đáp ứng.

_ Đây cháu xem đi - bà quản lí lấy điện thoại ra mở vào bài báo đang được quan tâm nhất mạng xã hội trong tuần rồi đưa cho Gia Hân.

_ Đây là....

Gia Hân bất ngờ khi nhìn vào bài báo cô quản lí cho cô xem. Trong đó có hình của anh đang ôm cô, bức ảnh đó đã được đăng lên mạng xã hội thành 1 bài báo với tiêu đề "Vương Nguyên (TFBOYS) ôm 1 cô gái lạ ở công viên" và còn rất nhiều bài báo khác như: Vương Nguyên (TFBOYS) có bạn gái ở độ tuổi 17, Vương Nguyên (TFBOYS) thất hứa với fan khi có bạn gái sớm, v.v.,...

_ Chuyện này..... - Gia Hân đáp ứng.

_ Tôi biết cô gái được nói đến trong những bài báo đó là cháu. Nếu như bây giờ cháu đồng ý chia tay Nguyên nhi thì vẫn còn kịp đó.

Khi nghe cô quản lí nói vậy Gia Hân cảm thấy lòng mình như thất lại, khóe mắt cô đã cay cay. Nhưng cô cố gắng trấn an bản thân rồi đáp ứng nói:

_ Việc này...

_ Cháu cầm số tiền này và chia tay Vương Nguyên đi rồi tôi sẽ giúp nó giải quyết vụ này. Như cháu đang thấy đây vụ việc lần này ảnh hưởng rất lớn đến sự nghiệp của Vương Nguyên và của cả nhóm TFBOYS. Cháu có muốn vì cháu mà cả nhóm TFBOYS phải chịu ảnh hưởng lớn không?

_ Nhưng cháu yêu anh ấy thật lòng mà, cô cho phép cháu và anh ấy yêu nhau nha.

_ Nói này giờ cháu vẫn chưa hiểu ý của tôi sao? Cháu phải nghĩ cho sự nghiệp sau này của thằng bé nữa chứ.

_

_ Ý của tôi là tôi muốn cháu chia tay Nguyên nhi ngay và đừng bao giờ để thằng bé nhìn thấy mặt cháu nữa.

_ Cháu...

_ Tôi sẽ cho cháu khoảng thời gian 2 ngày để suy nghĩ. Đúng 2 ngày sau vào giờ này chúng ta sẽ gặp nhau tại đây. Chào cháu tôi về đây - bà quản lí nói rồi quay đi.

Lúc này Gia Hân ở lại đợi người ra. Khóe mắt cô đã bắt đầu cay, những giọt nước mắt đau đớn đã rơi xuống trên khuôn mặt thanh tú của cô. Nó cứ thi nhau ùa ra như muốn không bao giờ dừng lại nữa. Phải, bình thường cô rất mạnh mẽ, rất ít khi khóc nên hôm nay nước mắt của cô cứ trào ra như chưa bao giờ được khóc vậy.

Gia Hân bước ra khỏi quán, lúc này tâm trạng của cô rất nặng nề. Cô đi nhanh về nhà, bước vào phòng cô quăng ngay hộp đựng cái áo vừa mua lên bàn rồi nằm xuống giường. Gia Hân nhắm mắt lại, hình ảnh người con trai đó lại hiện về trong tâm trí cô. Cô suy nghĩ về lời mà cô quản lí nói lúc nãy rồi lại nghĩ về Vương Nguyên. Từ lần đầu gặp nhau cho đến khi Vương Nguyên nói lời yêu cô rồi những ngày tháng vui vẻ của hai người.

----- Hết chương -----

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Không Thể Nào!

Trong lúc này chuông điện thoại của Gia Hân reo lên. Một lần rồi hai lần. Đúng lúc đó Trâm Anh bước vào:

- Gia Hân ơi bạn có điện thoại kia.

- Ukm

Gia Hân nói rồi dùng tay lau nhanh những giọt nước mắt còn vương lại trên má cô. Còn Trâm Anh thì vội lấy cái laptop đang để trên bàn rồi đi ra ngoài. Cầm điện thoại lên cô đắn đo suy nghĩ không biết mình có nên nghe hay không. Là Vương Nguyên gọi cho cô. Cô suy nghĩ rồi quyết định không nghe máy. Một lúc sau cô liên tục nhận được tin nhắn:

"Em đang làm gì vậy? Sao lại không nghe máy? Nếu nhận được tin nhắn thì gọi lại cho anh luôn nha".

"..." Đọc xong đồng tin nhắn đó cô ôm chặt chiếc điện thoại và khóc nhưng rồi cô cũng quyết định gọi cho Vương Nguyên.

"Gia Hân à sao anh gọi hoài mà em không bắt máy vậy làm anh lo quá".

"À... em không sao lúc này em bỏ quên máy trong phòng ấy mà".

"Mà hình như em đang khóc phải không? Anh thấy giọng em lạ lắm".

"À không phải đâu do em đang bị nghẹt mũi nên giọng hơi lạ thôi".

"Mấy hôm nay vì bận nhiều việc quá nên không thể gọi điện cho em được, anh xin lỗi".

"Không sao đâu anh, em mới là người phải xin lỗi. Em đã khiến cho anh gặp nhiều rắc rối và làm cho hình tượng của anh bị ảnh hưởng rất nhiều em thật sự xin lỗi".

"Gia Hân, em nói gì lạ vậy? Những chuyện như thế này cũng thường xảy ra với những người nổi tiếng như anh mà. Rồi nó cũng sẽ được giải quyết nhanh thôi".

"Em xin lỗi".

"Sao em cứ nói xin lỗi mãi vậy?"

Lúc này Vương Nguyên cảm thấy hình như hôm nay Gia Hân có gì đó rất lạ. Trong lòng anh cũng rất buồn vì chuyện công việc, rất lo lắng nhưng anh đã cố để không làm cho Gia Hân phải buồn vì anh. Nhưng anh lại cảm thấy Gia Hân đã biết gì đó và hình như sắp có chuyện gì không hay sẽ xảy ra với 2 người.

"À không có gì. Bây giờ em bận chút việc rồi, mình nói chuyện sau nha anh".

Gia Hân nói rồi tắt máy luôn. Cô lại khóc, trong lúc này cô chỉ biết khóc. Cô không biết bản thân mình phải làm gì mới đúng. Vương Nguyên luôn lo lắng cho cô, luôn yêu thương cô vậy nên cô không muốn làm cho anh phải buồn vì mình. Lại càng không muốn làm ảnh hưởng đến công việc của anh. Cô không biết mình nên làm gì là đúng. Rồi Trâm Anh bước vào phòng, mở cửa cô chạy ngay vào nhà vệ sinh rửa mặt thật nhanh, lau khô những giọt nước mắt còn lại rồi bước ra ngoài.

- Gia Hân cậu đang làm gì vậy?

- À mình đang ngồi chơi thôi, mà cậu đang xem gì vậy?

- Tin tức về vụ của Nguyên ca ấy mà. Thật là thương cho anh ấy, toàn là những bài báo nói không tốt về anh, rồi còn những lời nhận xét ác ý về anh ấy nữa chứ thật là tội cho Nguyên ca - Trâm Anh buồn bã nói.

Lúc này Gia Hân càng đau khổ hơn, trái tim cô như đang vỡ vụn ra thành từng mảnh nhỏ. Nước mắt cô cứ rùng rùng rơi xuống, rồi cô nằm xuống giường nhắm mắt lại và ngủ thiếp đi.

----- Hết chương -----

Mọi người thông cảm cho mình nha, vì đạo này đang thi 1 tiết với lại vì vừa qua đợt cấm trại 26/3 nên vẫn còn mơ màng lắm nên mấy chương sau này sẽ không được dài lắm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Đau!

Sáng hôm sau, cô ngồi suy nghĩ lại cuộc điện thoại tối qua rồi cô quyết định gọi cho bà quản lý.

"Thế nào rồi cô bé? Suy nghĩ xong rồi à?"

"Cháu quyết định sẽ chia tay Nguyên ca nhưng không phải vì cô mà chỉ vì..."

"Tôi không cần biết là vì lý do gì nhưng như thế là tốt rồi, suy nghĩ sáng suốt đó"

"Nhưng cô phải hứa với cháu sẽ giúp anh ấy giải quyết vụ này mà không làm ảnh hưởng đến công việc của anh ấy "

"OK. Nhưng cháu nên nhớ sau khi chia tay Nguyên thì đừng bao giờ gặp lại thằng bé, cũng đừng bao giờ để tôi thấy cháu đi với nó. Nếu có tôi mà thấy 2 người gặp nhau thì lúc đó đừng có trách tôi".

"Cô yên tâm đi sẽ không bao giờ có chuyện đó xảy ra đâu"

"Được rồi. Tạm biệt cô bé" Bà ta cười đều rồi tắt máy.

Sau khi tắt máy Gia Hân lại khóc. Những giọt nước mắt yếu đuối thấm ướt trên gò má cô. Cô chỉ biết khóc, khóc thật nhiều. Nhưng rồi cô quyết định lau khô những giọt nước mắt yếu đuối đó và sẽ lấy hết cam đảm hẹn gặp Vương Nguyên để nói lời chia tay. Gia Hân cầm điện thoại lên, tay cô run run, từng giọt nước mắt của Gia Hân rơi xuống trên màn hình điện thoại. Cô đã cố gắng tự nhủ với lòng mình là sẽ không khóc nữa mà sao nước mắt vẫn cứ rơi. Gia Hân nhấn vào số 1 rồi gọi cho Vương Nguyên. Vì Vương Nguyên là người con trai chiếm vị trí cao nhất trong lòng Gia Hân.

"Alo Gia Hân à em gọi cho anh..."

"Anh có thể gặp em 1 lúc được không? "

"Uhm được, có phải em nhớ anh nhiều lắm rồi đúng không?" Vương Nguyên nói với giọng trêu chọc.

"Thời gian và địa chỉ em sẽ gửi cho anh sau. Tạm biệt anh nha"

"Khoan đã... Gia Hân có việc gì vậy"

Nói rồi Gia Hân tắt máy luôn. Cô gửi thời gian và địa chỉ cho Vương Nguyên rồi nhanh chóng xóa số điện thoại và những tin nhắn của hai người trong thời gian qua. Cô vừa xóa vừa tự nói với lòng mình: "Mạnh mẽ lên mình là Gia Hân mà, mình là một người rất mạnh mẽ mà. Mình sẽ không khóc nữa đâu, làm như vậy mới đúng, làm như vậy mới tốt cho cả hai".

Một lúc sau, tại một quán kem mà hai người thường đến đó, cũng là nơi lần đầu tiên hai người đi ăn cùng nhau. (Bạn nào không nhớ có thể đọc lại chương 2 nha) Tại nơi đây cả hai đã có những kỉ niệm vui vẻ bên nhau. Gia Hân đến trước, cô chọn 1 cái bàn ở gần cửa sổ và quay ra ngoài ngắm nhìn bầu trời.

----- 15 phút sau -----

_ Anh đến rồi à! Ngồi đi. Chúng ta ăn kem nha! – Gia Hân cố gắng tỏ ra vui vẻ.

_ Cô ơi cho cháu hai ly kem – Gia Hân.

_ Uhm, em hẹn gặp anh bất ngờ như vậy có phải là nhớ anh lắm rồi không? – Vương Nguyên nói với giọng trêu chọc.

_ A! Có kem rồi kìa, chúng ta ăn thôi! – Gia Hân cố tình lảng sang chuyện khác.

Vương Nguyên cầm tay Gia Hân, bàn tay của cô run run. Khóe mắt đã đỏ.

_ Gia Hân em sao vậy, sao trông em lạ quá vậy? - Vương Nguyên lo lắng hỏi.

_ Anh... anh ăn đi, đừng để ý đến em – Gia Hân áp ứng nói.

_ Nhưng rốt cuộc là hôm nay em bị gì vậy? Nhìn em lạ lắm đấy – Vương Nguyên vẫn lo lắng.

_ Em không sao đâu, anh đừng lo. Mà anh có nhớ đây là nơi chúng ta đi ăn cùng nhau lần đầu tiên không? Và chúng ta cũng đã từng có rất nhiều kỉ niệm vui vẻ với nhau ở đây. Phải không anh? – Gia Hân cố gượng cười nói.

_ Gia Hân... em... sao vậy?

_ Thật ra hôm nay em hẹn anh ra đây là có chuyện muốn nói... - Gia Hân nói rồi rung rung nước mắt, nhưng cô đã cố nén nhưng giọt nước mắt vào trong lòng cố giữ bình tĩnh nói:

_ Chúng ta chia tay đi! - Gia Hân nói rồi lấy trong balô cái vỏ sò đưa cho Vương Nguyên và bắt đầu bước ra ngoài.

----- Hết chương -----

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Chương 36: Chúng Ta Chia Tay Đi!

_ Chúng ta chia tay đi! - Gia Hân nói rồi lấy trong balô cái vỏ sò đưa cho Vương Nguyên và bắt đầu bước ra ngoài.

Vương Nguyên thần thờ khi nghe câu nói của Gia Hân. Anh cảm thấy lồng ngực của mình đang thắt lại, trái tim anh dường như đã vỡ vụn ra thành từng mảnh nhỏ. Khóe mắt anh đã cay cay, lúc này mọi thứ xung quanh anh dường như đều đứng lại.

_ Vì sao... vì sao.... vậy Gia Hân – Vương Nguyên áp úng nói.

Gia Hân đứng lại, nước mắt của cô đã rơi xuống hai bên gò má. Trong lúc này cô không thể nào kìm nén được cảm xúc của mình nữa. Nước mắt của cô cứ rơi. Vương Nguyên chạy lại kéo Gia Hân quay mặt về phía mình rồi lớn giọng:

_ Vì sao vậy Gia Hân? Em phải cho anh biết lí do chứ? Em cũng biết lúc này chính là thời điểm anh cần có em nhất mà. Sao em lại như vậy?

_ Anh đừng hỏi em lí do vì sao được không? Vì thật sự mà nói thì em không có bất kì một lí do gì cả nên anh đừng hỏi em thêm bất kì điều gì nữa - Gia Hân đứng quay lưng lại với Vương Nguyên, vừa khóc cô vừa cố nói lớn giọng để Vương Nguyên không nghĩ rằng cô đang khóc.

_ Nhưng... tại sao em lại muốn chia tay vậy? – Vương Nguyên bắt đầu hạ giọng.

_ Anh muốn biết phải không? Anh nên nhớ rằng đừng hỏi hận sau khi nghe nhé! – Gia Hân cố gắng tỏ ra mạnh mẽ nói.

_ Ukm

_ Là vì tôi đã chán ghét anh lắm rồi. Từ trước đến nay tôi chưa bao giờ yêu anh. Trước đây tôi nói yêu anh chỉ vì anh đẹp trai, lại là người nổi tiếng. Tôi muốn mọi người phải ghen tị với mình khi biết tôi là bạn gái của một người nổi tiếng. Nhưng bây giờ tôi chán rồi, không muốn nữa. Trở thành bạn gái của anh tôi đã gặp quá nhiều rắc rối, mà tôi cũng đã có bạn trai mới rồi nên anh đừng tìm tôi nữa. Từng đó lí do đã đủ để chúng ta chia tay rồi chứ?

_ Gia Hân sao em lại như vậy anh biết là em rất yêu anh mà. Anh biết em không phải là loại người thích là yêu mà không thích là buông mà phải không? Chuyện gì đã làm em thay đổi nhiều vậy Gia Hân? - Vương Nguyên ôm Gia Hân, cả hai đều rơi nước mắt nhưng rồi Gia Hân lạnh lùng đẩy Vương Nguyên ra và nói:

_ Mọi chuyện tôi muốn nói tôi nói xong rồi thôi chào anh tôi về.

Nhìn bóng Gia Hân bước đi với vẻ lạnh lùng vô cảm Vương Nguyên cảm thấy dường như Gia Hân đã thay đổi. Những lời Gia Hân nói như xát muối vào trái tim anh vậy. Và giọt nước mắt của anh cứ từ từ rơi xuống, anh cảm thấy tuyệt vọng vô cùng. Vương Nguyên bước ra ngoài và trở về với khuôn mặt buồn. Anh cố bước đi thật nhanh nhưng những bước đi của anh thật nặng nề. Trở về nhà anh nằm ngay lên giường rồi anh cố quên đi những lời Gia Hân. Tự nhủ với bản thân rằng đó chỉ là mơ. Đến công ty anh chỉ chìm đắm vào công việc, anh dần trở nên im lặng, làm việc không kể thời gian lại không nói với ai 1 câu nào. Lúc này mọi thứ như đang quay lưng lại với anh.

Tối hôm đó:

- Gia Hân ơi cậu biết gì chưa? “Không biết sao mà các bài báo lại bị xóa hết rồi nhỉ lạ thật. Máy hôm nay còn là tin nóng mà sao hôm nay lạ quá” – Trâm Anh

- Biết gì...?

- Thì cái vụ scandal của Nguyên ca đó. Được xóa hết trên tất cả các trang báo rồi, còn có cả bài báo đang tin xin lỗi nói rằng đó chỉ là hình ảnh ghép nữa.

- Ukm. Đưa mình xem nào "Đúng là cô ấy đã thực hiện lời hứa".

- Này Gia Hân... Cậu đang nghĩ gì vậy?

- Không có gì!

- Mà sao cả ngày hôm nay cậu lạ quá vậy?

- Mình có gì lạ đâu, vẫn bình thường mà!

- Nhưng lúc chiều mình thấy cậu khóc, có chuyện gì vậy?

- Không phải đâu. Thôi muộn rồi, mình ngủ đây!

- Mình đùa xiu cho cậu vui thôi mà, làm gì dữ vậy? – Trâm Anh buồn bã nói.

- Này... ngủ thật à??? – Trâm Anh lay lay người Gia Hân.

- Vậy thôi ngủ ngon, mình cũng ngủ đây!

Nói là ngủ nhưng Gia Hân chỉ nằm quay người lại và nghĩ về Vương Nguyên. Trong khi đó Vương Nguyên cũng vậy chỉ ngồi trên giường 1 mình rồi nghĩ về lời Gia Hân nói. Anh càng nghĩ đến lại càng buồn, lại càng đau khổ và tuyệt vọng vô cùng.

----- Hết chương -----

Hết tuần này mình sẽ tạm thời nghỉ đăng truyện khoảng hơn 1 tháng. Vì chỉ còn 2 tuần nữa là mình thi học kì 2 rồi. Mà mình nghĩ là trong thời gian này mấy bạn cũng đang cắm đầu vào ôn và thi học kì nên cũng không có thời gian để đọc truyện đâu nhì! Tạm biệt mọi người. Hẹn gặp lại mấy bạn vào ngày 21/05/2017 nha!! Chúc mấy bạn thi tốt và đạt kết quả thật cao nhé! Chúng ta sẽ gặp lại nhau vào kì nghỉ hè!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Dự Định Đi Chơi (Phần 1)

Sáng hôm sau, tại nhà Vương Nguyên:

_ Vậy là mọi chuyện được giải quyết rồi, vui quá! - Tuấn Khải.

_ Chúng ta cũng có thể nghỉ ngơi rồi! - Thiên Ti.

_ Sắp tới chúng ta được nghỉ 1 tuần, hay đi đâu đó chơi đi – Tuấn Khải.

_ Ý kiến hay đó, nhưng em sẽ về thăm Nam Nam vài ngày rồi mới đi được – Thiên Ti.

_ Ukm. Vậy còn em thì sao Nguyên Nguyên?

_ Em... - Vương Nguyên ấp úng nói.

_ Đi luôn nha - Tuấn Khải vui vẻ nói.

_ Ukm... Em...

_ Hay chúng ta gọi mấy em kia đi chung đi, Nguyên Nguyên gọi nha – Tuấn Khải.

_ Thôi để em gọi cho! - Thiên Ti.

_ Ukm, mà chúng ta sẽ đi đâu chơi đây? - Tuấn Khải.

_ Chúng ta sẽ đi... Vương Nguyên cậu đưa ra ý kiến đi, chuyến đi chơi này là vì hai người mà - Thiên Ti. (Ai tự hiểu hihi)

_ Ukm, em thử cho ý kiến đi, nhưng sao hôm nay em lạ vậy? Từ sáng đến giờ không chịu nói một câu nào luôn, hỏi cũng chỉ trả lời qua loa thôi là sao? Có chuyện gì vậy Nguyên Nguyên? - Tuấn Khải

_ Không có gì. Tùy anh thôi muốn đi đâu thì đi còn em bận rồi, không đi được đâu. Mọi người đi chơi vui về! - Vương Nguyên tức giận nói.

_ Sao vậy? Sao em lại không đi?

_ Thôi em mệt rồi, hai người về đi. Giờ em muốn ở một mình – Vương Nguyên mệt mỏi nói rồi đi nhanh lên phòng.

_ À Gia Hân chứ gì, để anh gọi hỏi cho nếu Gia Hân đồng ý đi thì em đi nha! - Tuấn Khải nói lớn rồi gọi cho Gia Hân. Vừa gọi cả hai vừa đi theo Vương Nguyên lên phòng, đứng ngoài cửa phòng rồi mở loa ngoài ra để cho Vương Nguyên nghe thấy cuộc điện thoại này.

_ Cậu mở cửa ra đi mình và Khải ca đang gọi cho Gia Hân nè! – Thiên Ti.

_ Mở cửa đi Vương Nguyên – Khải ca.

Vương Nguyên mệt mỏi đi lên phòng. Vào đến phòng anh nằm ngay xuống giường thì nghe thấy tiếng Thiên Ti và Khải ca ở ngoài cửa. Cậu lẩm bẩm: “Mệt thật muốn yên cũng không được nữa”. Vương nguyên đi ra mở cửa trong khi điện thoại đang rung chuông cả ba vừa ngồi xuống thì Gia Hân nghe máy:

"Gia hân à, mọi chuyện đã ổn rồi chúng ta chuẩn bị đi chơi nha!"

"Em..."

- Ai gọi vậy Gia Hân? - Trâm Anh.

- À Khải ca gọi rù tội mình có đi chơi cùng với mấy anh ấy, bạn đi không?

- Đương nhiên là có rồi, chỉ có những kẻ ngốc mới không đi thôi.

- Nhưng mình không..

Gia Hân chưa nói hết câu thì Trâm Anh đã cướp cái điện thoại trên tay Gia Hân rồi cố nói nhanh: "Tội em sẽ đi ạ, hẹn gặp anh vào chiều mai nhé! Em sẽ rù Bảo Trâm đi cùng nữa!" Rồi cô cúp máy luôn.

Ở đầu dây bên kia:

_ Cậu sao vậy Nguyên Nguyên? Vui lên đi, bình thường cậu thích đi chơi lắm mà – Thiên Ti.

_ Ừ... – Vương Nguyên.

Cậu gượng cười nhưng trong lòng rất đau. Lúc này những giọt nước mắt như đang chảy ngược vào trong lòng cậu. Mọi thứ xung quanh cũng như đang hòa chung cảm xúc với cậu lúc này, đang khóc cùng cậu.

_ Thôi chúng ta về phòng đi cho em ấy nghỉ ngơi – Tuấn Khải.

_ Vâng – Thiên Ti.

----- Hết chương -----

Hế nhò mọi người Mía đã trở lại và... ăn hại hơn xưa :v :v!!!! Cảm ơn tất cả các bạn vì trong thời gian qua đã đọc và ủng hộ truyện Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi của mình!!

Lâu rồi mới trở lại mà chương này hơi ngắn mình thấy có lỗi với mấy bạn đọc giả ghê ấy... Nhưng mà mình hứa là sẽ cố gắng ở những chương sau, sẽ viết dài hơn để không phụ lòng của mấy bạn vẫn ủng hộ truyện của mình hàng ngày!!!!

Hẹn gặp lại mấy bạn ở tuần sau nhé!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Dự Định Đi Chơi (Phần 2)

Chiều ngày hôm sau, như đã hẹn, cả nhóm tập trung ở nhà Vương Nguyên, cả Gia Hân cũng có mặt ở đó nữa. Cô có chuẩn bị một ít trái cây mang theo.

_ Vui quá, chúng ta sắp được đi chơi rồi. Nhưng lần này chúng ta sẽ đi đâu vậy ạ? – Trâm Anh hào hứng nói.

_ Tội anh cũng chưa quyết định được việc này nên mới gọi mấy em sang đây để hỏi ý kiến nè! – Tuấn Khải.

Trong lúc này Gia Hân và Vương Nguyên chỉ ngồi nhìn nhau. Nhưng một lúc sau Gia Hân đứng dậy và nói:

_ Lúc này mình có chuẩn bị một ít trái cây, để mình vào bếp mang ra cho mọi người cùng ăn nha! – Rồi cô đi nhanh vào bếp.

_ Ukm – Trâm Anh và Bảo Trâm đồng thanh.

Vương Nguyên ngồi nhìn bóng Gia Hân bước đi, thường thì khi Gia Hân làm gì thì anh cũng sẽ làm chung với Gia Hân. Nhưng riêng lần này lại khác, chỉ có mình Gia Hân đi vào bếp, anh cũng muốn đi cùng lắm, nhưng không thể, anh cảm thấy hình như có một thứ gì đó đang níu giữ anh lại vậy. Còn Gia Hân, cô vào bếp cắt trái cây bày ra đĩa thì bỗng nhiên nhớ lại những kỉ niệm vui vẻ của hai người lúc trước.

Cô nhớ lại một lần lúc 2 người đang cùng nhau cắt trái cây. Vương Nguyên giành lấy cái dao trên tay của Gia Hân và vui vẻ nói:

_ Để anh cắt cho.

_ Anh mà cũng biết cắt sao? – Gia Hân cười nhẹ đáp.

_ Đương nhiên là có chứ, nếu không thì sao mà sau này anh có thể cắt cho em ăn hàng ngày được.

_ Anh... n.ói. gì??

_ Không có gì! Thôi để anh dứt cho em ăn nha.

Vương Nguyên đưa một miếng táo vào miệng của Gia Hân, cô vừa à miếng ra thì anh lấy miếng táo ra và quay lưng lại. Gia Hân cười tỏ vẻ bức bối rồi đánh nhẹ vào vai của Vương Nguyên. Nhưng sau đó Vương Nguyên đã quay người lại, hôn nhẹ vào môi của Gia Hân rồi cười tươi dứt miếng táo vào miệng cô. Lúc này cô ngoan lắm, không có chút phản ứng gì mà chỉ ngoan ngoãn đứng yên như một chú mèo con vậy. Hai người vui vẻ cười đùa với nhau như vậy.

Nhưng còn bây giờ thì sao? Chỉ có một mình cô trong căn bếp vui vẻ ngày nào. Còn Vương Nguyên, anh đang ngồi trên ghế ở phòng khách, chỉ im lặng nhìn Gia Hân rồi lại bất giác rơi nước mắt. Có lẽ anh chỉ biết khóc để quên đi cô, quên đi người con gái mà mình yêu thương rất nhiều.

Bây giờ mọi người đang vui vẻ bàn với nhau về chuyến đi chơi sắp tới. Ai cũng có đôi có cặp, chỉ có Vương Nguyên là đang ngồi im lặng một mình. Bỗng Thiên Ti quay sang nói:

_ Nguyên Nguyên ơi! Cậu cũng góp ý đi!

_ À... thôi mọi người cứ bàn tiếp đi, mình ra ngoài đây!

Vương Nguyên nói rồi đi ra ngoài, lúc này ở trong nhà mọi người đều có chung một dòng suy nghĩ: “Hôm nay Vương Nguyên bị gì vậy nhỉ? Không nói cũng không cười, chỉ im lặng và ngồi một góc. Rất lạ. Có phải vì chuyện lần trước không? Cả Gia Hân cũng vậy nữa. Hôm nay hai người này lạ thật đấy.” Lúc này Thiên Ti cũng đi theo Vương Nguyên ra ngoài còn Bảo Trâm thì đi vô bếp phụ Gia Hân.

Còn Tuấn Khải và Trâm Anh, hai người đang ngồi nói chuyện, trêu đùa nhau rất vui vẻ. Họ đang bàn với nhau là ngày hôm đó sẽ đi đâu, làm gì mà không quan tâm đến chuyện gì đang diễn ra xung quanh mình.

_ Vương Nguyên, cậu sao vậy? – Thiên Ti ngồi xuống bên cạnh Vương Nguyên và hỏi với giọng lo lắng.

_ Mình không sao, cậu đừng để ý! – Vương Nguyên cố gượng cười trả lời.

_ Nhìn cậu dạo này lạ vậy mà không sao mới lạ ấy. Sao? Có chuyện gì cứ nói với mình đi, mình sẽ cố hết sức để giúp cậu mà.

_ Mình mà nói thì cậu cũng không giúp được đâu, đừng quan tâm đến mình.

_ Cậu cứ nói đi, mình hứa sẽ giúp mà!

_ Uhm...

----- Hết chương -----

Liệu Vương Nguyên có nói chuyện của mình cho Thiên Ti biết không??? Các bạn hãy nhớ đón đọc tập tiếp theo nhé!!!!!!!!!!

Nhớ nhận xét truyện cho mình nha!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Dự Định Đi Chơi (Phần 3)

_ Cậu cứ nói đi, mình hứa sẽ giúp mà!

_ Uhm... Mà thôi, cũng không có gì, mình vào trong nha!

Trong khi đó ở bên trong bếp, Bảo Trâm đi vào. Cô lên tiếng: “Gia Hân ơi! Cậu làm xong chưa? Để mình giúp cậu nhé!”. Gia Hân giật mình làm rơi con dao trên tay xuống đất, nó vấp vào chân của cô làm đứt một đường khá sâu và máu bắt đầu chảy ra. Lúc này Bảo Trâm rất hoảng sợ và đã la lớn: “Aaa!

Chân cậu bị chảy máu rồi kìa, lại đây ngồi đi để băng bó vết thương cho cậu”. Còn Gia Hân thì hoàn toàn ngược lại, cô không hề có chút cảm giác đau đớn gì và đáp lại Bảo Trâm bằng một cách lạnh lùng: “Minh không sao”.

Bảo Trâm ra phòng khách lấy hộp cứu thương rồi vào trong băng bó cho Gia Hân. Mặc dù vết thương có vẻ khá sâu nhưng Gia Hân vẫn bình thản như không có chuyện gì xảy ra. Có lẽ là do cô đã phải chịu quá nhiều đau đớn rồi nên vết thương ngoài da này không còn là gì so với nỗi đau mà cô đã và đang phải gánh chịu. Bảo Trâm đang khờ khạo trùng vết thương cho Gia Hân làm cho cô nhớ lại lần đầu tiên được Vương Nguyên băng bó, cũng là ở cái chân này, cũng là chỗ này. Cô cứ nhìn chăm chăm vào Bảo Trâm và tưởng tượng ra đó là Vương Nguyên. Cô nhớ từng hành động, cử chỉ cho đến nụ cười của anh lúc đó rồi:

- Gia Hân ơi xong rồi đó!
- Ukm... Mà Thiên ca đâu rồi, sao cậu lại vào đây. Minh tưởng mấy cậu đang bàn về chuyến đi chơi mà!
- À anh ấy và Nguyên ca ra ngoài kia hóng gió rồi!
- Ukm
- Thôi chúng ta ra ngoài đi. À mà cậu tự đi được chứ?
- Ừ. Minh đi được mà không sao đâu.

Cả hai cùng đi ra ngoài. Bảo Trâm dìu Gia Hân đi ra, trên tay bung đĩa hoa quả, cô vui vẻ nói:

_ Mọi người ơi ăn trái cây nào!

Lúc này Vương Nguyên và Thiên Ti cũng vào trong nhà. Bỗng Thiên Ti nói:

_ Chúng ta sẽ đi đâu vậy đại ca?

_ Ukm đi...

Thiên Ti chuẩn bị ngồi xuống thì:

_ Gia Hân, chân của em...

_ Cậu bị sao vậy? Có đau lắm không Gia Hân? – Trâm Anh cũng lo lắng.

_ Minh không sao, chỉ bị xước nhẹ thôi à, mọi người đừng quá lo lắng.

Vương Nguyên chỉ im lặng. Lúc này Gia Hân cảm thấy hình như Vương Nguyên đã thực sự không quan tâm tới cô nữa, không cần cô nữa rồi. Cô nghĩ: “Chắc anh ấy giận mình vì chuyện hôm qua rồi”.

Còn Vương Nguyên, anh lại có một suy nghĩ khác: “Có lẽ là cô ấy không cần mình nữa rồi. Nếu như bây giờ mình có quan tâm, có hỏi thăm thì tất cả cũng chỉ là vô ích thôi”.

_ Cho mình xem vết thương của cậu đi Gia Hân – Trâm Anh.

_ Vương Nguyên! Gia Hân bị thương rồi kìa, đáng lẽ cậu phải là người quan tâm em ấy chứ - Thiên Ti nói rồi đẩy nhẹ Vương Nguyên về phía Gia Hân đang ngồi và vô tình đụng trúng chỗ bị thương của Gia Hân.

_ Aaaaaa - Gia Hân hét lên.

Vương Nguyên nhanh chóng quay người lại:

_ Em không sao chứ? Cho anh xin lỗi, để anh xem! – Rồi Vương Nguyên nắm lấy bàn chân của Gia Hân.

_ Em không sao, anh đừng để ý – Gia Hân nói với vẻ lạnh lùng rồi gạt tay Vương Nguyên ra. Cô cố tỏ ra mình không cần đến sự quan tâm của Vương Nguyên.

Vương Nguyên cũng tức giận, lạnh lùng ngồi xuống bên cạnh Gia Hân.

----- ta là gạch phân cách đây-----

_ Chúng ta quyết định như vậy nha, mọi người về nhà nhớ chuẩn bị đồ đầy đủ nhé! – Khải ca hào hứng nói.

_ Vâng – đồng thanh.

_ Mọi người hôm đó nhớ mặc áo nhóm luôn nhé! – Khải ca.

_ Thôi tụi anh về đây – Thiên Tỉ.

Tuấn Khải và Thiên Tỉ lên xe ra về. Sau khi hai người ra về thì Gia Hân, Tâm Anh và Bảo Trâm cũng trở về nhà của mình.

----- Hết chương -----

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Dự Định Đi Chơi (Phần 4)

_ Nguyên nhi dậy thôi nào sáng rồi hôm nay chúng ta sẽ đi chơi mà, dậy đi – Khải ca vừa gọi vừa kéo Nguyên Nguyên dậy.

Vương Nguyên mở chăn ra, nhưng vừa nhìn thấy Tuấn Khải thì cậu lại trùm chăn lại và ngủ tiếp.

_ Nguyên Nguyên ơi trể rồi đấy dậy đi.

Vương Nguyên ngồi dậy đi vào nhà vệ sinh, còn Tuấn Khải thì đi về phía phòng của Thiên Tỉ. Một lúc sau Vương Nguyên ra ngoài, cậu cũng sang phòng Thiên Tỉ thì thấy 2 người đang ngồi nói chuyện.

_ Bây giờ chúng ta cùng đi ăn sáng rồi chuẩn bị đồ và sang đón mọi người nha! – Tuấn Khải.

_ Vâng – đồng thanh.

Một lúc sau:

_ Các em chuẩn bị đồ xong chưa? – Tuấn Khải.

_ Rồi ạ, em đã chuẩn bị xong tất cả mọi thứ cần cho chuyến đi rồi. Chúng ta đi thôi! – Thiên Tỉ.

_ Ủa, Nguyên Nguyên! Đồ của em đâu?

_ Em không đi, mọi người đi vui vẻ nhé!

_ Hôm trước em đã hứa với mọi người là sẽ đi rồi mà, sao hôm nay lại nói không?

_ Uk, cậu đi chung đi Nguyên Nguyên! – Thiên Tỉ.

_ Em không khỏe hà? Nếu vậy thì chúng ta sẽ đi vào dịp khác nhé!

_ Vậy để em gọi báo cho mọi người – Thiên Tỉ.

_ Mọi người cứ đi đi, đừng để ý đến em, em không sao!

_ Vậy thì cậu lên phòng thay đồ rồi chuẩn bị đi chung với mọi người đi! – Thiên Tỉ.

_ Thôi hôm nay Nguyên Nguyên không được khỏe, chúng ta để em ấy về phòng nghỉ ngơi đi. Mang đồ vào cất thôi – Tuấn Khải nói với 1 vẻ mặt buồn bã.

_ Hai người không cần cất đâu, để em đi chung là được chứ gì!

_ Em không sao chứ! Nếu mệt thì cứ ở nhà, chúng ta có thể đi sau mà!

_ Em không sao! – Vương Nguyên nói rồi đi lên phòng thay đồ.

Vương Nguyên từ trên phòng đi xuống, anh mặc áo nhóm và 1 cái quần jean đơn giản cùng với đôi giày thể thao màu đen và 1 cái mũ lưỡi trai màu xanh nhạt. Cậu nói:

_ Chúng ta đi thôi!

_ Em không sao thật chứ! – Tuấn Khải vẫn lo lắng hỏi.

_ Vâng.

_ Uhm...

_ Vậy chúng ta đi thôi, cũng hơi muộn rồi đó! – Thiên Ti.

Ở trước cổng nhà ông bà Gia Hân:

_ Các em chuẩn bị xong chưa? – Tuấn Khải.

_ Tụi em thì xong rồi còn Gia Hân thì đang còn ở trong nhà ấy ạ - Trâm Anh.

- Gia Hân ơi nhanh lên, mọi người đến rồi nè! – Trâm Anh nói vọng vào trong nhà.

Gia Hân từ trong nhà bước ra, cô mặc áo nhóm và 1 cái váy màu đen dài đến đầu gối cùng với 1 đôi giày thể thao màu đen. Cô nhìn về phía mọi người, thấy Vương Nguyên cô đi chậm lại và suy nghĩ: “Anh ấy cũng đi sao? Bây giờ mình phải làm sao đây? Nếu không đi sẽ bị ảnh hưởng đến mọi người, phải làm sao đây???”. Gia Hân hoàn toàn bị đẩy vào cái hoàn cảnh khó xử này.

- Nhanh lên đi Hân Hân! – Trâm Anh bực bội.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Mọi Chuyện Là Như Thế Nào?

Đến nơi, tất cả mọi người cùng xuống xe. Ai nấy đều háo hức, chỉ có Vương Nguyên và Gia Hân là im lặng không nói câu nào.

Tất cả cùng đi đến khách sạn, làm thủ tục đặt phòng rồi vào phòng cất đồ. Một lát sau tất cả cùng tập trung ở sảnh khách sạn.

_ Mọi người! Chúng ta đi tham quan 1 vòng ở Tử Cẩm Thành trước nhé! – Khải ca hào hứng nói rồi đi lên phía trước.

_ Vâng ạ - Trâm Anh và Bảo Trâm hào hứng đồng thanh trả lời.

Nói rồi cả 5 người cùng đi lên trước, theo sau Tuấn Khải. Xung quanh là dòng người đông đúc đang nói tiếp nhau đi vào bên trong thành. Ở đây rất lớn, rộng thênh thang. Bầu trời hôm nay thật trong xanh, gió thổi nhẹ nhẹ, thời tiết rất thích hợp để đi chơi.

_ Mọi người cứ đi chơi đi, mình không đi đâu, mình thấy hơi mệt - Gia Hân nói với khuôn mặt gượng cười, cô nở nụ cười nhẹ vậy thôi chứ thực ra là trong lòng đang chứa đựng một nỗi buồn khó tả.

_ Sao vậy Hân Hân? Lần trước cậu nói Tử Cẩm Thành là nơi cậu muốn đến nhất trong chuyến đi lần này mà? - Bảo Trâm đang đi trước đó nhanh chóng quay đầu lại hỏi.

_ À... chỉ là bây giờ mình hết thích đi rồi thôi - Gia Hân chỉ bịa ra một cái lí do ngớ ngẩn cho có.

_ Cậu đi chung với tụi mình đi mà! Năn nỉ! – Trâm Anh đang rất vui vẻ nhưng giờ nhìn thì khuôn mặt hiện rõ sự nản lòng và niềm vui bớt hẳn đi khi nghe con bạn thân bảo sẽ không đi.

_ Đúng rồi đó! Cậu đi chung với tụi này luôn nha! Chuyến đi này là vì cậu mà! – Bảo Trâm cũng có vẻ không được vui.

_ Ừm... Thôi cũng được, nhưng mình chỉ đi chung với mấy cậu lần này thôi nhé - nhìn về mặt của Trâm Anh và Bảo Trâm, cô biết rằng cả hai đang không vui nên mới quyết định đi dù biết khi đi chung sẽ nhìn thấy Vương Nguyên, một người mà Gia Hân muốn tránh mặt nhất ngay lúc này.

_ Ừm – Trâm Anh và Bảo Trâm đồng thanh, về mặt của hai cô gái này vui hẳn lên.

_ Ủa mà Vương Nguyên đâu rồi mọi người? – Bồng Khải ca quay đầu lại hỏi.

_ Bạn ấy đi trước rồi – Thiên Ti nói rồi chỉ tay về phía trước.

_ Vậy chúng ta cũng đi thôi, Let's go!!!! – Khải ca.

Cả nhóm đi theo sau Vương Nguyên, ra ngoài được 1 đoạn thì Thiên Ti nói Vương Nguyên đứng lại chờ mọi người đi chung luôn. Vương Nguyên chỉ

quay đầu lại nói: “Nhanh lên!” rồi đứng lại nhìn lên bầu trời trong xanh. Thiên Ti chạy lại chỗ Vương Nguyên, nói: "Cậu làm gì mà vội quá vậy, từ từ cũng được mà. Và lại Gia Hân cũng ở đây mà, cậu không chờ cô ấy đi cùng hả?"

Vương Nguyên không nói gì mà chỉ lặng lẽ bước đi. Gia Hân cũng im lặng nhìn theo hình dáng của Vương Nguyên. Một người con trai với dáng người cao nhưng khá gầy, làn da trắng cùng với nụ cười luôn làm cho bất cứ ai nhìn vào cũng cảm thấy vui vẻ và phải cười theo. Vậy mà bây giờ người đó lại đang buồn bã, lạnh lùng có vẻ cao lãnh, rồi lại gượng cười khi nói chuyện với mọi người. Từng bước đi của anh có vẻ nặng nề, mang đầy nỗi buồn và những tâm sự từ sâu trong trái tim. Trong khi 4 người kia cùng trò chuyện, nói cười vui vẻ thì phía sau Gia Hân lại đang lặng lẽ đi theo, bây giờ cô cũng đang mang trong mình một nỗi đau từ sâu trong tận đáy lòng của mình. Nó đau lắm, đau hơn nhiều so với người con trai kia. Nhưng không ai biết, cũng không ai hiểu được nó và cô cũng chẳng biết chia sẻ nỗi đau này với ai cả.

Nhìn thấy Nguyên ca đau khổ thì cô lại cảm thấy đau gấp trăm nghìn lần. Cô chỉ mong sao anh hận cô thật nhiều, chửi hay mắng cô cũng được, cô đều có thể chịu đựng được những điều đó. Và chỉ mong sao anh đừng im lặng như bây giờ, hành động đó của anh làm cô cảm thấy sợ, buồn và khổ tâm nhiều lắm.

Gia Hân đang suy nghĩ, bỗng Trâm Anh gọi lớn:

- Gia Hân ơi nhanh lên, sang bên này chụp hình chung với bọn mình nè! - vừa gọi vừa vẫy tay về phía Gia Hân.

- Ủ, mình sang ngay đây!

- Nhanh lên nào!

Nói rồi Trâm Anh chạy sang kéo Gia Hân đi qua bên kia. Lúc này, Vương Nguyên đang đứng ở phía đối diện với cô, anh chỉ im lặng và hướng đôi mắt của mình lên bầu trời rộng lớn kia. Thả hồn mình vào gió.

_ Gia Hân, chúng ta chụp hình nha! – Trâm Anh.

_ Minh...

Gia Hân chưa kịp nói hết câu thì Trâm Anh cầm tay Gia Hân kéo cô sang phía bên cạnh một cái cây. Trâm Anh đưa điện thoại lên chụp liên tục rồi vui vẻ chạy về phía bên kia gọi mọi người qua chụp hình. Cô háo hức chụp hình từ chỗ này qua chỗ khác. Trong khi đó thì Vương Nguyên lại chỉ im lặng, ở phía bên kia Gia Hân tuy đang cùng mọi người chụp hình nhưng ánh mắt và mọi suy nghĩ của cô luôn hướng về phía Vương Nguyên. Cô nhìn về mặt buồn bã của anh, trong lòng rất đau. «miệng luôn cười mà lòng thì đau nhói».

Tuấn Khải nhìn Trâm Anh với khuôn mặt vui vẻ hơn. Cậu nghĩ: “Sao nhìn Trâm Anh càng ngày càng dễ thương vậy ta???”

- Bảo Trâm qua đây xem hình đi, rồi tụi mình qua chỗ này chụp hình tiếp – Trâm Anh vừa chụp hình cho mình vừa gọi Bảo Trâm.

- Ừm, mình qua liền nè!

Trâm Anh và Bảo Trâm cùng xem lại hình chụp. Tuấn Khải thì đứng từ phía kia nhìn Trâm Anh và đang âm mưu gì đó. Thiên Ti nhìn về phía Gia Hân và Vương Nguyên thấy có gì đó, có chuyện gì đó giữa hai người. Cậu nghĩ: “Không biết hai người này có chuyện gì nữa, bình thường Vương Nguyên thích selfie lắm mà sao hôm nay lại như vậy. Còn cả Gia Hân nữa hôm nay cô cũng lạ lắm”.

Thiên nghĩ mình phải làm gì đó để cả Gia Hân và Vương Nguyên cùng vui vẻ giống như bình thường. Cậu đi về phía Trâm Anh và Bảo Trâm.

Lúc này Trâm Anh và Bảo Trâm đang selfie, Tuấn Khải đứng phía sau. Ngay khi Trâm Anh đưa cái điện thoại lên định chụp 1 kiểu khác thì Tuấn Khải đưa tay ra và lấy ngay điện thoại trong tay Trâm Anh.

_ Selfie thế là đủ rồi, giờ thì cho anh xem thành quả nãy giờ của em đi. Chụp mà xem 1 mình là không tốt đâu! - Tuấn Khải vừa cười vừa nói.

_ Trả cho em, anh không được xem - Trâm Anh dơ tay lên với lấy điện thoại.

_ Muốn lấy thì qua bên này lấy đi! - Tuấn Khải vừa nói vừa đưa điện thoại lên cao, Trâm Anh chạy lại kéo tay Tuấn Khải cố lấy lại điện thoại nhưng không được (Do Khải cao quá mà).

----- Hết chương -----

Xin lỗi mọi người vì bây giờ mới đăng truyện được. Vì mấy bữa nay wifi có vấn đề thế nào í, mình không thể vào mạng được. Thành thật xin lỗi mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Tham Quan Ở Tử Cẩm Thành

Sau một hồi chạy qua chạy lại thì Khải ca trả lại điện thoại cho Trâm Anh rồi gọi Vương Nguyên và Gia Hân lại, mọi người quyết định đi dạo vòng quanh Tử Cẩm Thành. Hiện tại họ đang ở phía ngoài thành, trước mặt họ là Ngõ môn. Đi vào từ Ngõ môn, sẽ thấy con sông Kim Thủy được bắc qua bởi năm cây cầu, dẫn đến Thái Hòa môn, đằng sau là một quảng trường lớn. Cả 6 người cùng đi vào quảng trường lớn.

_ Woa ở đây rộng quá!!! - Trâm Anh tỏ vẻ ngạc nhiên rồi nói lớn.

_ Ừ công nhận, chỗ này rộng thật - Bảo Trâm phản khởi nói.

_ Đây là lần đầu tiên mình được đến 1 nơi rộng và đẹp thế này đấy!!! - Trâm Anh.

_ Mình cũng vậy, tuy ở đây lâu rồi nhưng vì bố mẹ mình bận việc suốt nên mình cũng không được đi chơi. Không ngờ chỗ này rộng và đẹp thế này, đẹp hơn cả hình trên tivi nữa - Bảo Trâm.

_ Ừm. Mấy anh sống ở đây chắc đã đến đây chơi nhiều lần rồi chứ nhỉ? - Trâm Anh.

_ Không hẳn. Anh đến đây một lần hồi còn bé xui à, giờ mới đến lại - Thiên Tỉ.

_ Vâng - Trâm Anh.

Về phần Gia Hân, cô cứ đứng nhìn Vương Nguyên mà dường như không để ý đến những điều xung quanh lúc này nữa, mặc cho mọi người đang nói chuyện rất vui vẻ.

_ Gia Hân sao cậu không nói gì, cậu sao vậy, cậu đang nghĩ gì vậy? - Bảo Trâm hỏi nhỏ Gia Hân.

_ À không có gì đâu - Gia Hân nói rồi cười nhẹ.

_ Nguyên Nguyên... - Thiên Tỉ vỗ vai Vương Nguyên, cậu giật mình quay lại nhìn Thiên Tỉ.

_ Gì vậy?

_ Cậu không sao chứ? Không khỏe à? - Thiên Tỉ nói nhỏ với Vương Nguyên.

_ Không. Chúng ta đi tiếp thôi – Vương Nguyên cười rồi nhìn Thiên Tỉ.

Cả nhóm cùng đi tiếp vào trong. Phía cuối quảng trường là bậc thang làm bằng đá cẩm thạch trắng, dẫn vào Tam Đại điện là Thái Hòa điện, Trung Hòa điện và Bảo Hòa điện. Dạo một vòng qua các điện.

_ Thái Hòa điện ban đầu có tên là Phụng Thiên điện là điện lớn nhất, cao 30 m so với quảng trường xung quanh, là nơi diễn ra các nghi thức và lễ tế quan trọng. Trung Hòa Điện ban đầu có tên là Hoa Cái điện nhỏ hơn, là nơi Hoàng đế chuẩn bị và nghỉ ngơi trong các buổi lễ. Phía sau là Bảo Hòa điện ban đầu có tên là Cẩn Thân điện, để tập dượt chuẩn bị cho các nghi lễ, và cũng là nơi tổ chức vòng thi cuối cùng của kỳ thi khoa cử. Cả ba điện đều có ngai vàng, và cái lớn nhất được đặt ở Thái Hòa điện. - chị hướng dẫn ở đây giới thiệu qua cho cả nhóm về các điện.

Theo hướng dẫn của hướng dẫn viên cả nhóm vui vẻ đi theo, Trâm Anh còn hỏi lại chị hướng dẫn về những điều thắc mắc khi đi qua các điện.

_ Phía Tây Nam và Đông Nam của Tiền triều là Võ Anh điện và Văn Hoa điện. Võ Anh điện là nơi Hoàng đế gặp các quan đại thần và thiết triều, còn Văn Hoa điện là nơi lưu trữ thư pháp của Hoàng đế. Phía Đông Bắc là Nam tam sở, là nơi ở của Hoàng thái tử. - chị hướng dẫn viên nói.

Lúc này cả nhóm đã thấm mệt, cũng đã là tầm giờ cơm trưa rồi mà. Họ chào chị hướng dẫn viên rồi hẹn vào buổi chiều cả nhóm đi ra ngoài thành và trở về chỗ nghỉ ngơi và ăn cơm trưa.

Trong giờ cơm trưa, Vẫn như bình thường Gia Hân ngồi gần Nguyên ca, Khải ca ngồi gần Trâm Anh còn Thiên Tỉ ngồi gần Bảo Trâm.

_ Sáng hôm nay chơi vui quá. Tử Cẩm Thành nơi mình chỉ toàn thấy trên tivi tưởng đâu khó có thể đi chơi một lần được không ngờ hôm nay lại được đến chơi mà phải công nhận nó rộng và đẹp thật. Đẹp hơn cả trên tivi và hơn hết là hơn cả sự tưởng tượng của mình nữa - Trâm Anh vui vẻ nói lớn.

_ Ừ. Mà Trâm Anh ơi sáng giờ có mỗi một câu anh nghe đến ngán luôn rồi, em nói hoài không thấy chán hả, em không có câu gì hay hơn hay mới hơn để nói không? Sao đi sáng giờ rồi mà... - Khải ca đáp lại sau câu nói của Trâm Anh.

_ Có nhiều câu để nói lắm nhưng em thích nói câu này hơn đó, có sao không? – Trâm Anh quay sang nhìn Khải ca với một ánh mắt khá đáng sợ.

_ Không... không sao. Nhưng nghe em nói hoài nhìn em thấy giống con ngó vậy đó. Hìhì - Tuấn Khải lúc đầu giọng có vẻ run nhưng sau đó thì cười một cách khoái chí.

_ Anh dám bảo em là ngó hả? Ngó này... ngó này – Sau mỗi từ “ngó này” Trâm Anh đánh Khải ca một cái, cả 4 người kia cùng nhìn Tuấn Khải và Trâm Anh rồi cười. Lúc nào cặp đôi này cũng mang lại tiếng cười cho cả nhóm, bất chợt vì vui quá Gia Hân quay đầu lại nhìn Vương Nguyên cười nhưng chợt

nhớ ra lại liền quay đầu đi và nói:

_ Mọi người ăn đi, chiều rồi. Nghỉ xiu chiều còn đi chơi tiếp!

_ Ừm – đồng thanh.

Buổi chiều 6 người cùng nhau vào thành chơi, họ đi qua Càn Thanh cung, Ngự Hoa viên, Dưỡng Tâm điện, Ninh Thọ cung đến chiều họ trở về chỗ nghỉ để ngày mai còn đi chơi một số nơi ở Bắc Kinh nữa....

Tối hôm đó trong phòng của Trâm Anh, Bảo Trâm và Gia Hân:

- Bảo Trâm ngày kia chúng ta về thì thẻ nào cũng đi qua Vạn Lý Trường Thành hay là chúng ta nói với Khải ca, Nguyên ca, Thiên ca cùng vào đó chơi một lúc rồi về đi ha - Trâm Anh đưa ra ý kiến.

Bảo Trâm suy nghĩ rồi nói :

- Ý hay đấy nhưng không biết 3 anh ấy có đi được không nữa. Mình cũng chưa hỏi xem ngày mai mấy anh ấy có bận gì không nữa, tại hôm trước nghe Thiên ca bảo là chiều kia hay là ngày nào đó là có việc gì đó phải làm..

- Không phải là 3 anh ấy đang được nghỉ sao, còn việc gì nữa? - Trâm Anh thắc mắc.

- Mình cũng không rõ nữa, không biết mình có nhớ nhầm không nữa... - Bảo Trâm ngẫm nghĩ.

- Ừ vậy ngày mai hỏi lại 3 anh ấy là được - Trâm Anh nói rồi quay sang nhìn Gia Hân: “Gia Hân cậu thấy sao?”.

- Nãy giờ hai cậu nói rồi còn gì - Gia Hân trả lời.

Trâm Anh nhìn Bảo Trâm cả hai nhìn nhau với vẻ khó hiểu.

----- Hết chương -----

Hê nhô mọi người, thành thật xin lỗi vì hôm nay mới đăng chap mới được. Do tuần trước có một số việc bận không up được nên tuần này mình up một chap dài oi là dài luôn!!!

Mình hứa từ tuần sau sẽ up chap đầy đủ. Mọi người tiếp tục ủng hộ truyện của mình nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Cũng Đến Lúc Để Cho Mọi Người Biết Rồi...

Ngày hôm sau Bảo Trâm hỏi lại TFBOYS rồi cả nhóm quyết định khi trở về sẽ dừng chơi ở Vạn Lý Trường Thành 1 ngày rồi hôm sau mới về. Ngày hôm đó nhờ sự năn nỉ tài tình của 4 người còn lại thì cả Vương Nguyên và Gia Hân đã đồng ý cùng đi tham quan.

Sáng ngày kia cả 6 người đều dậy từ sớm để chuẩn bị đồ và xuất phát đến Vạn Lý Trường Thành.

Hôm nay Tuấn Khải và Trâm Anh cùng mang áo sơ mi sọc caro màu xanh nhạt, quần đen và đôi giày cùng màu với áo. Thiên Tỉ và Bảo Trâm mang áo thun màu xám, phía trước là hình một chú chuột Mickey vô cùng dễ thương. Thiên Tỉ mặc quần jean màu xanh còn Bảo Trâm mặc váy xòe màu hồng dài đến đầu gối, cả 2 cùng mang giày màu xám. Hôm nay Vương Nguyên mặc một cây đen. Mũ lưỡi trai màu đen, một bộ đồ đen, cuối cùng là một đôi giày đen kèm theo. Gia Hân mặc áo thun trắng, yếm jean đơn giản và đôi giày kiểu màu trắng.

Hôm nay sắc mặt của mọi người không được tốt lắm, nhất là Gia Hân. Nhìn mặt cô có vẻ phờ phạc, 2 mắt có quầng thâm. Chắc là do tối qua cô không ngủ được đây mà.

- Hân Hân, lên trên này chụp hình với tụi mình đi! Từ trên này nhìn xuống cảnh đẹp quá trời luôn á!!! – Trâm Anh phấn khởi nói.

Gia Hân đang suy nghĩ gì đó và dường như không nghe thấy tiếng Trâm Anh gọi.

- Hân Hân... cậu có nghe không vậy? Lên đây nhanh lên!

Gia Hân giật mình nhìn Trâm Anh rồi giật đầu, nhanh chóng đi lên phía Trâm Anh. Chụp hình xong Gia Hân đi lên phía trước còn Trâm Anh thì chạy lại chỗ Tuấn Khải đang đứng.

Ở phía bên kia Thiên Ti đi tới chỗ Bảo Trâm và nói nhỏ với cô: “Anh thấy Hân Hân và Nguyên Nguyên có gì đó khác bình thường lắm. Không biết hai người họ có chuyện gì không nữa”.

Bảo Trâm trả lời: “Em cũng không biết nữa, để em thử hỏi Trâm Anh xem bạn ấy có biết chuyện gì không”.

“Ừm”.

Vậy là Thiên Ti và Bảo Trâm đi sang chỗ của Tuấn Khải và Trâm Anh. Bốn người đang cùng nhau nói về chuyện của Vương Nguyên và Gia Hân. Họ cùng có chung một thắc mắc đó là: Tại sao mấy bữa nay cả Vương Nguyên và Gia Hân đều có thái độ như vậy?

Bỗng nhiên Trâm Anh lên tiếng:

_ Có phải là hai người họ đang giận nhau không nhỉ?

_ Ừ, cũng có thể lắm đấy, ít có cặp đôi nào mà yêu nhau lại không bao giờ giận nhau nhỉ – Khải ca vừa suy nghĩ vừa nói.

_ Vậy thì chúng ta giúp họ làm lành đi !!! – Bảo Trâm nhanh nhẩu.

_ Ừm, ý kiến hay đấy, nhưng chúng ta sẽ giúp bằng cách nào? – Thiên Ti.

_ À để em nghĩ xem nào... rủ hai người đó chụp hình chung rồi tìm cách để họ làm lành nhé! – Bảo Trâm.

_ Được đấy! – Tất cả đồng thanh.

Nói rồi Trâm Anh và Bảo Trâm đi về phía Gia Hân đang đứng còn Tuấn Khải và Thiên Ti thì đi về phía Vương Nguyên. Cả 4 người cùng tìm đủ lí do để rủ Vương Nguyên và Gia Hân chụp hình chung nhưng tất cả cũng chỉ là vô ích, câu trả lời mà họ nhận được chỉ vồn vện 1 từ “Không” từ cả 2 người.

_ Nguyên Nguyên, em và Gia Hân đang có chuyện gì đúng không? – Khải ca hỏi, khuôn mặt cậu hiện rõ sự lo lắng.

_ Hai người đang giận nhau hả? – Thiên Ti nhanh nhẩu, vẻ mặt cũng lo lắng không kém gì Khải ca.

_ Tụi em có một chút chuyện nhỏ ấy mà. Em nghĩ 2 người không nên biết sẽ tốt hơn – Vương Nguyên trả lời.

_ Chuyện gì? - Tuấn Khải.

_ Ừm... Không có gì... – Vương Nguyên ấp úng nói rồi quay mặt đi chỗ khác để tránh ánh mắt nghi ngờ của hai người.

_ Cậu nói đi, lỡ tụi này giúp được cho 2 người thì sao – Thiên Ti.

_ Không có chuyện gì thật mà, cậu đừng hỏi nữa được không. Mà nếu như có chuyện gì thì mọi người cũng không giúp được đâu.

_ Gia Hân, Trâm Anh, Bảo Trâm mấy đứa sang đây! – Tuấn Khải ra hiệu cho 3 người đi sang chỗ mọi người đang đứng.

_ Giờ hai em nói cho anh nghe giữa hai em có chuyện gì được không, sao anh và mọi người thấy dạo này hai đứa đang cố tránh mặt nhau thì phải!

« Bầu không khí trở nên tĩnh lặng đến lạ thường »

_ Sao cả hai đứa đều im lặng vậy, không thể nói thật sao? Có phải hai em chia tay rồi không? - Tuấn Khải hỏi một câu ngớ ngẩn. Trong đầu cậu chỉ nghĩ là nếu hỏi như vậy cả 2 sẽ đều phủ nhận và nói cho mọi người biết giữa họ đang có chuyện gì.

Nhưng những gì diễn ra lại hoàn toàn khác với suy nghĩ của Tuấn Khải, cả Vương Nguyên và Gia Hân đều im lặng. Mọi người thì đã dần tự hiểu được sự im lặng của cả hai là như thế nào. Sự im lặng đó phần nào đã trả lời được câu hỏi lớn trong suy nghĩ của cả Tuấn Khải và 3 người còn lại rằng đã có chuyện gì đó xảy ra. Đúng hơn hết là câu hỏi vừa rồi của cậu có lẽ chính là câu trả lời.

_ Em xin lỗi. - Gia Hân nói rồi vội chạy đi, Trâm Anh thấy vậy liền nhanh chóng đuổi theo cô.

Vương Nguyên thì vẫn im lặng từ từ đi về phía bên kia. Tuấn Khải đi theo cậu đến gần phía tường thành. Cả 2 người đều đứng lại.

Ở phía bên kia:

_ Để em đi tìm Gia Hân và Trâm Anh xem thế nào - Bảo Trâm nói rồi bắt đầu chạy đi.

_ Ừ, em đi đi có gì gọi anh nha! - Thiên Ti.

_ Vâng - Bảo Trâm quay đầu lại cười nhẹ và nói.

----- Hết chương -----

Chương 44: Trái Lòng

Thiên Tỉ chạy lại chỗ Vương Nguyên và Tuấn Khải đang phía tường thành. Từ trên cao nhìn xuống khoảng trời mênh mông mà sao thấy lòng người xáo rỗng quá. Tâm hồn thả theo mây trời trên trời cao và đôi khi nó lại là một khung cảnh thích hợp để cho ai đó trải lòng.

_ Nguyên nhi chuyện của em và Hân Hân là sao? - Tuấn Khải thắc mắc.

_ Cậu nói cho mình và đại ca nghe đi! - Thiên Tỉ tiếp lời.

_ Thì theo như mọi người thấy đó, em và Gia Hân chia tay rồi - Vương Nguyên.

_ Là thật sao? Khi nào? - Thiên Tỉ bất ngờ.

_ Sao tụi anh không biết gì hết vậy? - Tuấn Khải.

_ Từ sau hôm xảy ra cái vụ scandal đó, em cũng không hiểu vì sao nữa. Gia Hân nói là muốn chia tay. Còn mọi người không biết chuyện là vì em và Gia Hân đã quyết định không cho mọi người biết - Vương Nguyên nói với giọng vô cùng buồn bã.

_ Ra là vậy, tội nghiệp hai đứa. Vậy mà bọn anh không biết còn tổ chức đi chơi cho hai đứa, anh xin lỗi - Tuấn Khải nói với giọng hối hận.

_ Mình cũng có lỗi, xin lỗi cậu - Thiên Tỉ nói rồi cúi mặt xuống đất.

_ Không phải lỗi của anh và Thiên Tỉ, cả hai không cần phải xin lỗi em đâu - Vương Nguyên nói rồi cả 3 người chỉ im lặng nhìn nhau.

----- ta là gạch phân cách -----

Một góc nào đó ở dưới chân thành, Trâm Anh và Gia Hân đang ngồi nghỉ thì Bảo Trâm chạy tới cô đi lại ngồi cạnh Gia Hân rồi nói.

- Thì ra hai cậu ở đây, mình tìm 2 người này giờ.

- Ừ không hiểu sao mà mình hỏi mãi có chuyện gì mà Gia Hân không chịu nói - Trâm Anh lắc đầu chán nản.

- Cậu nói cho Trâm Anh nghe đi Gia Hân, mình biết chuyện rồi. Nguyên ca nói cho mọi người biết rồi - Bảo Trâm.

- Chuyện gì vậy Bảo Trâm? - Trâm Anh thắc mắc, trong đầu cô hiện giờ có một dấu chấm hỏi rất lớn.

- Cậu nói đi Gia Hân - Bảo Trâm quay sang nhìn Gia Hân, nhưng cô chỉ nhận được một cái lắc đầu.

- Rốt cuộc là chuyện gì vậy? - Trâm Anh càng khó hiểu hơn.

- Vậy để mình nói cho cậu ấy nghe! - Bảo Trâm quay sang nhìn Gia Hân lần nữa.

- Tùy cậu - Gia Hân nói với giọng mệt mỏi.

- Ừm.. Chuyện là Hân Hân và Nguyên ca chia tay rồi - Bảo Trâm buồn bã nói.

- Chuyện gì vậy Gia Hân, sao lại chia tay? Khi nào vậy? - Trâm Anh hoàn toàn bất ngờ sau câu nói của Bảo Trâm, cô hỏi một loạt câu hỏi.

- Ừ mình và Nguyên ca chia tay rồi - Gia Hân nói một cách buồn bã.

- Ai là người nói chia tay? Là Vương Nguyên phải không? Để đó cho mình, mình sẽ bảo Khải ca cho anh ta một trận vì đã dám đối xử với bạn thân của mình như vậy - Trâm Anh bực bội nói.

- Trâm Anh khoan đã, không phải do Nguyên ca đâu đừng bắt tội anh ấy. Là do mình, mình là người đã nói chia tay anh ấy trước đây - Gia Hân nói rồi cúi mặt xuống đất. Khuôn mặt cô hiện rõ một nỗi buồn sâu thẳm từ trong đáy lòng.

- Gia Hân sao cậu... sao... sao lại làm vậy??? - Trâm Anh bất ngờ, ấp úng.

- Gia Hân là sao vậy, sao cậu lại quyết định chia tay Nguyên ca? Có phải do chuyện lần trước không? Không phải là nó đã được giải quyết rồi sao??? - Bảo Trâm cũng bất ngờ, vẻ mặt đã dần chuyển từ lo lắng thành bất ngờ và thắc mắc.

- Ủ - Gia Hân không nói gì, cô chỉ "Ủ" một tiếng cho qua.

Tối hôm đó Gia Hân ngồi một mình trong phòng của mình. Bảo Trâm đang ở trong phòng Trâm Anh thì điện thoại cô reo lên, thì ra là tin nhắn của Thiên Ti. Cô mở điện thoại ra đọc tin nhắn rồi quay sang nói:

- Trâm Anh ơi Thiên ca nhắn tin nói anh ấy đang ngồi cùng Khải ca tại nhà Nguyên ca và hỏi thăm Gia Hân thế nào. Anh ấy còn nói từ lúc về đến giờ Nguyên ca chỉ im lặng suốt - Bảo Trâm đọc tin nhắn rồi quay sang kể với Trâm Anh.

- Ủm, cậu hỏi hai anh ấy thử xem Nguyên ca có nói lý do vì sao họ chia tay không - Trâm Anh sau khi nghe Bảo Trâm kể thì nói.

- Ủ... - Bảo Trâm nói rồi lấy điện thoại ra nhắn tin.

- Anh ấy nói Nguyên ca cũng không biết lý do vì sao như vậy - Bảo Trâm lắc đầu một cách chán nản.

- Ủm, mọi chuyện ngày càng rắc rối rồi đây - Trâm Anh nói, sau câu nói đó cô thở dài một cái rồi đi lên giường nằm.

Lúc này tại nhà Vương Nguyên không khí có phần im lặng hơn bình thường. Tiếng xe cộ ngoài kia trước giờ vẫn ồn ào, tiếng còi xe inh ỏi cộng với những âm thanh khác của màn đêm mọi hôm tạo ra một khúc nhạc vui tươi, nhộn nhịp của thành phố về đêm. Mà sao hôm nay hình như nó không có xuất hiện, nó đang im lặng theo tiếng lòng của một người nào đó rồi thì phải. Đúng là người buồn cảnh cũng chẳng vui bao giờ mà. Ở bên trong :

_ Cũng muộn rồi anh và Thiên Ti về nghỉ đi mai còn đến công ty sớm - Vương Nguyên vừa nói vừa cười. Cậu đang cố vui vẻ, tỏ ra mình rất ổn để Khải ca và Thiên Thiên có thể về mà không cần phải lo lắng cho mình.

_ Nhưng em... - Tuấn Khải với khuôn mặt hiện rõ sự lo lắng nhìn thẳng vào Nguyên Nguyên và nói. Nhưng chưa nói hết câu Nguyên Nguyên đã nhanh chóng cắt ngang.

_ Em không sao đâu ạ, em ổn mà, mọi người cứ yên tâm về đi !!! - miệng nở nụ cười, còn đứng bật dậy xoay một vòng rồi ngồi xuống.

Cậu đang chứng minh rằng mình rất ổn nhưng cả Tuấn Khải và Thiên Ti khi nhìn bộ dạng của Vương Nguyên thế này thì đã nhận ra là cậu thật không ổn một chút nào hết. Hoàn toàn khác với một Vương Nguyên của thường ngày rồi. Nguyên càng cố chứng minh càng lộ ra cái vẻ không ổn chút nào của cậu ấy.

_ Vậy anh và Thiên Ti về nha - Tuấn Khải đứng dậy nhìn Thiên Ti, cả hai lắc đầu ngán ngẩm rồi quay sang nhìn Nguyên Nguyên.

_ Vâng. Hai người về cẩn thận ạ !!!

Vương Nguyên tiễn Khải ca và Thiên ca ra ngoài cổng. Cả 2 người bước lên xe để về mà lòng thì vẫn không thể không lo cho Nguyên Nguyên được. Bước lên xe Khải và Thiên nhìn Nguyên với ánh mắt thể hiện rõ sự lo lắng còn Nguyên Nguyên thì vẫn nhìn họ nở nụ cười nhẹ nhưng trong lòng thì đau, rất đau. Nước mắt của cậu không chừng sẽ tuôn ngay khi cả hai người họ vừa rời khỏi. Cả hai người họ cũng biết điều này nhưng làm sao được khi Nguyên Nguyên không muốn chia sẻ, không muốn cho cả Khải và Thiên nhìn thấy sự yếu đuối này của mình.

Cũng chỉ vì Nguyên Nguyên không muốn họ lo lắng thôi mà. Cậu vẫn vậy, dù thế nào cũng luôn nghĩ cho người khác, luôn luôn ở bên động viên, an ủi khi người khác buồn và không muốn ai phải buồn, phải lo lắng nhiều vì mình cả. Buồn thì cứ giấu mà đau thì tự mình chịu đựng không biết người thế này là tốt quá hay là ngốc quá đây.

----- Hết chương -----

Mấy bạn có nhớ ngày này 1 năm trước là ngày gì không???

Đúng rồi! Ngày 9/7/2016, tức là ngày này năm ngoái mình đã đăng truyện lên trang Sàn truyện. Bạn nào đã theo dõi truyện của mình ngay từ những ngày đầu mình đăng truyện chắc vẫn còn nhớ nhỉ !!!

Cảm ơn các bạn độc giả đã đồng hành cùng mình trong một năm vừa qua. Mình thành thật cảm ơn tất cả các bạn. Hy vọng các bạn vẫn sẽ tiếp tục ủng hộ truyện của mình và đồng hành cùng mình trong thời gian tiếp theo nhé!!!

Thành thật cảm ơn mọi người một lần nữa !!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Quên ???

Sáng hôm sau tại công ty, theo lịch làm việc thì họ sẽ đóng MV quảng cáo cho một hãng nước giải khát. Trang phục của cả ba hôm nay mang giống nhau, áo màu xanh dương, quần kaki đen cùng đôi giày màu trắng.

Trong phòng quay bây giờ rất đông người, ai cũng đang tất bật chuẩn bị để bắt đầu quay. Thiên Ti và Tuấn Khải đang đọc lại kịch bản quảng cáo để chuẩn bị tốt cảnh quay của mình còn Nguyên Nguyên, cậu cũng đang cầm trên tay cuốn kịch bản, mặt thì nhìn chăm chăm vào nó nhưng thật ra cậu có đọc đâu, cậu lại đang nghĩ cái gì đó mà.

Lúc sau Vương Nguyên không ủ rũ, buồn rầu hay im lặng nữa mà nói cười vui vẻ, tập trung luyện tập cho cảnh quay. Cậu tập luyện liên tục khi mà còn rất lâu nữa mới đến cảnh quay riêng của cậu ấy. Đến lúc quay rồi, một cảnh quay dù đã quay rất hoàn hảo thì cậu cũng đòi quay lại cho bằng được vì cho rằng nó rất tệ, bất chấp lời đạo diễn nói thế nào. Những điều này càng làm Tuấn Khải và Thiên Ti lo lắng cho Vương Nguyên nhiều hơn.

Giờ nghỉ trưa:

_ Em không sao chứ Nguyên Nguyên? - Tuấn Khải nhìn Vương Nguyên với vẻ mặt lo lắng.

_ Không sao. Em rất là ổn luôn đấy! - Vương Nguyên nói với giọng vui vẻ của thường ngày và mỉm cười nhìn Khải ca.

_ Ừm... - Tuấn Khải vừa nói vừa gật đầu rồi nhìn chăm chăm vào Vương Nguyên. Thấy Khải ca nhìn mình với vẻ lo lắng Nguyên nhi nhanh nhẩu nói tiếp:

_ Đại ca, anh ăn đi! Hôm nay đồ ăn ngon lắm á! Em ăn đây.

Nói xong Vương Nguyên nhanh chóng cúi đầu xuống và ăn. Tuấn Khải chỉ im lặng quay sang nhìn Thiên Ti, cả hai nhìn nhau rồi quay sang nhìn Vương Nguyên và lắc đầu.

_ Nguyên nhi em... - Tuấn Khải định nói gì đó nhưng lại thôi.

Sau khi ăn trưa xong, tất cả mọi người có 30 phút để nghỉ ngơi và chuẩn bị cho cảnh quay tiếp theo.

Quay lại chỗ Gia Hân. Cô đang ở trong phòng thì Trâm Anh bước vào và lên tiếng, giọng nói có vẻ bức bối:

- Gia Hân cậu không định nhốt mình trong phòng đến bao giờ đây hả? Ra ngoài ăn chút gì đi. Từ lúc về đến giờ cậu cứ ở lì trong phòng suốt rồi đấy.

- Cậu và cả nhà ăn đi mình không đói! - Gia Hân nhìn Trâm Anh bình thản nói.

- Cả nhà ăn rồi mình nói với ông bà là cậu mệt lát ăn sau, ông bà lo lắng cho cậu lắm đó! Giờ cậu xuống nhà ăn gì đó đi. Còn nếu không muốn xuống thì cho mình biết cậu ăn gì để mình làm rồi mang lên cho - Trâm Anh.

- Ừ cảm ơn cậu nhưng mình không đói mình ngủ xiu đây - Gia Hân nói xong liền nằm xuống lấy chăn úp lên mặt rồi quay về phía khác.

- Cậu... ừ kệ cậu đó. Mình không lo nữa... hừ... - Trâm Anh tức giận đi nhanh ra khỏi phòng.

Gia Hân sao cậu lại như thế này hả? Mình phải làm gì mới giúp được cậu đây hả Gia Hân? Cậu cứ thế này thì mình phải làm sao đây chứ? Rồi mình phải nói thế nào với ông bà của cậu đây. Trời ơi là trời. Bây giờ con phải làm sao mới có thể giúp được con bạn gốc nghèo này của con đây?

Trâm Anh thở dài, một cách nặng nề.

Còn bây giờ ở chỗ Nguyên, cậu ấy cố gắng làm việc để có thể không nghĩ đến Gia Hân. Cố gắng nghĩ về công việc nhiều hơn để không nhớ đến Hân Hân, cậu cố gắng đến mức quá độ làm cho những người xung quanh lo lắng cho cậu. Và ngay lúc này người lo lắng cho cậu hơn cả là Khải ca và Thiên Ti.

Nhìn vẻ mặt mệt mỏi xanh ngắt vì mệt của Vương Nguyên, Tuấn Khải và Thiên Ti vô cùng lo lắng.

_ Vương Nguyên em không sao chứ? - Tuấn Khải bước lại gần Vương Nguyên đặt tay lên vai Nguyên và nói.

_ Anh thấy đó em không sao mà - Vương Nguyên vẫn nở nụ cười nhìn Khải và nói, nhưng nhìn mặt cậu bây giờ trắng bạch, đỏ nhiều mồ hôi ướt hết cả tóc, còn đang chảy xuống như nước trên khuôn mặt cậu.

_ Anh không thấy như vậy, mà anh thấy em có sao đó. Người em ướt đầm mồ hôi, mặt thì trắng bạch ra còn nói không sao - Tuấn Khải nhìn Vương Nguyên vẻ mặt nghiêm nghị nói.

_ Ừ đúng đó Vương Nguyên mình thấy cậu đang rất ... - Thiên Ti nói chưa hết câu thì một giọng nói vang lên làm cậu dừng nửa chừng.

_ Mọi người tiếp tục công việc nào - câu nói của đạo diễn vừa xong Thiên Ti định nói tiếp với Nguyên Nguyên thì đạo diễn nói với Nguyên:

_ Vương Nguyên giờ là cảnh quay của cậu đó chuẩn bị đi!

_ Vâng - Vương Nguyên trả lời lễ phép.

_ Vương Nguyên cậu đang không được khỏe đó, xin nghỉ về nhà nghỉ ngơi đi. Từ sáng đến giờ cậu đã làm việc quá sức rồi ! - Thiên Ti nói với giọng lo lắng.

_ Mình không sao mình có thể quay tiếp mà - Vương Nguyên cười nói nhưng thật ra cậu đang rất mệt.

_ Đúng rồi đó, em nghe lời Thiên Ti về nhà nghỉ đi - Tuấn Khải lo lắng nói nhỏ với Nguyên.

_ Em không sao thật mà, sao hai người không ai chịu tin em hết vậy - Vương Nguyên.

(Đạo này sức khỏe của Vương Nguyên không được tốt, là do bệnh viêm phế quản lại tái phát đây mà. Cậu lại còn làm việc quá sức mấy giờ liền suốt mấy ngày nay nữa. Hiện giờ trông cậu rất thảm. Khuôn mặt xanh lét, mồ hôi lạnh thì cứ tuôn ra như nước. Sao có thể chứ, thể này bảo sao mà Tuấn Khải và Thiên Ti không lo lắng được)

_ Cậu ... - Thiên Ti.

“Bây giờ phải làm gì giúp cậu đây hả Nguyên Nguyên. Mình thực sự lo lắng cho cậu lắm đây” Thiên Ti nghĩ

_ Vương Nguyên cậu chuẩn bị xong chưa? Chúng ta tiếp tục được rồi chứ? - đạo diễn.

_ Vâng ạ!!! - Vương Nguyên.

_ Chú đạo diễn Nguyên nhi em ấy... - Tuấn Khải.

_ ĐẠI CA - Vương Nguyên gắt giọng cắt ngang câu nói của Tuấn Khải.

_ Sao? Có chuyện gì hả? - đạo diễn.

_ Không có gì ạ, chúng ta quay thôi - Vương Nguyên.

_ Em... - Tuấn Khải “Không biết phải nói sao với em nữa Nguyên Nguyên à, em cứ thế này anh phải làm sao đây? Phải làm gì thì em mới có thể trở lại là Nguyên nhi của hăng ngày mà anh biết đây.”

_ Khải ca ơi em lo cho Nguyên Nguyên quá - Thiên Ti bước lại gần Tuấn Khải và nói.

_ Ừ anh cũng vậy mà không biết làm sao giúp Nguyên nhi được – Khải ca nói rồi quay lại nhìn về phía Vương Nguyên.

_ 1,2,3.. action – đạo diễn.

Vương Nguyên đang đứng lên thì đột nhiên cậu cảm thấy choáng và ngồi xuống ngay trước mặt tất cả mọi người khiến cho những ai đang có mặt ở đó đều cảm thấy lo lắng.

_ Vương Nguyên cậu sao vậy? - đạo diễn lo lắng.

_ Không sao ạ, chỉ là hơi chóng mặt thôi - Vương Nguyên.

_ Vào nghỉ chút đi, lát nữa chúng ta sẽ quay lại cảnh này - đạo diễn.

----- Hết chương -----

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Nhớ Em...

Kết thúc một ngày làm việc trở về nhà. Tối hôm đó tại nhà Vương Nguyên, cậu đang nằm trên chiếc giường quen thuộc, trùm chăn kín mít. Nhìn Nguyên Nguyên lúc này có vẻ đang rất mệt, cậu nằm thờ mà nghe thấy cả tiếng, đôi lúc còn có cả tiếng ho dài vang lên.

Cậu dơ cái chăn lên, với tay lấy cái ly nước ngay trên bàn kê bên rồi mở chăn và ngồi dậy uống một chút nước. Uống xong Nguyên Nguyên đặt cái ly xuống bàn và nhẹ nhàng nằm xuống, cậu vừa mới nằm xuống thì mẹ cậu bước vào đi lại ngồi xuống giường và nói:

_ Dậy ăn chút gì đi con, mẹ nghe Tiểu Khải nói hôm nay ở phim trường con không được khỏe. Để mẹ xem nào!

Mẹ cậu nói rồi đưa tay lên trán cậu sờ thử.

_ Con không sao đâu ạ - nhẹ nhàng lấy tay mẹ xuống.

_ Bệnh viêm phế quản của con lại tái phát rồi đấy, dậy ăn đi con.

_ Vâng - Vương Nguyên ngồi dậy.

_ Làm việc vừa sức thôi chứ thấy con thế này mẹ lo lắm. Nếu cảm thấy không khỏe thì phải xin nghỉ liền đi chứ. Sao con lại để ra nông nổi này. Để mẹ gọi điện cho quản lý nói cho con nghỉ vài ngày nha.

_ Con không sao đâu mẹ đừng lo. Con tự biết lo cho mình mà mẹ.

_ Minh ơi - bố Vương Nguyên ở dưới nhà nói vọng lên.

_ Ừ. Vậy con cố gắng ăn hết rồi nghỉ ngơi đi. Mẹ xuống nhà đây, bố con đi làm về rồi.

_ Vâng.

----- 2 tiếng sau -----

Tại sân thượng nhà Vương Nguyên, cậu đang ngồi với cây đàn guitar trên tay. (Guitar không phải là sở trường của Vương Nguyên, chỉ khi nào buồn cậu mới chơi guitar lấy nói để làm niềm vui) Vừa đánh đàn, cậu vừa hướng ánh mắt về phía nhà ông bà Gia Hân.

Lúc này tại phòng của Gia Hân:

- Hân Hân ơi lấy hộ bà mấy bộ đồ phơi trên sân thượng với.

- Vâng ạ !!!

Gia Hân chạy vội lên sân thượng. Cô nghe thấy tiếng đàn guitar vô cùng quen thuộc, nghe sao mà lòng buồn da diết. Cô chợt nhận ra chủ nhân của tiếng đàn đó là ai và vội lấy hết đồ xuống.

Lúc Gia Hân quay người lại và định đi xuống thì nhìn thấy Vương Nguyên và không biết từ khi nào ánh mắt của cậu ấy đã hướng về phía Gia Hân. Hai người im lặng nhìn nhau và Vương Nguyên bắt đầu cất tiếng hát. Giọng bạc hà trong trẻo của cậu vang lên:

«Yù dào nǐ shì wǒ jīnshēng zuìdà de jīngxǐ

Gặp được cậu là niềm hạnh phúc bất ngờ nhất trong cuộc đời tớ

Yángguāng bù xiù wēnnuǎnzhe huíyì

Ánh dương ấm áp gọi nhắc bao ký ức

Shuō de bù lì bù qì qiānyán wàn yǔ

Nói rằng sẽ mãi không chia xa

Rújīn dōu cáng jìn xīnlǐ

Câu nói ấy vẫn nghẹn ngào trong tim

Nǐ shì wǒ jīnshēng zuìdà de jīngxǐ

Cậu là món quà tuyệt vời nhất trong cuộc đời tớ

Héyǐng lǐmiàn xiào dé duō kāixīn

Nụ cười rạng rỡ trong bức ảnh ngày ấy

Tóngxué lù móhú de liúyǎn bǐtǐ

Cùng dòng lưu bút của mọi người

Wǒ shí cháng huì xiǎngqǐ nǐ

Tớ sẽ luôn nhớ về cậu »

Gia Hân chạy vội xuống nhà để tránh ánh mắt đó của Vương Nguyên đang nhìn mình. Ánh mắt của sự nhớ thương, thể hiện nỗi buồn, ánh mắt của anh

làm cô cảm thấy rằng anh đang cố hỏi cô rằng lý do là gì. Hỏi rằng liệu trong lòng em còn có anh nữa hay không, đồng thời những câu hát trong bài hát ấy, Vương Nguyên đang dùng nó để nói với Gia Hân rằng cậu đang rất yêu Gia Hân và mong sao cô cũng như vậy. Và nó cũng nói lên được phần nào nỗi lòng của Vương Nguyên.

Gia Hân nghe tiếng đàn và lời hát mà hai dòng nước mắt cứ tuôn trào tự hỏi lòng rằng. « Giờ em phải làm gì với anh đây hả Nguyên Nguyên đáng thương của em? Em yêu anh nhiều lắm nhưng vì anh em không thể tiếp tục ở bên cạnh anh được. Anh hãy cố lên, rồi anh sẽ sớm quên em thôi, hãy cố lên nha anh »

Vương Nguyên vừa đàn vừa hát, nước mắt như đang chảy ngược vào trong, khóe mi cay cay muốn nhỏ lệ. « Em có đang nghe không hả Gia Hân? Bây giờ anh phải làm sao đây? Anh đã cố gắng để quên em nhưng sao càng cố quên anh lại càng nhớ em hơn, trái tim anh như đang bị hàng trăm hàng nghìn con dao đâm vào, nó đang rỉ máu từng ngày từng giờ. Nó đang chết dần vì em đó Gia Hân à »

Tiếng đàn, tiếng hát nhỏ dần rồi im lặng hẳn. Giọt nước mắt của Vương Nguyên đã vô thức rơi xuống lúc nào không hay còn Gia Hân thì đang khóc nức nở, mọi thứ dường như tĩnh lặng. Dường như cũng đang khóc thương cho hai người.

_ Nguyên nhi con đang làm gì ở đây vậy? Con đang bị sốt đó vào nhà đi!

_ Vâng ạ.

Mẹ Vương Nguyên đi vào trước, Vương Nguyên theo sau. Đi được hai bước cậu dừng lại rồi quay đầu nhìn lại bên kia Gia Hân cũng đang lén nhìn theo.

_ Nguyên nhi con nhìn gì vậy? Ở đây lạnh lắm xuống nhanh đi con.

_ Vâng.

Gia Hân nhìn theo đến khi bóng Vương Nguyên khuất hẳn.

- Gia Hân cậu đứng đó làm gì vậy, lấy đồ xong chưa thì đưa xuống cho bà đi! – Trâm Anh từ trong nhà đi ra nói.

- Ừ.

Gia Hân vội lau nước mắt chạy nhanh xuống nhà.

----- Hết chương -----

Vì mấy hôm trước mình bận nên hôm nay mới có thời gian để viết và đăng truyện được. Thành thật xin lỗi mọi người. Mình hứa lần sau sẽ không đăng muộn như hôm nay nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Quay Lại Được Không?

Mấy ngày trời qua trong im lặng Gia Hân và Vương Nguyên dù gặp nhau nhưng cả hai đều im lặng. Cô đang cố phớt lờ Vương Nguyên và xem anh như người xa lạ.

Trong khi đó Tuấn Khải, Trâm Anh và Thiên Tỉ, Bảo Trâm cố làm nhiều cách để Vương Nguyên và Gia Hân có thể quay lại nhưng đều vô ích. Tất cả đành bỏ cuộc để cho 2 người tự giải quyết vậy.

Cứ như vậy vài ngày liền Vương Nguyên đều suy nghĩ rất nhiều và không ngủ được. Sáng hôm sau cậu quyết định gặp Gia Hân.

Vương Nguyên tìm gặp Gia Hân để mong cô quay lại như lúc trước vì dù cho đã cố quên Gia Hân nhưng anh không làm được.

Tại một quán nước:

_ Gia Hân, chúng ta yêu nhau mà tại sao bây giờ mọi chuyện lại như thế này?

_ Em...

_ Hãy quay lại như trước kia đi Gia Hân. Anh rất yêu em, rất yêu em, anh không làm sao để có thể quên em được. Càng cố gắng quên em bao nhiêu thì anh lại càng nhớ em nhiều lắm Gia Hân à.

_ Xin lỗi anh, em không thể - Gia Hân.

Nguyên Nguyên ngốc của em à, em cũng rất yêu anh, yêu anh rất nhiều và bởi vì yêu anh nên em càng không thể quay lại được. Em biết là anh đang rất buồn, rất đau nhưng anh biết không anh càng buồn, càng đau bao nhiêu thì em lại buồn đau gấp trăm ngàn lần.

_ Vậy còn những gì trước đó thì sao? Em quên hết rồi sao? Sao em có thể quên hã Gia Hân, từ lúc nào mà em trở nên lạnh lùng với anh như vậy?

_ Tất cả mọi chuyện trước đây là một sai lầm, và em không muốn quay lại đi tiếp sự sai lầm đó nữa. Ngay từ đầu em và anh không nên yêu nhau mới phải.. - Gia Hân nói vô cùng lạnh lùng

_ Anh biết hết mà, em không phải như vậy đây. Anh yêu em và em cũng yêu anh mà.

_ Anh đi..đi... - Gia Hân nói rồi bỏ đi trước, cô không thể cố gắng hơn được nữa vì nước mắt yếu đuối của cô sắp rơi rồi. Cô không thể để Vương Nguyên thấy cô trong lúc này được.

Vương Nguyên đứng nhìn Gia Hân bỏ đi. Trong lòng cậu tự hỏi: “Tại sao vậy Gia Hân, tại sao lại tàn nhẫn với anh như thế? Đến khi nào em mới có thể nói cho anh biết được lý do hã Gia Hân. Ít nhất em cũng phải cho anh một lý do chứ”.

Trở về nhà, Vương Nguyên bước vào phòng với một dáng vẻ nặng nề, lấy cái mũ trên đầu xuống treo lên cái giá để bên cạnh rồi bước thẳng đến và nằm bẹp xuống giường. Cậu thở dài một hơi, vừa nhắm nhắm mắt lại thì mẹ đi vào, đến ngồi cạnh Nguyên Nguyên đặt tay lên vai Nguyên và nói:

_ Chỉ vì việc ở công ty mà con lại như vậy sao? Mấy hôm rồi con không nói không cười gì suốt ngày, chỉ làm việc và làm việc, về đến nhà lại nhốt mình vào phòng. Con đang có chuyện gì à? Mẹ hiểu rõ con nhất mà, không thể chỉ vì việc ở công ty mà con lại như vậy được.

_ Không có gì chuyện đâu ạ, chỉ là...

Vương Nguyên đang định nói toàn bộ mọi chuyện với mẹ để có thể nhờ mẹ giúp, nhưng cậu cũng đang rất lưỡng lự...

_ Là sao...

_ Minh ơi xuống giúp tôi với – mẹ Vương Nguyên đang nói thì bị câu nói của bố cậu cắt ngang.

_ Mẹ xuống nhà đây, con nghỉ ngơi đi - mẹ Vương Nguyên nói rồi đi xuống nhà.

_ Vâng ạ!

Tại nhà ông bà Gia Hân, lúc này Gia Hân đang nằm một mình và khóc. Cô nhớ Vương Nguyên rất nhiều, nhớ nhiều lắm. Càng nhớ lại càng đau, càng thương. Bỗng nhiên Trâm Anh bước vào phòng Gia Hân và nói:

_ Nếu cậu giận mình thì được còn nhìn thấy cậu khóc thì mình không thể chịu được. Nói cho mình biết đi, có chuyện gì xảy ra với cậu vậy Gia Hân?

_ Không có chuyện gì đâu Trâm Anh.

_ Mình biết là có chuyện gì nên cậu mới như vậy, mình có thể giúp cậu mà. Nói cho mình biết đi! - Trâm Anh lại bên cạnh cầm tay Gia Hân.

_ Mình đã nói là không có chuyện gì rồi mà, cậu có thể đừng hỏi nữa được không - Gia Hân tức giận nhìn Trâm Anh, rồi đẩy tay Trâm Anh ra.

_ Mình chỉ hỏi thôi cậu làm gì dữ vậy? Nếu cậu không muốn nói thì thôi hay có chuyện gì thì kệ mình không quan tâm nữa. Nhưng cậu đã ăn uống thất thường mấy bữa nay rồi để mình đi làm cho cậu 1 ít đồ ăn.

_ Ừ.. tùy cậu - Trâm Anh ra ngoài đóng cửa phòng lại và đi xuống bếp còn Gia Hân lại ngồi một mình và nghĩ về những lời mà Vương Nguyên nói rồi lại khóc.

----- Hết chương -----

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Bất Ngờ

Một lát sau, Gia Hân mặc một chiếc váy xòe màu trắng dài đến đầu gối. Vừa bước ra khỏi phòng nhìn xuống sàn cô bỗng nhìn thấy có dấu mũi tên giữa nhà. Gia Hân đi theo dấu mũi tên nó dẫn đến một cái bàn, giữa bàn có một cuốn sách và một con gấu bông.

Gia Hân cầm cuốn sách mở trang đầu tiên ra, điều đầu tiên cô nhìn thấy đó là lời bài hát “Bởi vì gặp được bạn” của Nguyễn ca sáng tác. Đó cũng là bài mà Gia Hân thích nhất. Cô tự hỏi liệu đây có phải là điều bất ngờ Nguyễn ca dành cho cô không nhỉ?

Gia Hân đang suy nghĩ mông lung thì nghe tiếng Trâm Anh:

- Cậu có thích món quà này không? - Trâm Anh vừa nói vừa đi lại gần Gia Hân. Hôm nay Trâm Anh mặc chiếc váy màu xanh da trời rất đẹp mắt, cô nhìn thẳng về phía Gia Hân.

- Hôm nay là ngày gì vậy? Sao cậu lại ... - Gia Hân nhìn Trâm Anh với vẻ ngạc nhiên hỏi. «Vậy mà cứ tưởng... »

- Hôm nay áy hả? Hôm nay là ngày bình thường thôi, tại mình thấy cậu dạo này buồn quá nên mình muốn làm cậu vui thôi. Mà phía kia còn có mấy món ăn mà cậu thích nữa đó, cậu qua bên này đi! - Trâm Anh kéo Gia Hân về phía bàn ăn bên kia.

- Trâm Anh cậu... cảm ơn cậu nhiều. Cũng xin lỗi cậu vì sáng nay mình đã tức giận với cậu.

- Ủ..không sao đâu, hồi sáng mình cũng có lỗi mà.

- Ủ...

- Gia Hân mình hỏi cậu chuyện này nha!

- Ừm. Cậu hỏi đi.

- Ủ.. tại sao cậu lại như vậy? Rõ ràng là cậu yêu Nguyễn ca mà sao lúc nào cũng cố tình tránh né anh ấy vậy? Có phải cậu khóc là vì nhớ Nguyễn ca không? Nếu nhớ thì đến gặp, không muốn chia tay thì bảo là không muốn sao cậu cứ phải giả vờ và tự làm đau bản thân như vậy.

Lúc này Gia Hân chỉ im lặng, khóe mắt cô đã đỏ.

Ở chỗ Vương Nguyên, lúc này Nguyên Nguyên đang ngồi bên cạnh chiếc xe đạp màu xanh lá mà cậu vẫn hay đi. Cậu mặc một chiếc áo màu phong trắng, chiếc quần kaki đen cùng đôi giày thể thao màu đen quen thuộc. Trên vai còn vắt một áo khoác gió màu đen, hình như cậu ấy chuẩn bị đi đâu đó nhưng xe đạp đang bị hỏng thì phải. Vương Nguyên có vẻ rất giận...

_ Đến này mà cũng bỏ tao à – Cậu vừa nói vừa đập mạnh tay vào chiếc xe, đúng lúc này Tuấn Khải và Thiên Tỉ vừa đến.

_ Nguyên Nguyên em đang làm gì vậy - Khải ca thắc mắc.

_ Không có gì ạ, em đang định đi dạo một lúc mà chiếc xe nó lại hỏng rồi - Vương Nguyên.

_ Vậy à, để anh xem xem nào – Khải ca loay hoay với chiếc xe xem đi xem lại rồi nói.

_ Cái này khó đây, thôi hay em dắt xe đi rồi chúng ta đi chơi - Tuấn Khải.

_ Mình đi đâu bây giờ Khải ca? - Thiên Tỉ.

_ Mình vào quán trà sữa bên kia ngồi đi, ở đó khá ít người và rất yên tĩnh - Tuấn Khải.

_ Đi chứ Nguyên Nguyên - Thiên Tỉ.

_ Ừm.

Cả ba cùng đi vào quán trà sữa cách đó vài bước chân. Vào quán họ gọi 3 ly trà sữa đặc biệt của quán cùng một ít đồ ăn vặt. Họ chọn bàn ở góc quán cạnh cửa sổ. Vừa ngồi xuống bàn Thiên Tỉ hỏi Vương Nguyên:

_ Chuyện của cậu và Gia Hân thế nào rồi ?

_ Vẫn vậy thôi, Hân Hân không chịu gặp mình cũng không cho mình biết lý do - Vương Nguyên buồn bã nói.

_

----- Một lúc sau -----

Vương Nguyên bước khỏi bàn, vừa ra khỏi cửa thì cậu nhìn thấy Trâm Anh ở quán kế bên đang mua quần áo.

_ Cô ơi có áo quần gì đẹp không cháu muốn mua! - Trâm Anh.

_ À có đây cháu - Cô bán hàng nói xong quay vào trong lấy đồ, Trâm Anh quay người sang thì thấy Nguyên ca:

_ Nguyên ca, anh làm gì ở đây vậy? - vừa lúc này Tuấn Khải và Thiên Tỉ cũng vừa đi ra, Trâm Anh nhìn Khải ca và Thiên ca nháy mắt ra hiệu một cái và cả 2 người cùng gật đầu.

_ Anh đi uống nước cùng Khải ca và Thiên Tỉ... Còn em.

_ À em đang đi mua ít đồ để chuẩn bị cho Gia Hân đi chơi cùng đứa bạn trai mới qua đây ấy mà - Trâm Anh chạy về phía Thiên Tỉ và Tuấn Khải rồi nói.

_ Cậu ấy hôm nay sẽ đi chơi với anh bạn mới từ Việt Nam sang đây, anh ấy vừa học giỏi nhất trường lại còn đẹp trai nữa chứ.

_ Vậy cậu ta có phải là người mà Gia Hân nói với Nguyên Nguyên không? - Thiên Tỉ thắc mắc.

Khải ca và Trâm Anh nhìn Thiên sau khi nghe Thiên nói xong câu đó trong đầu Vương Nguyên xuất hiện một đồng câu hỏi « Cậu ta là ai? Là người như thế nào, cậu ta như thế nào mà Gia Hân lại như vậy với mình như vậy?»

Cả ba quay ra nhìn về phía Vương Nguyên:

_ Ở đâu vậy? - Vương Nguyên hỏi.

_ Em nghe Hân Hân nói là ở quán trà sữa gần công viên á anh!

_ Máy giờ? - Vương Nguyên.

_ 3 giờ ạ. Mọi người ở lại chơi nha, em về đây - Trâm Anh nhìn Khải ca và Thiên ca nháy mắt mỉm cười « Giờ còn lại là việc của hai anh đó »

_ Ừ.

Trước đó trong lúc Thiên Tỉ, Tuấn Khải và Nguyên Nguyên đang ngồi cùng nhau trong quán Trâm Anh đã nhắn tin cho cả hai và nói về việc này.

----- Hết chương -----

Vì dạo gần đây có 1 số việc bận nên mình không thể đăng truyện đúng như lịch bình thường. Thành thật xin lỗi mọi người.

Mình cũng có 1 tin buồn cho mọi người nữa, đó là vì sắp vào học rồi và năm nay còn là năm cuối cấp nữa nên mình không có nhiều thời gian để viết và đăng truyện, chỉ viết được vào những lúc rảnh nên có thể sẽ không đăng truyện thường xuyên và đúng lịch được. Nhưng mình hứa sẽ cố gắng viết và đăng truyện thường xuyên nhất có thể. Thành thật cảm ơn và xin lỗi mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Nhỏ Của Riêng Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.